

Η ΕΥΝΑΙΚΑ

ΑΡ. 50/1951

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ 15)ΘΗΜΕΡΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Διαβυντής Ε. Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ — 'Αρχισυντάκτης ΑΛ. ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ ΣΑΝΤΑΡΟΖΑ 1. — ΑΘΗΝΑΙ — Τηλέφωνο 36.762

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ ΡΗΓΑ ΠΑΛΑΜΗΔΟΥ 1. — Τηλέφωνο 35.718

**Η ΥΜΝΟΓΡΑΦΙΑ
ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ**

‘Η Γέννησι, απ’ όλες τις μεγάλες εορτές του χριστιανισμού, έχει ύμνηθῃ περισσότερο. Οι γνωστοί μὰ και οι άώνυμοι ύμνογράφοι δοξολογούν την εορτή των Χριστουγέννων με θριαμβευτικούς ύμνους. ‘Όλες οι ημέρες, από την 20ή Δεκεμβρίου, που είναι τὰ προεόρτια των Γενεθλίων του Χριστού ως τὰ Χριστούγεννα είναι στολισμένες από λαμπρά περιδέραια ύμνων. ‘Αλλά και την επομένη ημέρα απ’ τὰ Χριστούγεννα, που είναι η Σύναξι τῆς Θεοτόκου—26 Δεκεμβρίου—οι ύμνογράφοι την δοξολογούν με θριαμβευτικούς τόνους. Τὸ θαῦμα τῆς Γεννήσεως τὸ ἀκολουθεῖ ἡ λατρεία τῆς Μητέρας. ‘Από τὸ βρέφος πηγαινόμε στη Γεννήτρια. Είναι ἡ κάθε Μητέρα και σύγχρονα ἡ ‘Ιδανική Μητέρα, ἐκείνη που δὲν ἀφίνει καθόλου τὴν ψυχὴ νὰ πεινάσῃ ἀπὸ ἀγάπης και νὰ διψάσῃ ἀπὸ στοργή:

«Τὸν ἀγεώργητον δότρυν βλαστήσασα ἡ μυστικὴ ἀμπελος, ὡς ἐπὶ κλάδων, ἀγκάλαις ἐδάσταζε και ἔλεγε: Σὺ εἰ καρπὸς μου, σὺ εἰ ζωὴ μου».

Εἶναι ὁ ύμνος τῆς Μητέρας, τῆς κάθε Μητέρας!...

*

‘Αλλά οι ύμνογράφοι δὲν ξεχνούν και τὸ Νήπιο. ‘Ο θάνατος «τῶν 14.000 νηπίων τῶν ἀναιρεθέντων ὑπὸ τοῦ ‘Ηρώδου» που ἡ μνήμη τους γιορτάζεται στὶς 29 Δεκεμβρίου, ξεχειλίζει σ’ ἕνα συγκρατημένο μοιρολόγι, που ἡ ὁδὴν του ἔχει ἐξατμισθῇ μέσα στὴν ἰδέα τῆς μέλλουσας ζωῆς τους. ‘Ο ύμνος αὐτὸς πρὸς τὸ Νήπιο εἶναι ἐκφραστικώτατος και καθὼς ψάλλεται στὸ τέλος τοῦ ‘Ορθρου τῆς ἡμέρας ἐκείνης, σχεδὸν με τὴν ἀνατολὴ τοῦ ‘Ηλίου, τὴ στιγμή που ὑποφώσκει τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, θαρρεῖς πῶς εἶναι μὴ ζωογόνα παρηγοριά που στενεύει τὸ μέγεθος τῆς ἀνθρώπινης πίκρας:

‘Η Βηθλεὲμ μὴ στύγναζε ἀλλ’ εὐθύμει τῶν ἱερῶν νηπίων τὴ ἀναιρέσει: θύματα γὰρ τέλεια τῷ Δεσπότη Χριστῷ προσηνέχθησαν’ ὑπὲρ

αὐτοῦ γὰρ σφαγέντα, συμβασιλεύσουσι τούτῳ».

‘Ο ύμνογράφος ἀποκαλώντας τὰ σφαγιασθέντα νήπια «θύματα τέλεια», θέλει νὰ προσδιορίσῃ κάπως πὶὸ συνειδητὴ τὴ θυσία τους και ὅτι ὑπάρχουν και σ’ αὐτὰ ἀκόμη τὰ νήπια γνωρίσματα τελείων μαρτύρων. Καὶ ἀπευθύνεται στη Βηθλεὲμ γιὰ νὰ τὴν προτρέψῃ νὰ μὴ εἶναι λυπημένη και σκυθρωπή ἀπὸ τὸ χαμὸ τῶν παιδιῶν τῆς, ἀλλὰ χαρούμενη κι’ εὐθυμη γιὰ τὴν εὐτυχία, που τοὺς παρασκεύασε ἡ θυσία τους.

‘Η Μητέρα και τὸ Βρέφος! Οι δύο πόλοι που γύρω τους περιστρέφονται οι ύμνωδοί. ‘Η Μητέρα και τὸ Βρέφος! ‘Η ἴδια ἡ ζωὴ!...

Σὲ ἕναν ἄλλο ύμνο ἀντιφεγγίζεται ἀπὸ τὸ ἴδιο τῆς τὸ βρέφος ἡ Θεοτόκος και ἐξαίρεται ὁ ‘Ιδρυτὴς μίας

Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ

Η «ΓΥΝΑΙΚΑ»ΕΥΧΕΤΑΙ ΣΤΙΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΕΣ
ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΙΚΑ ΚΙ' ΕΥΓΥΧΙΣΜΕΝΑ**Χριστούγεννα**

θρησκείας που τὴν πιστεύει ὁ ύμνογράφος:

«Βρέφος τίκτεται ἐξ αὐτῆς ὁ παντέλεως Θεός· και διὰ τόκου παρθενίαν σφραγίζει, σειρὰς ἀμαρτημάτων λύων διὰ σπαργάνων· και διὰ νηπιότητος τῆς Εὐας θεραπεύει τὰς ἐν λυπαῖς ὠδίνας».

Οἱ στίχοι αὐτοὶ ὑποβάλλουν τόσο και δημιουργοῦν μὴ τέτοια θρησκευτικὴ διάθεσι, που κάνουν τὰ δάχτυλα τοῦ δεξιῦ χεριοῦ νὰ σχεδιάζουν τὸ σταθερὸ σταυροκόπημά τους.

Εἶναι χαρακτηριστικὸ ὅτι ἀπὸ τὶς 19 Δεκεμβρίου ὅλοι οἱ εορταζόμενοι τὶς ἡμέρες αὐτὲς κατὰ σειρὰν ἅγιοι, ἴσαμε τὶς 31 Δεκεμβρίου, ὑπηρετοῦν και τὸν Ὑμνο τῆς Γεννήσεως. Εἶναι πλημμυρισμένη ἡ ύμνογραφία τῶν ἁγίων αὐτῶν ἀπὸ τοὺς ἴδιους κανόνες και τὴν ἴδια ὑμνητικὴ διάθεσι που συμπλέκεται με τὴν ἑξαρσι τῆς Γεννήσεως. Μὰ περισσότερο χαρακτηριστικὴ εἶναι ἡ συσχέτισι τῶν εορταζόμενων ἁγίων με τὸ Θαῦμα τῆς Γεννήσεως, που αὐτὸ δοξολογείται συνεχῶς και φτάνει στη διαπασῶν τὴν ἡμέρα τῶν Χριστουγέννων. Εἶναι μὴ ἀνοδος τελετουργικὴ, που ὁ λοκληρῶνεται με τὸν ‘Εσπερινό.

*

‘Ο ‘Εσπερινὸς τῶν Χριστουγέννων εἶναι, ὅπως ὁ κάθε ‘Εσπερινός, ἡ ἀρχὴ τῆς ἐπόμενης ἡμέρας και κάτι περισσότερο: ‘Οπως λήγει ἡ προηγούμενη ἡμέρα, με τὴ δύσι τοῦ ἡλίου ὡς ὄριον, ἀνατέλλει τὸ πρῶτο ἀστρο τῆς Γεννήσεως. ‘Ο ‘Εσπερινὸς αὐτὸς περικλείει ἕνα ὑψηλότερο νόημα, και ἡ οὐσία του εἶναι βαθύτερη ἀπὸ τὸ σχῆμα του. Δημιουργεῖ στὶς ψυχὰς μὴν ὑπερκόσμια γαλήνη και μὰς προῖδεάζει γιὰ μὴ λυτρωτικὴ μεταμόρφωσι. Οἱ ύμνοι του εἶναι οἱ κατανυκτικώτεροι τῆς ἐκκλησίας μας. Οἱ μεγάλοι ὑμνητὲς τῶν Χριστουγέννων: Κασσιανή, Ρωμανὸς ὁ Μελωδός, Κοσμάς και ‘Ιωάννης ὁ Δαμασκηνός, ἔχουν γραφῇ μελωδικούς αἶνους γιὰ τὸ συμβολικὸ αὐτὸ σούρουπο πού...

«Βουδὲς ψυχὰς θλιμμένες και τ’ ἀπόβραδο προσμένουν τὸ Χριστὸ μαζ ἀπὸ πέρα»... ὅπως λέει ὁ Πορφύρας.

3

ΚΥΡΙΕΣ ΜΟΥ,**ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ ΤΗΝ ΧΕΙΜΕΡΙΝΗΝ
ΕΚΘΕΣΙΝ ΤΩΝ ΜΟΝΤΕΛΛΩΝ ΜΑΣ**

ΕΚΛΕΚΤΑ ΕΤΟΙΜΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ—ΠΑΛΤΑ, ΤΑΓΙΕΡ,
ΦΟΥΣΤΕΣ, ΜΠΛΟΥΖΕΣ—ΜΟΝΑΔΙΚΑ ΕΣΩΡΡΟΥΧΑ
ΓΙΑ ΠΡΟΙΚΕΣ—Η ΠΛΟΥΣΙΩΤΕΡΑ ΣΥΛΛΟΓΗ
ΚΑΛΤΣΩΝ ΤΟΥΑΛΕΤΤΑΣ ΝΥΛΟΝ ΑΜΕΡΙΚΗΣ.

ΑΔΕΛΦΟΙ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΙ

ΟΔΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 47
(ΚΑΤΩΘΙ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ) ΤΗΛΕΦ. 22.785

ΤΟ ΔΩΡΟ ΤΟΥ ΠΙΕΡ

ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΟ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Πλησίαζαν Χριστούγεννα και η απελπισία της Μάρθας μεγάλωνε. Ήταν νέα και όμορφη, αλλά δεν στενοχωριόταν για τον έαυτό της που δεν είχε να του προσφέρει καμιά χαρά. Ήνε καινούργιο φόρεμα, ένα ψευτικό ίσως κοσμηματάκι, κάτι που να της θυμίσει ότι μεθαύριο θα γιορτάσει η μεγαλύτερη γιορτή της αγάπης και της χαράς. «Όχι, δεν την ένοιαζε η Μάρθα για τον έαυτό της. Σκεφτόταν το παιδάκι της, τον 'Ιακώβο, και την αδελφή της, την 'Ιουλίτσα, που ήταν, χρόνια τώρα, από τότε που έγινε εκείνος ο τρομερός βομβαρδισμός, καρφωμένη στην πολυθρόνα, παράλυτη απ' το θραύσμα που σφηνώθηκε στην σπονδυλική της στήλη.

«Ως την εφιαλτική εκείνη νύχτα, ήταν σχεδόν εύτυχισμένη η Μάρθα. Ζούσε τόσο χαρούμενα στο έσοχικό σπιτάκι, περιμένοντας να τελειώσει ο πόλεμος και να επιστρέψουν απ' το μέτωπο και ο άντρας της ο Λιέρ. Γιατί δεν τον είχε φοβηθεί τον πόλεμο η Μάρθα. Τον πήρε φιλοσοφικά, σαν κάτι το αναπόφευκτο. Βέβαια, όπως όλοι οι άνθρωποι και ειδικότερα όπως όλες οι γυναίκες κι' ακόμη πιο πολύ οι μητέρες, τον μισούσε. 'Αλλά δεν τον φοβήθηκε. Κι' έπειτα ο άντρας της ο Πιέρ ήταν αξιωματικός, πράγμα που την έκανε να έχει συνήθειες στην ιδέα ότι κάποτε, άργα ή γρήγορα, θα έρχοταν έτσι τα πράγματα, ώστε ο αγαπημένος της Πιέρ θα έκαλετο να ασκήσει και πρακτικά τις γνώσεις του απ' την στρατιωτική 'Ακαδημία. Ναι, ήταν σχεδόν εύτυχισμένη η Μάρθα ως την άπαισία εκείνη νύχτα του βομβαρδισμού—εκείνη τη νύχτα που έκρινε την τύχη του πολέμου στην πατρίδα της και την ζωή της οικογενείας της: 'Η σδελφή της η 'Ιουλίτσα τραυματίστηκε ανεπανόρθωτα και ο έγχθρος κατέκτησε τη Γαλλία. Και ο Πιέρ, Καμιά είδησις απ' τον Πιέρ. Δεν είχε δώσει πιθανά σημεία ζωής. 'Αλλά ούτε και του θανάτου του. Κανείς δεν ήξερε αν σκοτώθηκε ή αιχμαλωτίστηκε. Κανείς. 'Ως πού μια μέρα...

Αυτό ήταν το πιο δυνατό χτύπημα για τη Μάρθα. Μια μέρα το υπουργείο 'Αμύνης της έστειλε μια ειδοποίηση να περάσει από κεί. Και όταν πήγε της είπαν ότι απ' τη στιγμή εκείνη της έκοβαν την πολεμική σύνταξη, γιατί ανεκαλύφθησαν τα ίχνη του Πιέρ: Είχε αυτομολήσει στον έχθρο πριν απ' την συνθηκολόγηση και έτσι η πολιτεία τον κήρυξε προδότη της πατρίδος.

Σαν κνημογραφική ταινία πέρασε απ' τη σκέψη της Μάρθας η ζωή της ως σήμερα. Ούτε και η ίδια ήξερε πώς τα κατάφερε κι' έζησε αυτό το διάστημα, με άτιμωμένο όνομα, χωρίς προστασία, χωρίς χρήματα, μ' ένα μικρό παιδί και με μια σκαταμένη αδελφή καρφωμένη στην πολυθρόνα. Ναι, ούτε κι' η ίδια ήξερε πώς. Είχε πουλήσει τα πάντα. Αγωνιζόταν να

βρή μια δουλειά όπουδήποτε, χωρίς όμως κανένα αποτέλεσμα. Παντού την έδλεπαν σαν τη γυναίκα του προδότη! Και ήταν τώρα παραμονή των Χριστουγέννων και η αδύναμη του παιδιού της δεν ήξερε τίποτα απ' όλ' αυτά... Το παιδάκι περίμενε το παιχνιδάκι του.

«Η Μάρθα όμως δεν είχε πια τίποτα για να πουλήσει. Θα μπορούσε ωστόσο να ερωσέ οσα χρήματα ήθελε, αν... 'Αλλά όχι. Τέτοιο πράγμα δεν θα το έκανε ποτέ η Μάρθα, ακόμα και για χάρι του παιδιού της. Κι' έπειτα αγαπούσε πάντοτε τον Πιέρ.

— Τι θα μου φέρει αύριο ο Χριστούλης, μαμά; 'Η Μάρθα πετάχθηκε απ' τους λογισμούς της. 'Ερριξε μια μελαγχολική ματιά στο παιδί της και του χαμογέλασε πονεμένα.

Θέέ μου, αλήθεια! Κάτι έπρεπε να γίνει να μη μείνει το αγοράκι χωρίς το Χριστούγεννατικό παιχνιδάκι του. Κάτι. Να πήγαινε στον έμπορο, στον κύριο 'Εκλαίρ... Ναι, θα τής έδινε, τι παιχνιδί ήθελε, αλλά... ω, όχι. Δεν μπορούσε ούτε να σκεφθεί τέτοιο πράγμα η Μάρθα.

— Λες να μου στείλν ο Χριστούλης εκείνο το σιδηροδρομμάκι, μαμά;

Τα μάτια της δύστυχης γυναίκας γέμισαν δάκρυα. —Ναι, χρυσό μου, θα σου στείλν το σιδηροδρομάκι, ψευδώς η Μάρθα και σηκώθηκε. Θα πήγαινε στον έμπορο κύριο 'Εκλαίρ.

Εκείνη τη στιγμή ακούστηκε το κουδούνι της πόρτας.

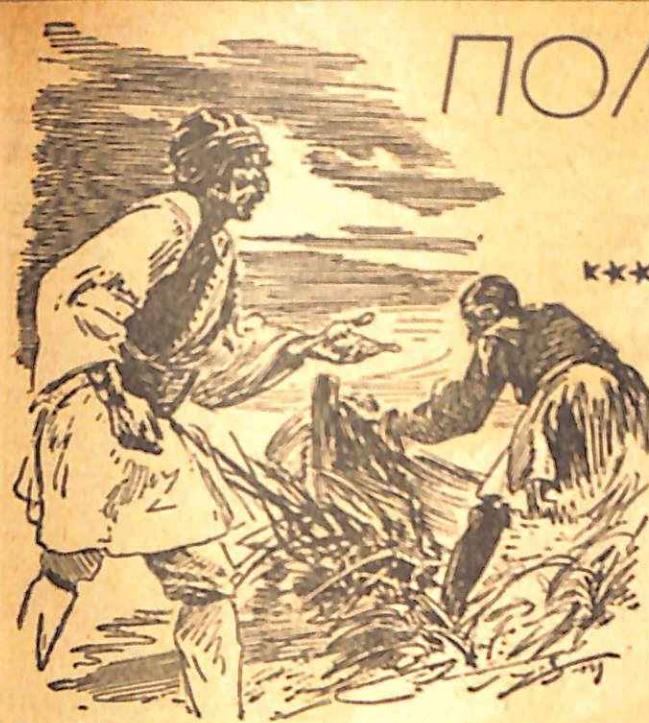
«Η Μάρθα πήγε και άνοιξε μηχανικά. Ήταν ένας άγγελιαφόρος του υπουργείου 'Αμύνης. Της έδωσε ένα μικρό δεματάκι και ένα γράμμα.

«Η Μάρθα άνοιξε πρώτα το δεματάκι. Ήταν ένα παρόσημο. 'Ανοιξε και το γράμμα. Με λυγμούς κατάθωσε να διαβάσει τις παρακατά γραμμές:

«Εκ γενομένης εκκαθαρίσεως εις την ζώνην των επιχειρήσεων διεπιστώθη ότι ο υπολοχαγός Πιέρ Φονταίν δεν ητύμωλυνε, εις τας έχθρικών γραμμών, αλλά ότι επέχειρησε να καταστράψει φυλάκιο του αντιπάλου. 'Ο υπολοχαγός Πιέρ Φονταίν ανεκρέθη υπό τα έρεπια του έχθρου φυλάκιου. Το υπουργείο 'Αμύνης αποφασίζει: α) Προσέγει τον ηρωϊκώς πεσόντα υπολοχαγόν εις λοχαγόν β) Απονέμει εις αυτόν μετά θάνατον τήν αρίστην ανδρείαν και γ) χορηγεί ούμ' την συνήθη, αλλά τιμητικήν, σύνταξιν συνταγματικού αναδρομικώς εις την σήμερον και το τέκνον του νεκρού.

Και η Μάρθα δεν ήξερε αν έπρεπε να κλάψη για το θάνατο του Πιέρ, ή να γοη για την αποκατάστασι της τιμής του και για το σιδηροδρομάκι που θα έπαιρνε αύριο το παιδάκι της.

POZE PEZI

Είθε τον Μπασιάνο να ετοιμάζη τη δάρκα του. (Εικονογρ. 'Αλ. Κοντόπουλου)

Οι Τούρκοι όλο το καλοκαίρι του 1822 είχαν μπλοκάρει το Μεσολόγγι. 'Οσες φορές κι' αν έκαναν έφοδο, την πάσχιαν. 'Ως τόσο οι αγωνιστές του Μεσολογγίου υπέφεραν πολλά, γιατί δεν είχαν τρόφιμα και τους έλειπαν και τα πολυμοφδία. Σκέφτηκαν πολλοί καπεταναίοι να παραδώσουν την πολιτεία αν οι Τούρκοι δέχονταν μια έντιμη συμφωνία. 'Ο Μαυροκορδάτος όμως, ο πολιτικός άρχηγός, διαφωνούσε και επέμεινε πως έπρεπε να κρατήσουν την ανεξαρτησία και τις τελευταίες στιγμές, και πίστευε πως ο κλεφτοπόλεμος στα γύρω μέρη θα φούντωνε και πως θα έρχονταν από το Μωριά ενισχύσεις. 'Ο Μάρκος Μπότσαρης, που ήταν στρατιωτικός άρχηγός, δεν έκανε τίποτα χωρίς τη γνώμη του Μαυροκορδάτου. Κοντά σ' αυτά ο πολιορκητής Τούρκος πασάς 'Ομέρ Βρυώνης δεν τα πήγαινε καλά με τον άλλον Τούρκο πασά της Πατρως, τον 'Ισούφ και από τη φαγομάρα των δυο αυτών πασάδων πολλά έλπιζαν οι 'Ελληνες και, το σπουδαιότερο, κερδίζαν καιρό.

Αστόσο ο 'Ομέρ Βρυώνης αποφάσισε να κάνει μια γενική έφοδο και διάλεξε τη νύχτα των Χριστουγέννων. 'Οι γκιουρβήδες, είπτε στους γύρω του στρατηγούς, άποψε έχουν μεγάλη γιορτή. 'Αλλοι θα πάν στις εκκλησίες κι' άλλοι μπορεί και να πιούν κρασί και να μεθύσουν. Στα δημερώματα λοιπόν πρέπει να κάνουμε γιουρούσι.

Την απόφασι αυτή την έμαθαν οι 'Ελληνες του Μεσολογγίου. Και να πώς: 'Ενας Κορσικανός που υπηρέτούσε άλλοτε στην Αύλη του 'Αλή πασά, ήταν τώρα αιχμάλωτος των Τούρκων. Ήταν καλός κυνηγός και ο 'Ομέρ Βρυώνης τον έστειλε και κυνηγούσε στη λιμνοθάλασσα όταν έπεφταν πάπιες. Αυτός λοιπόν, που τον έλεγαν Μπασιάνο, είχε φίλιες μ' έναν χριστιανό, το Γιώργη Ζάκα, που ήταν Γιαννιώτης και το παλιό του επάγγελμα νουναράς. Ήταν αιχμάλωτος κι' αυτός των Τούρκων και τον είχε ο 'Ομέρ Βρυώνης στην ακολουθία του, γιατί ήξερε καλά τα τουρκικά και έλεγε ιστορίες. 'Ο Ζάκας, όταν άκουσε το μυστικό, κάθονταν σ' αναμμένα κάρβουνα και δεν ήξερε πώς να ειδοποιήσει το Μάρκο Μπότσαρη.

Δεν είχε ακόμα βασίλει με καλά ό ήλιος και είδε τον Μπασιάνο να ετοιμάζη τη δάρκα του.

— Που θα πάς, Μπασιάνο αδελφέ; του είπτε κυφά.

— Στη λιμνοθάλασσα για κυνήγι.

— 'Ο Θεός σε φώτισε.

— Γιατί;

— Νά, άκουσε. 'Απόψε τα μεσάνυχτα θα γίνει γιουρούσι των Τούρκων. 'Αν βρης κανένα χριστιανό, παράγγελλε το στο Μάρκο. Σου το έμπιστευομαι το μυστικό, γιατί ξέρω πως δε θα με προδώσεις.

ΠΟΛΕΜΙΚΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΣΤΟ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ

ΟΙ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΤΑΙ ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΝ ΜΙΑΝ ΗΡΩΙΚΗ ΕΞΟΔΟ ΤΗ ΝΥΧΤΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ ΤΟ 1822

— 'Εννοια σου, Ξέρεις πως είμαι μπασαλής και μη φοβάσαι.

«'Ο Μπασιάνο ύστερα τράβηξε στο κονάκι του 'Ομέρ Βρυώνη και του είπε: «Πασά μου, ήρθαν πολλές πάπιες και αν μου δώσεις την άδεια, θα πάω και θα σκοτώσω πολλές. Μαύρισε η θάλασσα.

— 'Ορέ πάινει και θέλω να μου φέρης τις πρώτες πάπιες που θα σκοτώσης. 'Αν μάθης και κανένα χαμπέρι από το όρδι των γκιουρβήδων, έλα να μου το πής.

— Πασά μου, θα κάνω όπως λές. 'Αμα μπήκε στη δάρκα και ξασίμωσε και ο Μπασιάνος του λέει:

— Πες στον καπετάν Μάρκο πως στα δημερώματα οι Τούρκοι θα κάνουν γενική έφοδο. Το νού του λοιπόν και να κρατήσουν οι υπάτιες. Μου τόπε ο Ζάκας. 'Ο Μάρκος Μπότσαρης, μόλις έμαθε τα νέα, πήγε στο Μαυροκορδάτο και τούπε την παραγγελία του Ζάκα.

— Κοίταξε, Μάρκο, να κρατήσουν οι προμαχώνες. Βάλε τα καλύτερα παλληκάρια στις σπουδαιότερες. Πρέπει να σώσουμε το Μεσολόγγι.

— 'Εγώ θα κάνω καλά τη δουλειά μου, 'Εξοχώτατε, αλλά φοβάμαι μη τυχόν οι Μεσολογγίτες και οι Σουλιώτες πάνε στις εκκλησίες και δεν έχω αρκετούς όταν μάς ριχτούν οι άπιστοι.

— Γι' αυτό ένοια σου. Κανέναν δε θα λείψω.

★

«'Ο Μάρκος έτρεξε στο στρατόπεδο και έδωσε τις σχετικές διαταγές.

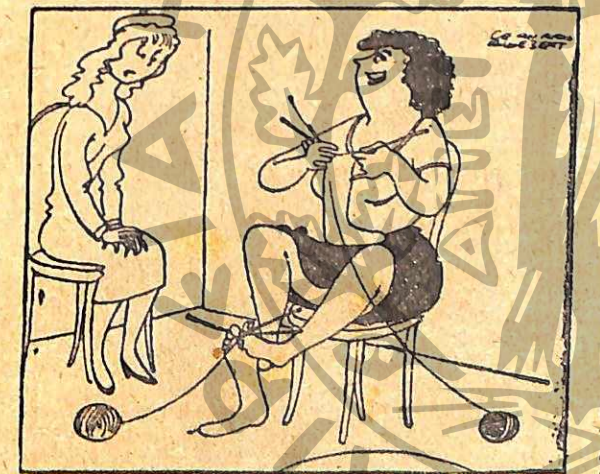
— Μα, καπετανιό, είπαμε μερικοί, χρονιά νύχτα δε θα πάμε στην εκκλησία; Θα ξεφυγίσουμε στους προμαχώνες; Είμαστε χριστιανοί και ο Θεός θα μάς τιμωρήσει αν δεν πάμε ν' αναψνουμε κερι και κανούμε το σταυρό μας.

— Όταν έχουμε πόλεμο, μπορούμε να κάνουμε το σταυρό μας και στα προχώματα. 'Ο Θεός θα μάς σχωρήσει.

— Καλά, καπετανιό. 'Οπως διατάξη ή αφεντιά σου, θα γίνη.

«'Ο Μαυροκορδάτος την ίδια ώρα έστειλε δικούς του και κλείδωσαν τις εκκλησίες και του έφεραν τα κλειδιά. Διέταξε μάλιστα να

Η ΠΡΟΚΟΜΜΕΝΗ

— Πρέπει να βάλω τα δυνατά μου, του υποσχέθηκα πως θα του τις έχω έτοιμες αύριο βράδυ...

πιάσουν τους καινθλιανάφτες και να τους περιορίσουν σ' ένα ώρισμένο σπίτι. 'Υστερα κάλεσε έναν-έναν τους παπάδες και τους είπε να μείνουν κοντά του στο 'Αρχηγείο.

— 'Εξοχώτατε, δε θα λειτουργήσουμε απόψε;

— 'Όχι.

— Μα είμαστε χριστιανοί και τα Χριστούγεννα είναι η πιο μεγάλη γιορτή μας.

— Το ξέρω. Μα είναι ανάγκη να μη γίνη λειτουργία.

— Γιατί;

— Αυτό δεν είναι δουλειά δική σας. Καθίστε εδώ και πολλά λόγια δε χρειάζονται.

Οι παπάδες, άμα είδαν το Μαυροκορδάτο άγριεμένο, δεν έδωσαν τσιμουδιά. 'Ενας πρωτοσύγγελλος όμως μουμούρισε: — Δεν σας έλεγα εγώ πως αυτός είναι φράγκος και θέλει να μάς χαλάση τη θρησκεία; 'Ανθρώπος του Παπα είναι και τον έστειλε εδώ για να μάς ανάψη αυτή τη φωτιά, να τα χαλάσουμε με τους Τούρκους και να ξελοθρεύη τους 'Ορδοδόξους.

— Πάψε, του είπε ένας άλλος παπάς πιό μυαλωμένος. Για να δγάλη αυτή τη διαταγή, κάτι ξέρει αυτός. 'Ετσι διατάζει το Κουδέρνο και έμάς δε μάς πέφτει λόγος. 'Αν είναι όπως τα λές, η κατάρτα του Θεού θα πέση σ' αυτόν και όχι σέ μάς.

Μόλις ήταν δυο ώρες νύχτα. Γυναίκες και άντρες τραβούσαν για τις εκκλησίες. Μα τις έδρισαν κλειστές.

— Δεν είναι καλό Θεού, λέγαμε.

Μα την ίδια ώρα διαλαλητάδες καλούσαν όλους όσοι μπορούσαν να κρατήσουν ντουφέκι να πάνε στους προμαχώνες. Οι πιο πολλοί πήγαν. Κατάλαβαν πως κάτι συμβαίνει το σοβαρό.

Στα δημερώματα άρχισε το κανονίδι και ακουστήκαν από το μέρος των Τούρκων:

— Ο ύ ο ρ ά ! Ο ύ ο ρ ά !

— Πίσω τους άπιστους! ακούστηκε μια μυριόστομη φωνή από τους προμαχώνες του Μεσολογγίου.

— 'Αγάντα παιδιά! φωνάζει ο Μάρκος. 'Αγάντα για την πίστι του Χριστού και την ελευθερία! Βαράτε τους!

Το γιουρούσι των Τούρκων άπέτυχε. Πέφτον εκατοντάδες τα κορμιά. Στο ανάμεταξύ χαντάκι ήταν σωρός τα τουρκικά πτώματα. 'Ο 'Ομέρ Βρυώνης πολύ άκριβά την επιχείρησι αυτή. Βέβαια και οι υπερασπιστές του Μεσολογγίου έδωκαν τον όβολό τους στη θυσία του αϊματος. Μα οι άπώλειές τους δεν ξεπερνούσαν τους δεκαπέντε πληγωμένους και σκοτωμένους.

Το Μεσολόγγι γιόρτασε την άλλη μέρα τα Χριστούγεννα. Οι καμπάνες χτύπησαν χαρούμενα και οι παπάδες έψαλαν κατανυχτικά το «'Η γέννησις σου Χριστέ...»

«'Ο 'Ομέρ Βρυώνης όμως, που ήταν πύρ και μανία για το παθιά του, έκανε ανακρίσεις και με την τρομοκρατία κατάθωσε να μάθη ποιος προδωσε το μυστικό. 'Ο Ζάκας όμως το είχε σκάσει. Με μια δάρκα πέρασε στο στρατόπεδο των 'Ελλήνων. Δεν μπόρεσε όμως να πάρη μαζί του τη γυναίκα και τα παιδιά του. 'Ο 'Ομέρ πασάς τότε παλούκωσε τη γυναίκα του και έσφαξε τα παιδιά του. Τον εκδίκηθηκε με μια δάρδαρη πράξι. 'Ο Ζάκας, άμα τόμαζε, έπεςε σε βαθεία μελαγχολία και τώριζε στα θεία, νύθθηκε ράσα κι' έγινε κολογέρος.

«'Αργότερα, όταν έγινε το Ρωμείο, τον είχαν ξεχάσει. Ζητήθηκε, μα κανέναν δεν του έδινε σημασία. 'Αναφέρθηκε κάποτε στην Κυβέρνησι, αλλά ούτε φωνή ούτε ακρόασι. 'Ο σωτήρας του Μεσολογγίου πέθανε με διπλό καμφο. Δεν ήταν όμως ούτε ο πρώτος ούτε ο τελευταίος.

Γ. Κ. Κ.

(Είκονογράφησις
Ἀλ. Κοντόπουλου

δὲν τὰ λογαριαστέα καθό-
λου καλά. Ἡ Καίτη Ἄλμπ-
α δὲν ἀνήκει πιά στὴν οικογέ-
νειά μου κι' ἡ περιουσία
μου σύμφωνα μὲ τὴν τελευ-
ταία διαθήκη μου δὲ περι-
πλοῖ θανάτου μου θά πά-
σῃ φιλοanthρωπικά ἰδρῦματα.
Σὰς παρακαλῶ νὰ πάψετε
νὰ μ' ἐνοχλῆτε μὲ τοὺς ἀ-
πιστολογισμοὺς καὶ τὰ γράμ-
ματά σας. Σὰς γράφω γιὰ

ΠΕΡΙΠΟΙΗΘΗΤΕ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΣΑΣ

Κυττάξετε αυτά τα χέρια! Θυμίζουμε πουλιά! 'Αλλά τη γλύκα, το πνεύμα, το δέλγυτρο, την έξυπνάδα που δείχνουν; θα μπορούσατε να την παρατηρήσετε ποτέ αν δεν ήταν έτσι περιποιημένα; 'Οποιοι κι' αν είναι οι καθημερινές σας ασχολίες, δε κι' αν επαγγέλεσθε, η νοικοκυρά εσθε, η εργάτρια, η υπάλληλος, η διευθύντρια, η πωλήτρια ή δακτυλογράφος, μπορείτε να έχετε ωραία χέρια, φθάνει να το θελήσετε. Μια διευθύντρια προτιμά να έχει νύχια μακρύτερα, μια δακτυλογράφος κοντά. Μια πωλήτρια τα θέλει κοντά και στρογγυλά, ενώ η νοικοκυρά κοντά και κομμένα ίσια, ανάλογα με τη δουλειά της ή κάθε μία.

ΜΠΑΝΙΑΡΕΤΕ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΣΑΣ ΣΤΟ ΛΑΔΙ

Τα χέρια απαιτούν μεγάλη προσοχή. 'Η παραμέληση τα φθείρει. Να εξηγούμεθα όμως; Περιποίηση των χεριών δεν σημαίνει απλά και μόνο βαμμένα νύχια. Πολλές γυναίκες περιορίζονται μονάχα σ' αυτό το σημείο και κάνουν πολύ μεγάλο λάθος, γιατί δλόκληρο το χέρι απαιτεί καλή περιποίηση.

Τίποτα δεν ωφελεί περισσότερο τα χέρια, όσο ένα μπάνιο μέσα σε χλιαρό λαδί μία φορά την εβδομάδα. Το άμυγδαλόλαδο είναι ακόμη καλύτερο. 'Ανανεώνει το δέρμα σε βάθος και επενεργεί όπως η θρεπτική κρέμα επάνω στο πρόσωπο. Προστατεύει επίσης τα νύχια από το σπάσιμο.

ΚΑΝΕΤΕ ΤΟΥΣ ΜΑΣΑΖ

Το μασάζ των χεριών είναι πολύ εύκολο. 'Ακουμπήστε τον άγκώνα σας επάνω στο τραπέζι και με το χέρι δεξιό αρχίστε το μασάζ από την άκρη των δακτύλων και κατευθύνετε προς τα κάτω, επιμένοντας ιδιαίτερα στον καρπό. Τελειώστε με ένα ελαφρό μασάζ στον βραχίονα.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΕΡΙΠΟΙΗΣΗ

ΜΕΣΑ ΣΕ ΜΙΣΟ ΛΕΠΤΟ: "Αν διαθέτετε πέντε λεπτά κάθε μέρα για να περιποιηθείτε τα χέρια σας θα απορήσετε με την ομορφιά που θ' αποκτήσουν."

ΜΕΣΑ ΣΕ ΕΝΑ ΛΕΠΤΟ: Κάμετε κάθε βράδυ μασάζ στα δακτύλα, στη βάση του νυχτιού, με ειδικό τοινοτικό παρασκεύασμα (κρέμα) που δυναμώνει το μαλακό νύχι, μαλακώνει τα πετσάκια που πέφτουν μοναχά τους και τονώνει την ώρα που κοιμάσθε. 'Αν δεν έχετε κατάλληλη κρέμα, χρησιμοποιήστε άγνη βαζελίνη.

ΚΑΙ ΔΙΑΘΕΣΕΤΕ ΜΙΣΟ ΛΕΠΤΟ ΑΚΟΜΑ αν είσθε καπνίστρια για να αφαιρέσετε τη νικοτίνη που κτρινίζει τα δακτύλα σας βυθίζοντάς τα σε σκέτο νερό του Ζαβέλ και δγάζοντάς τα αμέσως. Κατόπιν ξεπλύνετε τα με κρύο νερό.

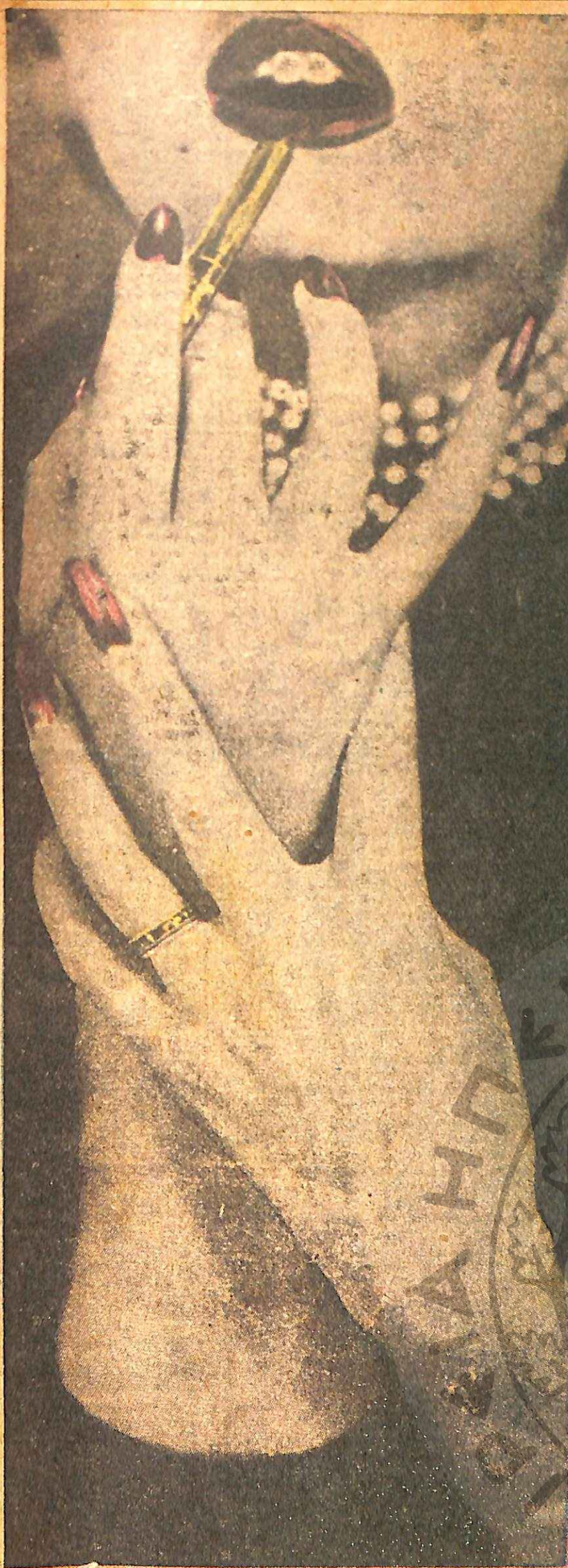
ΚΑΙ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΒΕΡΝΙΚΙ

ΑΝ ΤΟ ΝΥΧΙ ΣΑΣ ΕΙΝΑΙ ΑΜΥΓΔΑΛΩΤΟ, αφήστε άβαφο το μισοφέγγαρο και την ακροάκη του. 'Απλώνετε το βερνίκι στο υπόλοιπο νύχι, χωρίς ν' αφήνετε άσπράδι στα πλάγια.

ΑΝ ΤΟ ΝΥΧΙ ΣΑΣ ΕΙΝΑΙ ΣΤΡΟΓΓΥΛΟ, προσδώστε του ωοειδές σχήμα, αφήνοντας άβαφη μία λεπτή στενή γραμμή στα πλάγια.

ΑΝ ΤΟ ΝΥΧΙ ΣΑΣ ΕΧΗ ΣΧΗΜΑ ΣΠΑΤΟΥΛΑΣ στρογγυλέψτε την άκρη με το βερνίκι και αφήστε άβαφη μία λευκή γραμμή σε κάθε πλευρά του.

...παι με τ' αυτί του...
...'Ισχυομαι και να γυρίσω...
...Το α-
...μαζί γλυττούσε απαλά...
...στον ασφαλτοστρωμένο δρόμο...
...Δεξιά τους απλωνόταν η θάλασσα...
...Μια απέραντη σκουρια...
...λαζία λίμνη πάνω στην οποία...
...σχημάτιζε λογής-λογής, ασπ...
...νια όνειρα το φεγγάρι...
...Αριστε...
...ρα ήταν το βασος...
...Ο περ...
...τους έστελνε το έλαφο...
...του κι' από τη θάλασσα έφτα...
...νε ο υγρός, πελαγίσιος αέρας...
...—Δεν είναι ώρα; ρώτησε...
...έκείνος...
...—Ναι, όλα είναι ώρα...
...τα σου αγαπημένα μου...
...Είχε ακουμπήσει το κεφάλι...
...της στον ώμο του. Αυτός...
...γούσε. Καθώς ανηφόριζε ο δρο...
...μος σ' ένα ώριμο σημείο οδ...
...νηκαν από μακριά τα πρώτα...
...φώτα της πόλεως...
...'Η 'Αθήνα...
...αγρυπνη άστραφτε μέσα...
...στα μαργαριταρένια κολιέ των...
...των της...
...—'Ω! Έκανε η Καίτη...
...Κοίταξε Κώστα! Ένας δια...
...των!...
...Κι' εδείξε μία ασπρήντα κομ...
...πύλη που άναψε κι' έσβυσε...
...νάμεσα στ' άστρα...
...—Ναι, ένας διάττων, συμ...
...φώνησε αυτός...
...—Λένε πως ένα άστρο που...
...πέφτει είναι ένας κόσμος που...
...χάνεται Έκανε μελαγχολικά το...
...κορίτσι...
...Ο Λαντάς, χωρίς ν' αφήσει...
...το βολάν, έσκυψε και τη φίλησε...
...—Τίποτα δεν είναι αλάνο...
...είπε...
...Μπροστά στο βαρπνίξ μία...
...μικρή κυρία με κρινολίνο κρε...
...μασμένη από ένα χρυσό απαγ...
...γο διέγραφε μικρά τόσα σαν...
...ακκρεμές...
...—'Η αγάπη, μας όμως δ...
...θα σβύσει ποτέ, έκανε η Καίτη...
...'Εκείνος χαμογέλασε...
...—Τέτοιες αγάπες σαν τη...
...δική μας μονάχα με το θάνατο...
...σβύνουν, είπε...
...—Ναι, μονάχα με το θάνα...
...το...
...Λίγο πιο πέρα φρενάρσε α...
...πότομα. Το αμάξι άφησε έναν...
...όξυ γρυλλισμό και σταμάτησε...
...στο δεξί μέρος του δρόμου...
...—Γιατί; ρώτησε η κοπέλλα...
...—Μουδιάσα, αποκρίθηκε α...
...τός. Θέλεις να κάνουμε ένα μ...
...κρο περίπατο με τα πόδια; Ε...
...ναι κάπως νωρίς ακόμα για την...
...'Αθήνα...
...Δεν έφερε αντίρρηση...
...Κατέβηκε πρώτος αυτός. Τη...
...βοήθησε να κατέβη...
...Το τοπίο ήταν γεμάτο έρη...
...μιά. 'Εδώ ο ήριμος κοδόναν α...
...πότομα και έπεφτε στη θάλασ...
...σα. Είχε μία άγρια μεγαλοπρέ...
...πεια. Προχώρησαν ως την άκρη...
...του γκρεμού. Είχε περάσει τ...
...χέρι του στη μέση της. Τα φ...
...να ενός πλοίου τρεμόδυαν...
...στην άκρη του ορίζοντα...
...—'Όταν παντρευτούμε, της...
...είπε θα κάνουμε ένα μακριν...
...ταξίδι με καράβι. Έχω ακού...
...σει πως υπάρχουν κάποια νη...
...σιά που είναι φτιαγμένα μονά...
...χα για έρωτα. 'Εκεί θα πάμε...
...Ο τόνος της φωνής του την...
...παραξένεψε. 'Ετρεψε ελαφρά...
...Γύρισε και τον κοίταξε. 'Ηταν...
...χλωμός κάτω απ' το φ... του...
...φεγγαριού. Δεν της άρεσε το...
...όλεμα του...
...—Τι έχεις Κώστα; ρώτησε...
...Αυτός τινάξε νευρικά τη σ...
...χτη του τσιγάρου του. Προσπα...
...ησε να χαμογέλαση...
...—Φοβάσαι; της είπε...
...—Γιατί να φοβηθώ; χρωσ...
...μου;

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: 'Η συνέχεια

...πρώτη και τελευταία φορά...
...Σ πύρος 'Αλμπας...
...—'Εμεινε για μία στιγμή αμί...
...λητη. Κάθε άράδα της έπιστο...
...λής ήταν και μία μαχαίριά στην...
...τρυφερή της καρδιά. Σηκώθηκε...
...και πήγε κοντά του. Προσπάθη...
...σε να του δώσει κουράγιο...
...—Κάποτε θ' άλλαξη γνώμη...
...ο πατέρας. Κώστα, του είπε...
...Φυσικά τον πίκρανε το φέρομό...
...μου. Έχει κάποιο δική...
...—'Εμείς όμως αγαπιόμαστε και τί...
...ποτα δεν μπορεί να μας χωρί...
...ση πιά. Θά παντρευτούμε και...
...χωρίς τη συγκατάθεσή του...
...—Δεν είναι το ίδιο, αποκρί...
...θηκε αυτός. Δεν είναι καθόλου...
...το ίδιο...
...—Γιατί το λες αυτό;...
...Ο Λαντάς έπεσε σ' ένα κά...
...θισμα...
...—Μπορεί και να βιαστήκαμε...
...με Καίτη, είπε...
...—Νά βιαστήκαμε; άπορη...
...σε εκείνη...
...—'Ανασάκωσε τους ώμους. Ση...
...κώθηκε κι' έκανε μερικά θήμα...
...τα στην κάμαρη. 'Υστερα ήρ...
...θε και στάθηκε μπροστά της...
...—Φταίμε κι' οι δυο, της εί...
...πε. Δεν τα λογαριάσαμε καλά...
...Είχα πιστέψει πως θάσπαγε...
...το πείσμα του όταν πιά θα γι...
...νόταν γνωστή ή άπαγωγή...
...—'Η μούνα βέβαιος πως θάθελε να...
...σκεπαστή το σκάνδαλο και πως...
...δεν θάχε αντίρρησης για το...
...γάμο μας...
...—'Όμως όλα ήρθαν...
...ανάποδα...
...—'Από τούτη άκριβώς τη στι...
...γμή τρύπωσαν οι πρώτες ανη...
...συχίες στην ψυχή της. Οι μέ...
...ρες που ακολούθησαν ήταν πι...
...κρές. Ο Λαντάς έδειξε το πρα...
...γματικό του πρόσωπο...
...—Πρέπει να σου εξομολογη...
...θώ την αλήθεια, της είπε. Εί...
...μαι καταστραμμένος οικονομικά...
...και ή απόφασι του πατέρα σου...
...να σ' αποκληρώσει με φέρνει...
...σε δύσκολη θέση. Πρέπει να χω...
...ρίσουμε Καίτη...
...Τα μάτια της στρογγυλέψα...
...νε απ' την έκπληξη. 'Όλα τα...
...πράγματα μέσα στην κάμαρη...
...πήρανε μίαν άπίθανη βόλτα...
...Ρίχτηκε άπάνω του...
...—'Οχι! 'Οχι, δεν είναι δυ...
...νατό να μιλάς σοβαρά αγάπη...
...μου! Φυσικά το λες αυτό για...
...να με δοκιμάσεις. Δεν μπορεί...
...να το σκέφτηκες σοβαρά αυτό!...
...Την έσπρωξε άπότομα...
...—'Ελα μη γίνεσαι παιδί!...
...Θέλεις λοιπόν να δυστυχίσου...
...με; Γιατί βέβαια το καταλα...
...βαίνεις και συ πως ή ζωή μας...
...χωρίς χρήματα θα είναι ένα συ...
...νεχές μαρτύριο...
...Τα μάτια της γέμισαν δά...
...κρυα. Τον κοίταζε σαν χαμένη...
...Μά πως ήταν δυνατό Θεέ μου...
...να της μιλήει έτσι εκείνος που...
...μέχρι πρην λίγες μέρες της...
...ωοκίζονταν πως τη λάτρευε και...
...της έλεγε πως ή ζωή του μα...
...κρυστά της δεν θάχε κανένα ν...
...μα; Πώς ήταν δυνατό; 'Οχι...
...δεν μπορούσε να πιστέψει...
...αυτιά της...
...Και βέβαια έπρεπε νάναι...
...θύμα ενός φοβερού εφιάλτη...
...Το αίμα σφυροκοπούσε τα μη...
...νίγγια της και ήταν σά να τα...
...ξίδευε μόνη σ' ένα σκοτεινό...
...και φουρτουισμένο πέλαγο...
...Κρεμάστηκε απ' το λαιμό...
...του...
...—Τα χρήματα γλυκειέ μου...
...δεν κάνουν την ευτυχία! του...
...είπε με σπαργμό ανάμεσα...
...στα άναφυλλήτα που την έπνι...
...γαν. Θά δημιουργήσουμε μόνοι...
...τη ζωή μας! Θά θεμελιώσουμε...
...χωρίς τη βοήθεια κανενός την...
...ευτυχία μας! Θά εργασθώ. Θά...
...εργασθούμε μαζί να φτιάξουμε...
...τη ζωή μας! Δεν θέλω παρά...
...νά μ' αγαπάς. Δεν σου ζητάω...
...τίποτα περισσότερο. 'Αχ, πως...
...τόλμησες να το σκεφτής λα...
...τρεία μου ένα τέτοιο πράγμα...
...πως είναι τάχα δυνατό να χω...
...ρίσουμε;...
...Τον αγκάλιασε και τον φι...
...λούσε. Τα καφιά δάκρυα της...
...δρέχονταν το πρόσωπό του κα...
...θώς ήταν πεσμένη άπάνω του...
...—'Ηταν ένα κυνηγημένο πουλί...
...που ζητούσε λίγη στοργή...
...—Το πιο σωστό είναι να γυ...
...ρίσεις στον πατέρα σου, έκανε...
...αυτός ψυχρά. Θά σε δεχτή με...
...χαρά. Θά το παραδεχτή πως ή...
...λυσί αυτή είναι ή καλύτερη...
...—Νά γυρίσω στον πατέρα...
...μου; ρώτησε τρομαγμένη και...
...τραβήχτηκε από κοντά του. Μά...
...πως μπορώ να γυρίσω στον πα...
...τέρα μου; Το σκέφτηκες αυτό...
...που λες; 'Ο 'Αλμπας δεν έχει...
...πιά καμιά κόρη. Δεν έχω κα...
...νένα στον κόσμο! 'Αχ, πως γί...
...νεται να μου μιλάς έτσι;...
...—'Επεσε στο ντιβάνι. Τη βα...
...σάνιζαν λυγμοί. Μία άβάστα...
...χτη πίκρα, ένα βαθύ παράπονο...
...την σπάραιε. 'Εκείνος άναψε...
...τσιγάρο...
...—Σου μιλά για το καλό...
...σου, είπε. Για το καλό και τ...
...νών μας. Δεν υπάρχει άλλη...
...λύσι...
...—'Εγινε μία βαρεία σιωπή...
...Μέσα στο κομψό δωμάτιο που...
...ήταν γεμάτο από τόσες γλυ...
...κές αναμνήσεις ακουγόταν μον...
...νάχα το σπαραχτικό και δια...
...κριτικό κλάμα της...
...—'Ηταν μία...
...τραγική ώρα ακόμα και για...
...κείνον που είχε λογαριάσει ψυ...
...χρά το κάθε τι κι' είχε μελετή...
...σει μία-μία τις κουβέντες που...
...θα της έλεγε...
...Ξαφνικά σταμάτησαν οι λυγ...
...μοί. Σηκώθηκε και τον κοίτα...
...ξε. 'Ηταν σά μόλις τούτη τη...
...στιγμή να θυμήθηκε κάτι. Τα...
...δακρυσμένα μάτια της είχαν...
...μία παράξενη έκφρασι...
...—Και το παιδί; ρώτησε...
...Ξεχνάς ότι στα σπλάχνα μου...
...κρατάω ένα παιδί που δεν έ...
...φταιξε σε τίποτα; Δε λογάρι...
...σες έμένα. Το παιδί τουλάχισ...
...στο δεν το σκέφτηκες;...
...—'Εκανε μία άόριστη κίνησι...
...—'Υπάρχουν πολλοί γιατροί...
...στην 'Αθήνα είπε, που με λίγα...
...χρήματα μπορούν να τακτοποι...
...ήσουν κι' αυτό το ζήτημα...
...Τα μάτια της στένεψαν. Το...
...βλέμμα της γέμισε έχθρα και...
...περιφρόνησι...
...—'Ηταν ένα και...
...νούργιο χτύπημα. Μία ακόμη...
...μαχαίριά στην πληγωμένη της...
...καρδιά. Μά τώρα δεν έσκυψε...
...το κεφάλι. Ούτε άφησε τον έ...
...τό της να παρασυρθώ σε και...
...νούργιους λυγμούς. Είχε μπρο...
...στά της ένα συκαμένο έρπετο...
...—'Ενα φίδι που καιροφυλαχ...
...σε να χύση το φαρμάκι του στο...
...αίμα της. Πώς δεν το είχε κα...
...ταλάβει τόσον καιρό; Τώρα μ...
...νάχα τούτη τη φοβερή στιγμή...
...που ξεθεμελιώνονταν όλα σ'...
...έρω της και σωριάζονταν σ'...
...ερείπια τα πιο όμορφα όνειρά...
...της το έβλεπε...
...—Ζητάς λοιπόν να το σκο...
...τώσεις; ρώτησε. Θέλεις να σκο...
...τώσης το παιδί...
...—'Η φωνή της ήταν βραχνή...
...—'Ετρεμε σαν να την παίδευε...
...πυρετός. Το βλέμμα της ήταν...
...βολό...
...—Οι λέξεις δεν έχουν σημα...
...σία, είπε εκείνος. Δεν πρέπει...
...να νευριάζεις...
...—'Ατιμε! βρυχήθηκε και...
...μούνταρε άπάνω του. Δεν θά...
...σ' αφήσω να το κάνεις αυτό!...
...—'Οχι φωνιά δεν θά σ' αφήσω!...
...—'Ο Λαντάς έκανε μία κίνησι...
...να φυλαχτή. Μά δεν πρόφτασε...

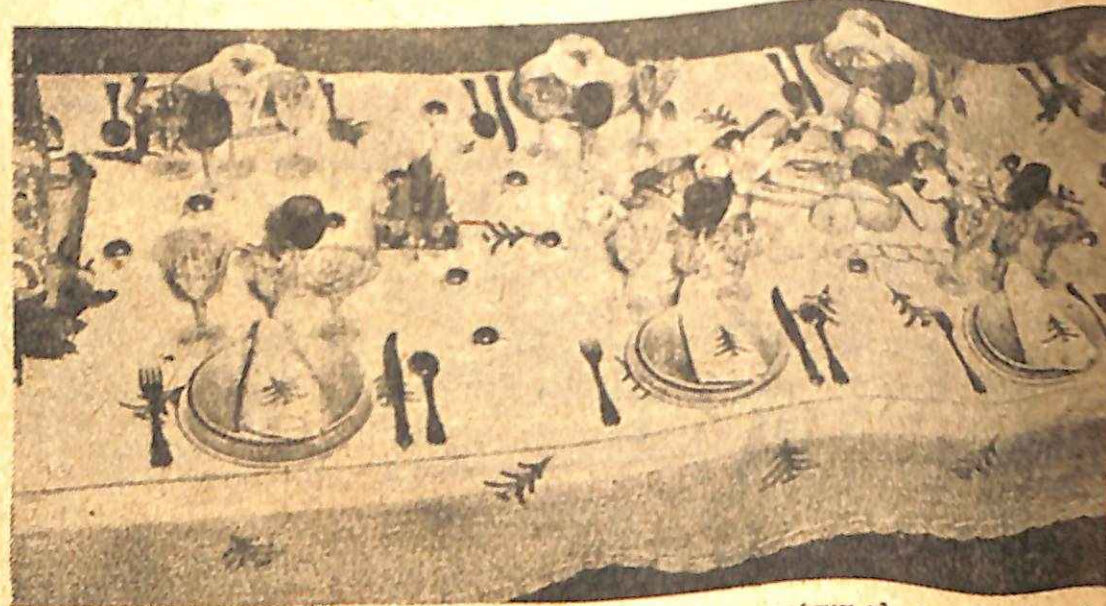
Η «ΓΥΝΑΙΚΑ» ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΕΙ

ΠΟΛΛΕΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΕΣ ΜΑΣ ΚΑΝΟΥΝ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΣΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΟΥΣ. ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΑΜΕ, ΔΟΙΠΟΝ, ΟΣΕΣ ΈΧΟΥΝ ΓΕΝΙΚΩΤΕΡΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΚΑΙ ΑΠΑΝΤΟΥΜΕ ΠΙΣΤΕΥΟΝΤΑΣ ΠΩΣ ΕΤΣΙ ΣΑΣ ΕΞΥΠΗΡΕΤΟΥΜΕ.

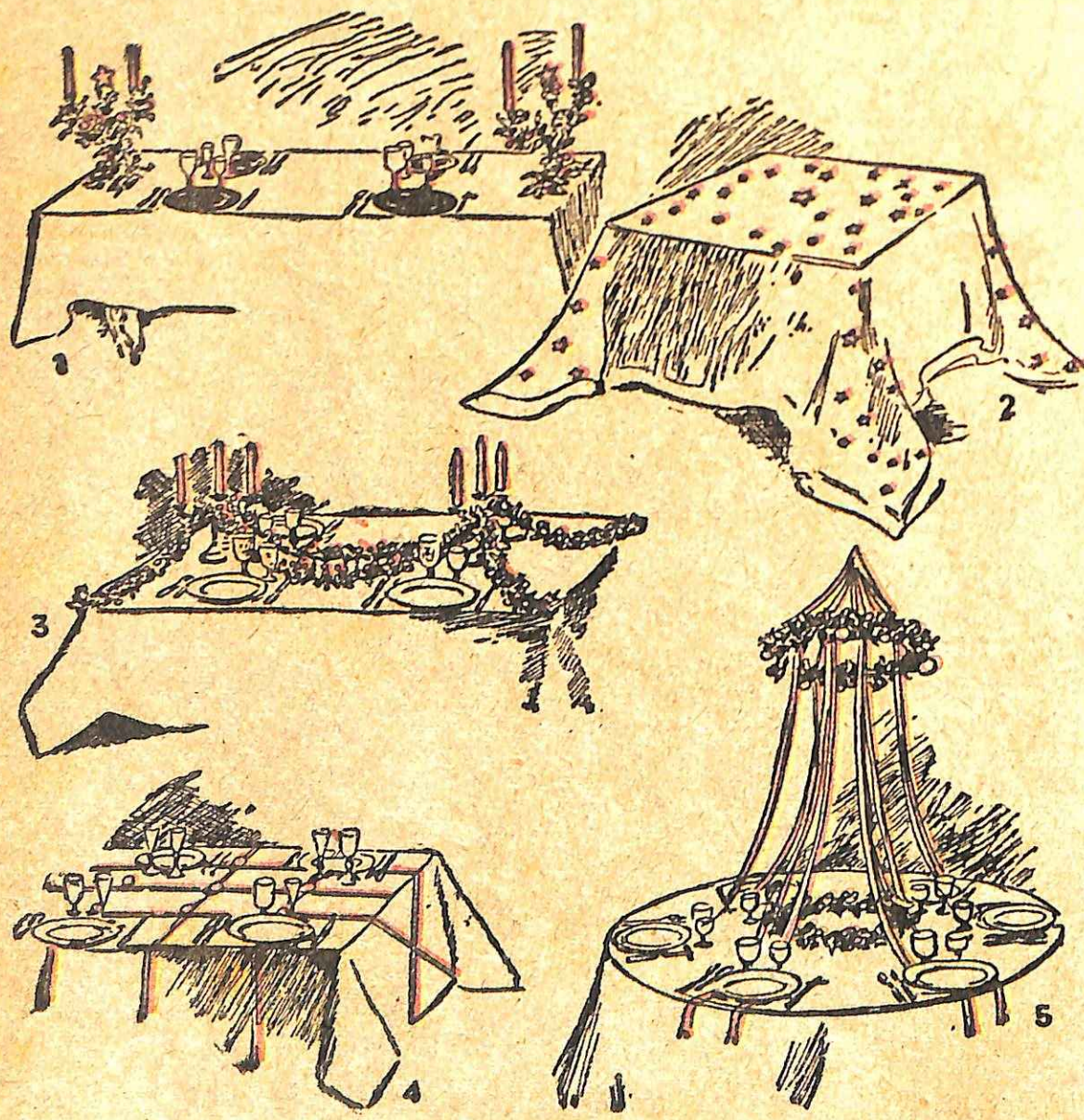
ΤΟ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΤΡΑΠΕΖΙ

Τὰ Χριστούγεννα, ή μεγάλη αὐτὴ γιορτὴ τῆς Χριστιανισμοῦ καὶ τοῦ... σπιτιοῦ, ζυγώνουν. Οἱ νοικοκυρὲς ἐτοιμάζονται πάλι νὰ στολίσουν τὰ σπίτια τους, μὲ τὰ καθιερωμένα στολίδια ποὺ κάνουν τὴν ἀτμόσφαιρα νὰ γίνεταί περισσότερο ἐορταστικὴ καὶ δίνουν τὴ χαρὰ στοὺς μικροὺς καὶ — γιατί νὰ τὸ κρύψουμε; — στοὺς μεγάλους.

Μέσα στὸν πανηγυρικὸ διάκοσμο τοῦ σπιτιοῦ, τὸ στόλισμα τοῦ τραπέζιου ἀποτελεῖ πάντα ἕνα ἰδιαίτερο στοιχείο, ποὺ δίνει στὴν οἰκοδόσποινα τὴν εὐκαιρία νὰ ἀναπτύξῃ τὸ καλὸ τῆς γούστο καὶ νὰ δημιουργήσῃ τὸν τόνο ποὺ θέλει στὴν οἰκογενειακὴ ἀτμόσφαιρα τοῦ ἐορταστικοῦ γεύματος τῶν Χριστουγέννων καὶ τῆς Πρωτοχρονιάς.

Ἐνα εἰδικὸ τραπεζομάνηλο, ὅπου μπορεῖτε νὰ κεντήσετε μὲ πράσινη κλωστή μερικὰ μικρὰ Χριστουγεννιάτικα δένδρα, ἐπαναλαμβάνοντας τὸ ἴδιο μοτίβο καὶ στὴ γωνία τῆς κάθε πλάτης τοῦ σερβιέται σὰς, στολίζει θαυμάσια τὸ τραπέζι, ἐπάνω ἀπὸ ὁποῖο μπορεῖτε νὰ σκορπίσετε καὶ μερικὰ καρόβια τυλιγμένα μέσα σὲ χρωματιστὰ χρυσοῦχα.

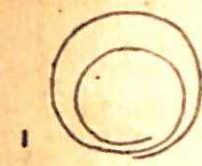
1.— Τὰ κρητοπήγια ποὺ ἔχετε στὸ σπῆτι, ὅσοδήποτε παλιά καὶ ἂν εἶναι, μποροῦν νὰ σὰς χρησιμεύσουν θαυμάσια γιὰ τὸ στόλισμα τοῦ γιορτινοῦ τραπέζιου, ἂν τὰ τυλίξετε καλὰ μέσα σὲ κλαδιά ἀπὸ ἑλατο καὶ πρίνο καὶ τοὺς βάλετε ἀπὸ ἕνα ἀστέρι στὴν κορυφή.

2.— Μικρὰ καὶ μεγαλύτερα ἀστέρια, κομμένα σὲ χρυσὸ, ἀσημένιο ἢ χρωματιστὸ χαρτί, μποροῦν νὰ τοποθετηθοῦν ἐπάνω σὲ ἕνα ἄσπρο τραπεζομάνηλο καὶ νὰ σκεπαστοῦν ἀπὸ πάνω μὲ ἕνα φύλλο ὀργαντίνας ἢ λευκοῦ νάυλον. Τὰ ἀστέρια θὰ φαίνονται κάτω ἀπὸ τὸ διαφανὲς ὕφασμα. Ἐκεῖνα ποὺ βρίσκονται στὶς γωνίες στερεώνονται στὴ θέσι τους μὲ μικρὲς καρφίτσες.

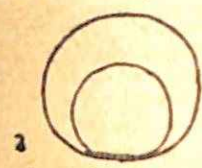
3.— Δυὸ τρικέρια μὲ κόκκινα κερὰ στολίζουν τὸ τραπέζι. Ὁ διάκοσμος συμπληρώνεται μὲ γιρλάντες ἀπὸ πρίνο, ποὺ ξεκινοῦν ἀπὸ τὶς γωνίες τοῦ τραπέζιου, περνοῦν ἀπὸ τὰ καντηλιέρα καὶ ξαναπηγαίνουν στὶς ὑπόλοιπες γωνίες.

4.— Μερικὲς κόκκινες κορδέλες, τοποθετημένες ἐπάνω στὸ λευκὸ τραπεζομάνηλο, ὥστε νὰ σχηματίζουν τετράγωνα, καὶ στερεωμένες μὲ λεπτὲς καρφίτσες, ὥστε νὰ μὴ μετακινούνται, δίνουν φῶς καὶ ζωὴ στὸ γραπτό. Μερικὰ μικρὰ κλαδάκια ἀπὸ ἐγκύ» προσθέτουν στὸ διάκοσμο.

5.— Ἐνα στεφάνι ἀπὸ ἀπλὸ σύρμα, στολισμένο μὲ κλαδιά ἀπὸ ἑλατο καὶ ἐγκύ», καὶ μερικὲς χρυσὲς ἢ κόκκινες γυαλιστερές μπαλές, χρησιμεύει γιὰ βάσι τοῦ στολισμοῦ τοῦ τραπέζιου. Ἀπὸ ἐκεῖ ξεκινοῦν κορδέλες, κόκκινες, πλάτους 3 ἐκατ., ποὺ κατεβαίνουν ὥς τὸ τραπεζομάνηλο καὶ περνοῦν στὴ θέσι καθὲ πιάτου. Ἐνα μικρὸ στεφάνι ἀπὸ κλαδιά ἑλάτου, ἐγκύ» καὶ πρίνου συμπληρώνει τὸ στόλισμα.

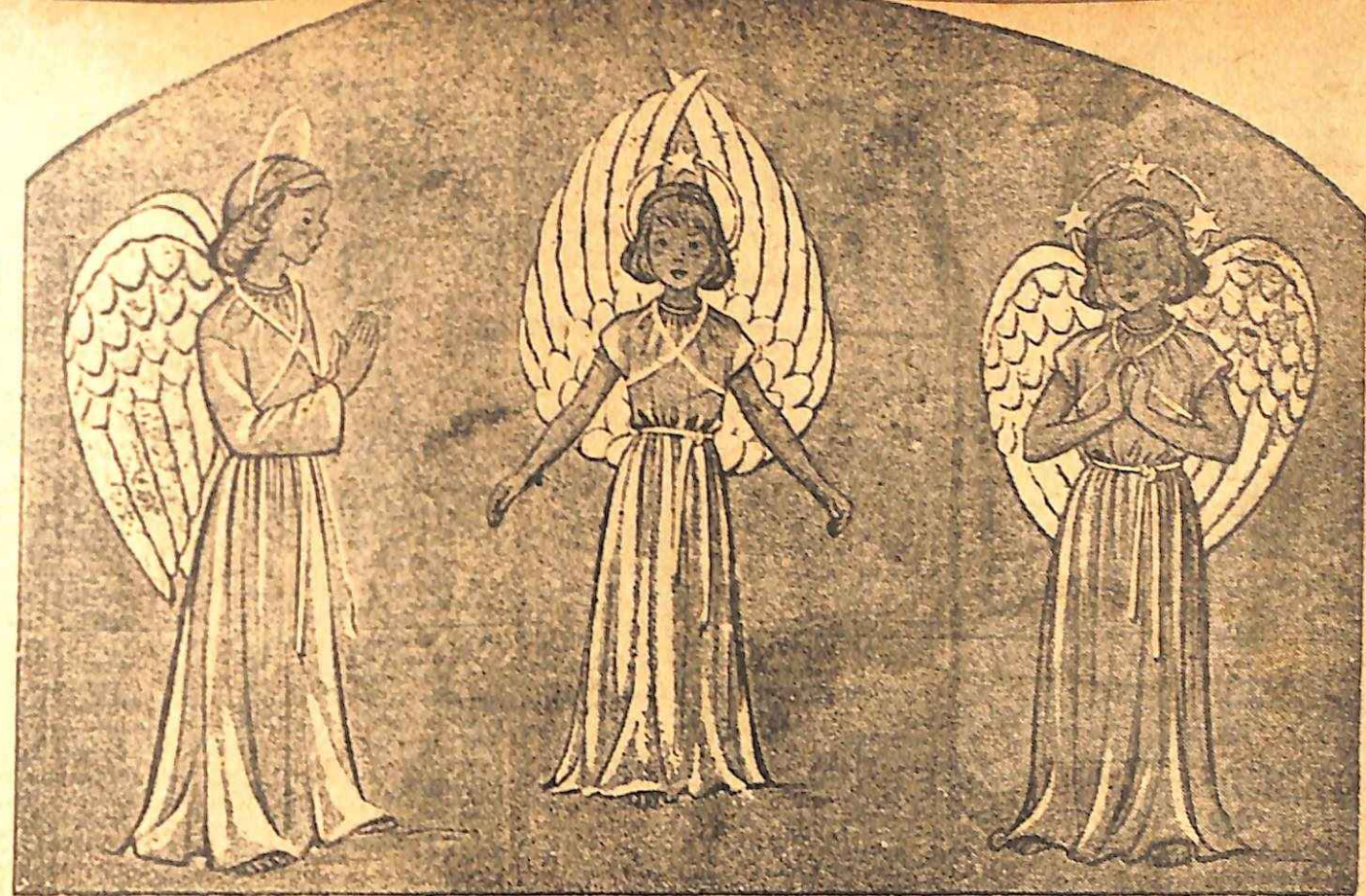
1.— Τὸ σῶμα μὲ τὴν ἀρχικὴ καμπύλη.

2.— Οἱ δύο κρίκοι ἐνώνονται μὲ τὴν δάσι.

3.— Ὁ φωτοστέφανος μὲ τὴν δάσι καὶ τὸ ἐλαστικὸ, κυτταγμένο ἀπὸ τὸ πλάι.

Χριστουγεννιάτικα ἀγγελούδια

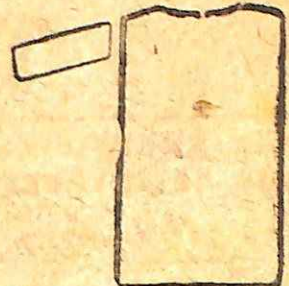
Ἄν λογαριάζετε νὰ ὀργανώσετε μιὰ Χριστουγεννιάτικη γιορτὴ καὶ θέλετε νὰ ντύσετε τὰ παιδιὰ σας ἀγγελούδια, θὰ μπορέσετε νὰ τοὺς φτιάξετε τὸ φωτοστέφανο καὶ τὰ φτερά, ἀκολουθώντας τὶς παρακάτω ὑποδείξεις:

Ο ΦΩΤΟΣΤΕΦΑΝΟΣ : Γιὰ νὰ φτιάξετε ἕνα φωτοστέφανο ἀπαιτεῖται γερὸ σῶμα καὶ κατάλληλη μέθοδος. Τὰ διαγράμματα 1, 2 καὶ 3 θὰ σὰς βοηθήσουν ν' ἀντιληφθῇ τὸ πῶς θὰ ἐργασθῇτε. Σχηματίζετε ἕναν κρίκο ἀπὸ τὸ σῶμα ποὺ θὰ ἐφαρμόξῃτε στὸ κεφάλι τοῦ παιδιοῦ καὶ ἕναν ἄλλον κρίκο μεγαλύτερο ποὺ θὰ περιβάλλῃ σὰν φωτοστέφανο τὸ κεφάλι τοῦ παιδιοῦ (διάγρ. 1). Οἱ δύο κρίκοι πρέπει νὰ ἐνωθοῦν καλὰ στὴ δάσι (διάγρ. 2) Ἀφ' οὗ σφίξετε τοὺς 2 κρίκους μὲ τὸν πόντους πᾶνω ἀπὸ τὸν μικρότερο ὅταν αὐτὸς ὀριζοῦν τὸ ἐπίπεδο. Ἐπειτα ἀπὸ τὴν προεργασία αὕτη τυλίγετε τὸ σῶμα μὲ χρυσὴ ἢ ἀσημένια κορδέλα ἀπὸ χρυσοῦχα ἢ ἀπὸ ὕφασμα. Σὲ καθὲ πλευρὰ τῆς δάσις ράψετε ἕνα λαστιχάκι γιὰ νὰ συγκρατῇ τὸ φωτοστέφανο στὸ κεφάλι τοῦ παιδιοῦ. Ὁ φωτοστέφανος μπορεῖ νὰ φορεθῇ σκέτος ὅπως εἶναι ἢ νὰ στολισθῇ μὲ ἕνα μεγάλο ἀσημένιο ἀστέρι στὸ κέντρο ἢ μὲ τρία μικρότερα ἀστέρι.

ΤΑ ΦΤΕΡΑ : Τὸ διάγραμμα 4 δείχνει τὸ σχῆμα ποὺ ἔχουν τὰ φτερά ποὺ εἶναι ἐστραμμένα πρὸς τὰ κάτω. Γιὰ νὰ γίνου νὰ φτερά ὠραία, πρέπει νὰ εἶναι ἀντίστοιχα μὲ τὸ ἀνάστημα τοῦ παιδιοῦ ποὺ θὰ τὰ φορέσῃ. Τὰ σημεῖα Α-Α ἀντιπροσωπεύουν τὴν ἀπόστασι ἀνάμεσα στοὺς ὤμους καὶ τὰ σημεῖα Β-Β ἀντιπροσωπεύουν τὴν ἀπόστασι ἀπὸ τοὺς ὤμους ἕως τὴ μέση. Οἱ διακεκομμένες γραμμὲς στὸ σχεδιάγραμμα 5 ποὺ δείχνει τὰ φτερά πρὸς τὰ ἑπάνω, φανερώνουν πῶς τοποθετοῦνται.

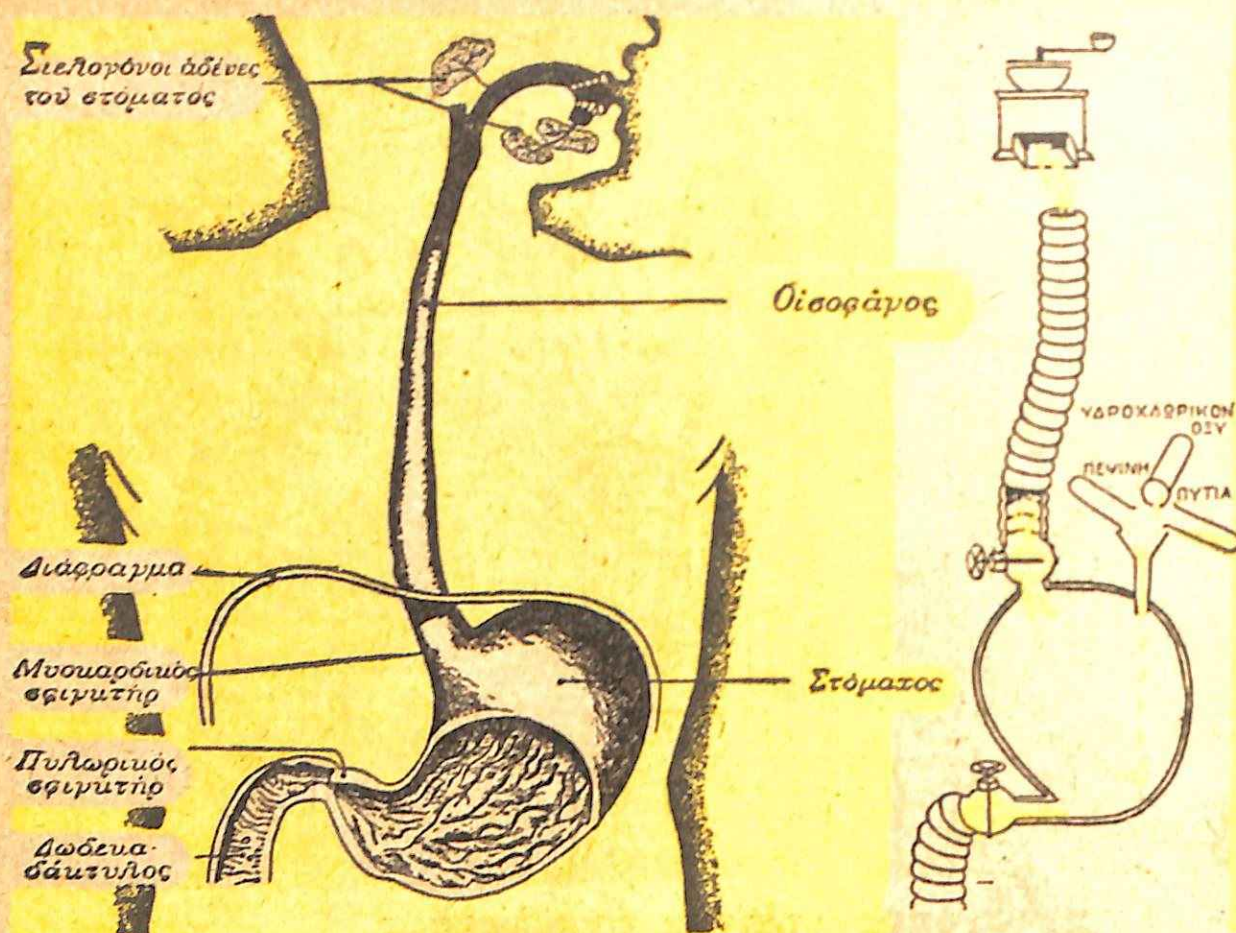
Οἱ διακεκομμένες γραμμὲς δείχνουν ποῖα κατεύθυνσι παίρνουν τὰ φτερά. Τὰ διαγράμματα 6, 7, 8 καὶ 9 δείχνουν πῶς ράβονται πᾶνω ἀπὸ τὸν κάμπο.

Τὸ διάγραμμα 10 δείχνει τὴν δάσι σὲ φτερά ποὺ στρέφονται πρὸς τὰ κάτω, ἐνῶ τὸ διάγρ. 11 δείχνει τὴν δάσι σὲ φτερά ποὺ στρέφονται πρὸς τὰ ἑπάνω.

12.— Πῶς κόβεται τὸ φόρεμα: Οἱ σούρες μαζεύονται κάτω ἀπὸ τὴν φάσα.

ΤΟ ΣΤΟΜΑΧΙ

ΕΝΑ ΣΚΛΗΡΟ ΚΑΙ ΑΝΘΕΚΤΙΚΟ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΥΠΕΡΕΥΑΙΣΘΗΤΟ ΟΡΓΑΝΟ, ΠΟΥ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΟΤΑΝ ΤΡΩΤΕ ΜΕ ΚΕΦΙ ΤΟ ΦΑΓΗΤΟ ΣΑΣ

ΤΑ ΣΤΟΜΑΧΙΑ των ανθρώπων διαφέρουν μεταξύ τους στο μέγεθος και στο σχήμα. Το συνηθισμένο όμως στομάχι, που οι περισσότεροι από μας το... κακομεταχειρίζονται, είναι ένας σωλην. σχήματος περίπου μπουκάλος, που βρίσκεται ακριβώς κάτω από το διάφραγμα. Και, ανεξάρτητα από το μέγεθος ή τη διάπλαση του στομάχου, το φαρδύτερο μέρος του βρίσκεται προς τα αριστερά και ο οισοφάγος αποτελεί το στόμιο που ανεβαίνει προς τα επάνω.

Της μασσημένης τροφής από τον οισοφάγο γίνεται χωρίς στίς υποστάσεις των μυών του λαιμού και του οισοφάγου. Δεν πρόκειται λοιπόν τρώγοντας να μίζουμε τροφές μέσα σ' έναν ακίνητο σωλήνα. Μπορείτε να βεβαιωθείτε γι' αυτό αν στηριχθείτε δρθια στον τοίχο ανάποδα, με το κεφάλι προς τα κάτω και δοκιμάσετε να ρουφήξετε νερό από το ποτήρι με ένα καλαμάκι. Θα το νοιώσετε ασφαλέστατα να ανεβαίνει στο στομάχι σας!

Όποιοδήποτε και αν είναι η στάσις του σώματός σας, ο οισοφάγος σας απλώνει το φαγητό ή το ποτό προς το στομάχι και το καρδιακό στόμιο κλείνει αμέσως, για να επιτρέψει στο στομάχι να λειτουργήσει, ως τη στιγμή που θα φτάσει η επόμενη μπουκιά. Το ανώτερο άκρο του στομάχου έχει σχήμα θολοειδές και περιέχει μία φουσαλίδα αερίου, λέγεται δέ αεροθάλαμος. Το αέριο καλύπτει την επιφάνεια των τροφών, όταν το στομάχι είναι γεμάτο και υπάρχει πάντα, σε περιωρισμένη όμως ποσότητα, όταν το στομάχι είναι άδειο. Το αέριο αυτό είναι το διοξείδιο του άνθρακα που υπάρχει στη μύρα που πίνουμε ή μπορεί να έχει παραχθεί κατά τη διάρκεια της λειτουργίας της χωνεύσεως από άλλες τροφές ή ποτά ή ακόμη μπορεί να είναι απλά αέρας που έχουμε καταπιεί. Το τελευταίο αυτό είναι και το σπουδαιότερο.

Τα πλεονάζοντα αέρια απομακρύνονται από το στομάχι με το ρέψιμο. Όπως και μερικές

άλλες φυσικές λειτουργίες του οργανισμού μας, το ρέψιμο θεωρείται απαραίτητο σε ώριμες χώρες, ενώ σε άλλες δεν κάνει καμμία έντύπωση.

Αν κυττάξουμε το έσωτερικό του στομάχου, από το επάνω του μέρος προς τα κάτω, φαίνεται σαν ένας πολύπλοκος ανάγλυφος χάρτης, με την κοκκινωπή βλεννογόνο μεμβράνη που αποτελεί το έσωτερικό τοίχωμα του στομάχου και που χωρίζεται σε όροσφαιρες και σε κοιλάδες. Αν και το στομάχι αποτελείται από μία ενιαία κοιλότητα δεν υπάρχει εν τούτοις φανερή διαδρομή από το καρδιακό στόμιο του στομάχου ως τον πυλωρό. Στον πυλωρό το στομάχι ενώνεται με το δωδεκαδάκτυλο, που αποτελεί το πρώτο μέρος του λεπτού εντέρου.

Και σ' αυτή την άκρη του στομάχου υπάρχει πάλι ένας κυκλικός μυώδης σφιγκτήρ, που μπορεί να κλείσει τελείως το στομάχι, ή να ανοίξει και να επιτρέψει έτσι στις χωνεμένες τροφές να περάσουν μέσα στο έντερο. Το έξωτερικό τοίχωμα ολόκληρου του στομάχου, που βρίσκεται έξω από την βλεννογόνο μεμβράνη, αποτελείται από πολυάριθμες μυϊκές ίνες διασπασμένες, και έτσι τοποθετημένες ώστε το τοίχωμα αυτό — και κατά συνέπεια και ολόκληρο το στομάχι — να υποστηρίξει την τάση που είναι να τεταθεί και να διασπαστεί, στην περίπτωση που ιρώμε πάρα πολύ ή πολύ γρήγορα. Οι μυϊκές αυτές ίνες έχουν την ικανότητα να τεντώνονται και να αυξάνουν σε μή-

κος, σε τρόπο ώστε η πίεση μέσα στο στομάχι πολύ λίγο αυξάνεται, όταν το στομάχι γεμίζει. Αντίστοιχα έχουν την ικανότητα να συστέλλονται με την ίδια ευκολία, σε τρόπο ώστε το στομάχι μπορεί να περιοριστεί σε μέγεθος μόλις γροθιάς, όταν είναι άδειο — μερικές ώρες μετά το γεύμα ή τη νύχτα, όταν κοιμάστε.

Κάθε τροφή που φθάνει στο στομάχι, υφίσταται εκεί ένα συστηματικό σφίξιμο, λυσισμο και ανάμιξη, που δημιουργούνται από τις συσπάσεις του μυϊκού χιτώνα. Με κάθε νέο κύμα συσπάσεων, οι πολτοποιημένες πιά τροφές προχωρούν σιγά σιγά προς το πυλωρικό στόμιο. Συγχρόνως με το λυσισμο και την ανάμιξη αυτή των τροφών, πραγματοποιείται και η ανάμιξη των με το γαστρικό υγρό, που αρχίζει να εκκρίνεται στο στομάχι πριν ακόμη οι τροφές περάσουν το καρδιακό στόμιο και μπουν μέσα του.

Το έσωτερικό τοίχωμα του στομάχου — ο βλενωδής — περιέχει πέντε περίπου εκατομμύρια μικρούς αδένες που παράγουν σχεδόν δυο όκαδες γαστρικού υγρού σε κάθε είκοσι τετράωρο. Κάθε αδέν είναι ένας στενός σωλήνας που εκβάλλει προς το έσωτερικό του στομάχου και τα έσωτερικά τοιχώματά του αποτελούνται από μικρά κύτταρα, που εκκρίνουν δυο ειδών ζυμώματα: την πεψίνη και την πepsin. Αλλά μεγαλύτερα κύτταρα παράγουν μία σημαντική ποσότητα υδροχλωρικού οξέος.

Μέσα στο στομάχι μας το υδροχλωρικό οξύ εκτελεί μία ολόκληρη σειρά εργασιών. Δίνει στην πεψίνη την ικανότητα να αφομοιώνει τις πρωτεΐνες, τις λευκοματώδεις δηλαδή ουσίες. Χωρίς το υδροχλωρικό οξύ η πεψίνη είναι άχρηστη και χωρίς την επίδρασή του δεν θα μπορούσαμε ποτέ να χωνεύουμε το κρέας που τρώμε. Το υδροχλωρικό οξύ σκοτώνει επίσης το μεγαλύτερο μέρος των εκατομμυρίων μικροβίων που έλκονται με το στομάχι μας.

Η πεψίνη είναι το κύριο ζυμώμα του γαστρικού υγρού και επιτυγχάνει να μεταβάλλει τα μεγάλα μόρια της πρωτεΐνης σε πολύ μικρότερα μόρια. Η πεψίνη κάνει το γάλα να πήξει ή να βολιόζει. Οι πρωτεΐνες του γάλακτος, αφού υποστούν την επεξεργασία τους από την πεψίνη, χωνεύονται κανονικά από την πεψίνη και το υδροχλωρικό οξύ.

Τα νεογέννητα αρχίζουν τη ζωή τους τρώγοντας μία μόνο τροφή — το γάλα της μητέρας τους. Η πιπίλα μεταβάλλει μία από τις πρωτεΐνες του γάλακτος, την τυρογόνη, σε τυρίνη. Γι' αυτό το λόγο τα μωρά ενώ καταπίνουν απλό γάλα, ρέδονται πηγμένο γάλα, σαν τυρί.

Οι τροφές που περιλαμβάνουν μεγάλη ποσότητα λίπους χωνεύονται δυσκολότερα, δεδομένου ότι τα λίπη επιδραύνουν την κίνηση του στομάχου και τις γαστρικές εκκρίσεις. Αυτό καθ' εαυτό υαλίται το λίπος, δεν χωνεύεται παρά αφού φθάσει στο έντερο. Όσο περισσότερο λίπος είναι λοιπόν ένα φαγητό, τόσο περισσότερο μένει στο στομάχι και τόσο δυσκολότερη είναι η χωνεύσις του.

Ένα φλυτζάνι τσάι περνά ταχύτατα μέσα από το στομάχι, δεδομένου ότι είναι σχεδόν (ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 65)

ΟΙ ΔΥΟ γέροι κάθισαν σιωπηλοί δ ένας απέναντι στον άλλο στο μικρό στρογγυλό τραπέζι, που άλλοτε συγκέντρωνε τόσο εύτυχια.

Έξω το χιόνι έπεφτε σε πυκνές παχιές νιφάδες.

Το χωριό άγρυπνούσε και τα μικρά παρθένα των λευκών σπιτιών του ήταν φωτισμένα.

Και η οικογένεια του Πάολο Περολέζε, όπως τον λέγαν στο χωριό, άγρυπνούσε και εκείνη. Οικογένεια... Ένα μικρό χαμόγελο θα έφερνε σ' όποιονδήποτε ή ιδέα οικογενείας αποτελούμενης από ένα γέρο και μία γριά, που πένθιμοι και αμύλητοι κάθισαν στο τραπέζι... το τραπέζι των Χριστουγέννων!...

— Άλήθεια, είπε η Τζουζέπιντα διακόπτοντας τον ρεμβασμό του συζύγου της, δεν σου φαίνεται ότι έφέτος δεν κάνει τόσο κρύο όσο πέρσι;

— Ναι, απάντησε ο Πάολο. Πέρσι σαν άποψη είχε χιονοστρόβιλο.

Κι' η συνομιλία σταμάτησε έως εκεί. Τώρα τη σιωπή έταράξε μόνο το τικ-τάκ του ρολογιού.

Η γριά σε λίγο διέκοψε τη σιωπή για δεύτερη φορά:

— Ήρθε άποψη ο ταχυδρόμος, Πάολο; είπε.

— Ναι, αλλά δεν μας έγγραψε κανείς φέτος, της απάντησε με παρόνοιο ο γέρος. Όλοι μας λησμόνησαν.

Και να συλλογίζεται κανείς ότι άλλοτε το σπίτι αυτό ήταν σαν άποψη γεμάτο χαρά, πρόσθεσε η Τζουζέπιντα μ' ένα στεναγμό.

Τώρα ο νους των δυο γερώντων είχε πετάξει στα περασμένα χρόνια, στην εποχή που στο τραπέζι αυτό καθόντουσαν ζωηρά και γελαστά τα δυο παιδιά τους, ο Τσεκίνος με το ωραίο ανάστημα και τα μαύρα μαλλιά και η λεπτοκαμωμένη καστανή των κόρη, η δημοφής Τσελεστίντα, το καμάρι των Περολέζε και η ζήλεια του χωριού.

Ήσαν τόσο ζωηρά παιδιά και τα δυο... Σκόρπιζαν τόση ζωή στο μικρό σπίτι που ήταν γεμάτο εύτυχια.

Τώρα ο Τσεκίνος ήταν στο στρατό. Το σύνταγμα του είχε φύγει για την Αφρική. Κι' είναι τόσο μακριά εκεί...

Θυμόταν έπειτα ο γέρο-Πάολο τη μοναχική του Τσελεστίντα, την αγαπημένη κόρη του, που βρίσκονταν κι' εκείνη τόσο μακριά από το σπίτι τους.

Η Τσελεστίντα όμως, δεν είχε φύγει όπως έφυγε ο Τσεκίνος. Κανένα καθήκον δεν την είχε απομακρύνει από το πατρικό το σπίτι.

Είχαν περάσει δυο χρόνια από τότε. Η παιδική καρδιά της, για μία στιγμή δεν σκεφθηκε τίποτε άλλο και η καλή Τσελεστίντα, η πολυαγαπημένη Τσελεστίντα, μία μέρα ζήτησε από τους γονείς της την άδεια να παντρευτεί το νεαρό Ρωμαιο-μυχανικό Έκτορα Φιορεσκάλι, ο οποίος το προτεπρινό το καλοκαίρι είχε πάει στο χωριό με έντολη να κάνει γεωμετρικές μελέτες.

Σε κείνα δυο συγκεντρώσεις που έγιναν τότε στο χωριό, συνέπεσε να σχετισθεί με την Περολέζε. Και η αλάνια Ιστορία έπανεληφθη για μυριστή φορά. Οι δυο νέοι άγαπήθηκαν.

«Όχι!» είχεν απαντήσει ο γέρο-Περολέζε στην κόρη του, όταν του ζήτησε την

ΕΝΩ ΧΤΥΠΟΥΣΑΝ ΟΙ ΚΑΜΠΑΝΕΣ

ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΟ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

άδεια να παντρευτεί. «Όχι, Τσελεστίντα. Ο Φιορεσκάλι δεν είναι γνωστός μας άνθρωπος. Είναι από τη Ρώμη. Είναι από την πόλη εκείνη που κρύβει μυστήρια που κρύβει, ότι δεν μπορούν να κρυφούν τα λευκά μας τα χωριά. Σήμερα ο Φιορεσκάλι βρίσκεται εδώ, αύριο θα πάει στη Φλωρεντία, έπειτα στο Μιλάνο και ύστερα δεν ξέρω πού. Είναι πλανόδιος, είναι άγνωστος, είναι ξένος».

Είπε και πολλά άλλα ο Περολέζε στην κόρη του. Δεν τον ήξερε τον Φιορεσκάλι και γι' αυτό δεν του έδινε την κόρη του. Έγινε όμως τον Βιτόριο, το γιου του γιατρού του χωριού λαμπρό και πλούσιο νέο και γι' αυτόν προώριζε την κόρη του.

Η Τσελεστίντα λησμόνησε το όφειλόμε-

— Κάθισε Φάουσο, είτε θωπεύοντας το κεφάλι του έξυπνου ζώου ο Πάολο, περιμένει! Έδώ! Άκούς!... Να μην έρθει κανένας...

Όταν γύρισαν δόθηκαν την πόρτα κλειστή όπως την είχαν αφήσει.

Ο Φάουσο πήδησε απάνω τους με μικρές ύλακές χαράς. Η Τζουζέπιντα άναψε το φως, έριξε τη γούνα της και άνεδούλισε τη φωτιά.

— Άς ετοιμάσω τη σούπα, είπε.

Ο γέρο-Περολέζε έμεινε μόνος παίζοντας με το σκύλο του, ενώ η Τζουζέπιντα πηγαίνονταν ετοιμάζοντας το δείπνο και συγχρόνως πετούσε και κείνα-δυο κουδούντες, έτσι για να γίνεται κάποια συζήτηση.

— Έχεις ακούσει καμμία φορά για τα θαύματα που γίνονται τα Χριστούγεννα; ρώτησε τον άντρα της τη στιγμή που καθόταν στο τραπέζι.

— Ναι, έπεν ο Πάολο, μία μόνη φορά... Σιωπή επακολούθησε.

— Δεν σου φάνηκε πως χτυπάει η πόρτα; είπε ξαφνα σε λίγο σκεπτική και φοβισμένη η Τζουζέπιντα.

— Ά, μπά! έπεν ο Πάολο. Είναι ο κόσμος που γυρίζει από την εκκλησία. Έπειτα ο Φάουσο δεν εταράχθηκε διόλου.

Και πράγματι το σκυλί ήταν ξαπλωμένο στη γωνιά και παρακολουθούσε με το βλέμμα του τους κυριους του.

— Μη ρουφάς αμέλιω τον καλό πατέρα της σέδας και ένα δαμά του Αυγούστου έκανε φτερά μαζί με τον Φιορεσκάλι.

Έδώ είχε τελειώσει το είδύλλιο των δυο νέων και άρχισε το πένθος των δυο καλών γερώντων... Το πένθος το βουδ που μιλάει με δάκρυα σιωπηλά. Είχαν ώστόσο μετανοήσει σκληρά για την άρνησή τους.

— Άνοιξε Τζουζέπιντα! Τα παιδιά μας!...

Δεν ήταν ακριβώς τα παιδιά τους... Ήταν μόνη η Τσελεστίντα, η κακή ή κόρη. Ο άλλος δεν ήταν ο Τσεκίνος... ήταν ο Φιορεσκάλι.

Τη στιγμή εκείνη ένα χαριτωμένο νήπιο, που το κρατούσε στην αγκαλιά της η παρμάντα του, ή οποία μπήκε μαζί με το ανδρόγυνο στο σπίτι, φώναζε φοβισμένα:

— Μαμά!...

Πριν προφθάσει όμως η Τσελεστίντα να το πάρει στην αγκαλιά της, το έπληρε η Τζουζέπιντα και το έδωσε στον Πάολο.

— Φίλησε τον παπού σου, παιδί μου, έπεν η Τσελεστίντα.

Και ο καλός ο γέρος, αφού άνοιξε την αγκαλιά του στην κόρη του, που τη θεωρούσε χαμένη, έφίλησε και το παιδί της, όπως θα φιλούσε στη φάτην το νήπιο των Χριστουγέννων!...

Το σπίτι είχε ξανάβρει τη χαρά του...

Το σπίτι είχε ξανάβρει τη χαρά του... (Εικονογράφηση Άλ. Κοντόπουλου)

νο στον καλό πατέρα της σέδας και ένα δαμά του Αυγούστου έκανε φτερά μαζί με τον Φιορεσκάλι.

Έδώ είχε τελειώσει το είδύλλιο των δυο νέων και άρχισε το πένθος των δυο καλών γερώντων... Το πένθος το βουδ που μιλάει με δάκρυα σιωπηλά. Είχαν ώστόσο μετανοήσει σκληρά για την άρνησή τους.

Χαριόμυνες άνηχούσαν οι καμπάνες της εκκλησίας του χωριού. Το παλιό ρολόι έσημανε ένδεκα.

Η φωτιά στο τζάκι κοντεύει να σβήσει. Ο γέρος έριξε μερικά εύλα και χαμήλωσε το φως της λαμπας, που φωτίζε το Χριστουγεννιάτικο τραπέζι.

— Θα πάμε στην εκκλησία, έπεν η Τζουζέπιντα και σκημάθηκε.

— Άς πάμε, έπε ο γέρο-Πάολο, αφού τόσα χρόνια τώρα δεν λείψαμε από την «καλή-δραδιά». Άς πάμε Τζουζέπιντα, τονίζοντας με κάποια τρυφερότητα το όνομα της πιστής του γριούλας.

Εφόρεσαν τα φορεμάτά τους και ετοιμάστηκαν για το δρόμο. Άνοιξαν την πόρτα. Άπ' έξω έπεριμενε άνωπόμονος ο Φάουσο, ένας άφορος σκύλος με λευκά στίγματα, πιστός της οικογενείας σύντροφος και φύλαξ του σπιτιού.

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΔΕΞΙΩΣΕΙΣ

Τώρα με τις γιορτές τα παιδιά σας θ' ανταλλάζουν επισκέψεις μεταξύ τους, θα παίζουν και θα χαρούν τα γιορτινά τους φορέματα. Σας δίνουμε μερικά μοντελάκια και μπορείτε να διαλέξετε:

Σκωτσέζικος ταφτάς με φούστα πλισέ, μανίκια ζιγκό και γιακαδάκι στοργυλλό με παπιγιονάκι. Ένα μολιερό από βελούδο ντέ λαιν το συμπληρώνει θαυμάσια. Κουτουμάκι από φανέλλα χρώματος ανοικτού γκρι. Ζακέτα με τρία κουμπιά. Παντελονάκι πάνω απ' τα γόνατα. Γιλέκο κίτρινο πλεκτό της μηχανής, πουκάμισο άσπρο, γραβάτα επίσης πλεκτή. Βαμβακερό φόρεμα σε χρώμα μπλε-ρουά με μεγάλο γιακά από δαντέλα κιπούρ άσπρη. Το κορσάκι κιμονό κουμπώνει με θηλιές. Ή φούστα φαρδιά με πιέτες ασιδέωτες εμπρός και πίσω.

Φόρεμα ταφταδένιο σε χρώμα κερασί. Πλισέ σε κάθε πλευρά του κορσάκι, γιακαδάκι στοργυλλό, κουμπιάκια μικρά και μανίκια φουσκωτά. Φούστα κομμένη άν-φάρμ με μεσοφόρι που έχει για τελείωμα ένα κεντητό δολάν. Πράσινο βελούδινο φόρεμα με γιακά όρθιο μπροστά, μανίκια κιμονό και φούστα με τέσσερα φύλλα που σουρώνει ελαφρά στη μέση. Ο γιοκάς, το φιογκάκι και τα ρεβέρ είναι από λινό γκλασέ.

ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΣΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

Ένα όργιο χρωμάτων και φωτός. Παραμυθένια παρέλασι

Έπί ένδεκα μήνες το χρόνο η κεντρική λεωφόρος του Χόλλυγουντ είναι όπως όλοι οι μεγάλοι δρόμοι κάθε μεγαλουπόλεως. Μόλις όμως μπή ο Δεκέμβριος, ντύνεται τα γιορτινά της, αστράφτει από χιλιάδες στολισμένα χριστουγεννιάτικα δένδρα κι ονομάζεται λεωφόρος του Σάντα Κλάους, δηλαδή του Αγίου Βασιλείου.

Δυό μήνες πριν απ' τα Χριστούγεννα αρχίζουν να γίνονται διάφορες παρελάσεις για να γίνει η μεγαλύτερη την παραμονή. Στην παρέλασι αυτή παίρνουν μέρος πολλοί «αστέρες», που παρελαύνουν πάνω σε στολισμένα ελκηθρα.

Τα πεζοδρόμια της λεωφόρου είναι γεμάτα κόσμο. Τα παιδιά, δέξια, έχουν την πρώτη θέσι. Τα ματάκια τους λάμπουν από ανυπομονησία, τα μαγουλάκια τους είναι κόκκινα, οι αναπνοές τους γρήγορες. Μιλούν συνέχεια, τιτιβίζουν σαν χαρούμενα πουλιά και διαρκώς κινούνται. Μπορούν να σταθούν ακίνητα.

Μά να η παρέλασι αρχίζει. Μια μουσική ακούεται κι ένα μπαλέτο από διάφορα γκέλς έρχεται επί κεφαλής. Είναι στάρλετ διαφόρων στούντιο και φορούν κοντά ναυτικά κοστούμια. Καθώς προχωρούν χορεύοντας διάφορα νούμερα, καρδιοχτυπούν με τη σκέπη πως μπορεί να τις προσέξει το μάτι κανενός παραγωγού. Γιατί τότε ανοίγει η τύχη τους...

Ακολουθεί μια μικρή έφιππη ομάδα, με επί κεφαλής το Βίκτωρα Μακ Λάγκλεν. Είναι οι καλύτεροι κάου-μπόις της Αμερικής. Πάνω στα άσπρα άλογα με τις χτυπητές στολές τους, παρουσιάζουν λαμπρό θέαμα.

Οι ζητωκραυγές και τα χειροκροτήματα των θαυμαστών τους δεν είχαν σβήσει ακόμη, όταν ακούστηκαν τα καινούργια ζητώ. Τα παιδιά υποδέχονται με ενθουσιασμό ένα πρωτότυπο καραβάνι. Περνά ο Σαμπού πάνω σ' έναν πελώριο ελέφαντα. Σ' έναν άλλον είναι ο εξημερωτής αγρίων ζώων του Χόλλυγουντ Κλάιντ Μπήττυ με τη γυναίκα του. Ένα ελκηθρο, πάνω στο οποίο βρίσκεται ένα πελώριο κλουβί με θηρία που προσθέτουν τους δρυχηθμούς τους στο θόρυβο του συνόλου, κάνει τους μικρούς να ζαρώσουν από φόβο.

Μά η ζούγκλα και τα θηρία της φύγουν. Άλλο ελκηθρο, σκεπασμένο με χιόνια, προχωρεί. Επάνω είναι καθισμένη η Άνν Μπάξτερ, ντυμένη Άγιος Βασίλειος. Έχει ένα πελώριο σακκούλι μπροστά της, γεμάτο μικρά παιχνιδάκια και διάφορες λιχουδιές, τις οποίες πετά στα παιδιά. Ένα παιδαίον σωστό από φωνές, χειροκροτήματα και ζητωκραυγές συνοδεύει το πέραςμα του ελκηθρου της.

Μια μεγάλη λουλουδένια επιγραφή ξεχωρίζει πάνω στο επόμενο ελκηθρο που προχωρεί: Ντόροθ Λιούρ. Ή έξωτική στάρ είναι τυλιγμένη μόνο μ' ένα σάρκογ στην μέση, πάνω σ' ένα ελκηθρο διασκευασμένο σε τροπική ζούγκλα. Δεν κρυώνει άραγε; Όσο κι αν το κλίμα της Καλιφόρνιας είναι ήλιο, βρισκόμαστε στην καρδιά του χειμώνα! Ή «Ντόττι» όμως, όπως τη φωνάζουν οι θαυμαστές της, σκορπά παντού χαμόγελα και φαίνεται σά να σκάει από... τη ζέστη!

Το κλου της παρελάσεως είναι ένα μεγάλο ελκηθρο με έναν πελώριο Άγιο Βασίλη! Τα παιδιά ανοίγουν τα ματάκια τους ακόμη πιο πολύ. Δίπλα του στέκονται ο Μπόμπ Χόπ με την Ντόρις Νταϊν. Ο Άγιος Βασίλης πετά στους μικρούς τα δώρα του. Ο Μπόμπ Χόπ με την Ντόρις Νταϊν τον βοηθούν. Το ελκηθρο γεμίζει λουλούδια απ' αυτά που τότε πετούν οι θαυμαστές τους. Ή παρέλασι τελειώνει κι ο κόσμος διαλύεται σιγά-σιγά. Τα σπίατα είναι όλα φωτισμένα. Απόψε είναι μια οικογενειακή βραδιά.

Κάποιο τραγούδι ακόμη ξαφνικά νάρχεται γλυκό κι ανάλαφρο από μακριά. Είναι ο Μπίνγκ Κρόμπυ με τους γιους του, που τραγουδά τα κάλαντα τους σπίατα των φί-

Ή Άνν Μπάξτερ πάνω στο χριστουγεννιάτικο ελκηθρό της, παρελαύνει μοιράζοντας παιχνιδιά στα παιδιά.

λων του. Μαζί του είναι η Τζέιν Ήθαν και η Τζιούν Χάβερ. Μόλις τελειώσαν, η Τζέιν μέτρα τα χρήματα που πήραν, πριν τα ρίξει στο κουτί. Όλα θα πάνε στο Νοσοκομείο αναπήρων παιδιών.

Ποιό νάναι εκείνο το φωτισμένο σπίτι πάνω σ' εκείνον το λόφο; Πλησιάζουμε... και τί βλέπουμε απ' το παράθυρο; Την Τζην Κραϊν και τον Πάβ Μπρίκμαν να χορεύουν χειροπιαστά μαζί με τα τρία παιδιά τους γύρω από ένα χριστουγεννιάτικο δέντρο! Ένα θαυμάσιο ταμπλώ οικογενειακής ευτυχίας...

Δεν υπάρχει σπίτι στο Χόλλυγουντ που να μην έχη το δέντρο του. Μά η Μπέττυ Χάττον έκανε ένα από... χριστουγεννιάτικες κάρτες! Τις ένωσε τη μια δίπλα στην άλλη, ώσπου σχημάτισε ένα δέντρο με την πιο ωραία στην κορυφή.

Φυσικά δεν είναι δυνατόν να τους συναγωνισθ κανείς σε πρωτοτυπία. Ή Έστερ Γουίλλιαμς έφτιαξε ειδικές κάρτες για να τις κρεμάσει στο τζάκι της. Μια κόκκινη με ένα πελώριο χριστουγεννιάτικο δέντρο επάνω για τον μικρό της Μπέττι. Μια πράσινη μ' έναν Άγιο Βασίλη για τον Κίμυ. Για τον άνδρα της μια άσπρη στολισμένη με μπάλες του γκολφ, και για τον εαυτό της μια από λαυέ. Οι κάρτες κρεμάστηκαν με προσοχή στο τζάκι και ο Άγιος Βασίλης θα αναλάβει να τις γεμίσει με δώρα!

Άκοϋμε να γίνεται μεγάλη φασαρία στο σπίτι της Τζέιν Πάουελ. Μά εκείνη έλειπε ταξίδι και μόλις έφθασε τό άπόγευμα. Πότε πρόλαβε να έτοιμασθή;

Ήταν ένα σορτράιζ-πάρτυ. Ή Τζέην με τον άνδρα της Τζέρι Στέφεν είχαν πάει σ' ένα ταξιδάκι αναψυχής. Πριν φύγουν, η Τζέην παρήγγειλε τις χριστουγεννιάτικες κάρτες της, τις οποίες ανέθεσε στον προμηθευτή της να ταχυδρομήσει κιόλας. Αυτός όμως έκανε λάθος κι αντί να στείλει τις κάρτες της στα πρόσωπα που του έδωσε, έστειλε προσκλήσεις για πάρτυ. Έτσι, μια ώρα μετά την άφιξή τους, άρχισαν ναρχωνται οι καλεσμένοι. Για τους αστέρες τίποτα δεν είναι δύσκολο. Ή Τζέην δεν είχε, παρ' ν' άλλαζε τουαλέτα και να κάνει μερικά τηλεφωνήματα να της στείλουν, από ένα κέντρο, ό,τι χρειαζόταν για να τους περιποιηθ!

Το ταξίδι μας ήταν μακρύ και κουραστικό... Είναι ώρα να γυρίσουμε. Άλλωστε κι' εδω τα φώτα ένα-ένα σβήνουν. Άς αναμεινάσουμε λοιπόν στη δική μας πεζή πραγματικότητα. Μήπως άραγε αυτή είναι πολλές φορές προτιμότερη από κάθε φαινομενικά λαμπρή και φανταχτερή ευτυχία; Άς τ' πιστέψουμε κι' άς ικανοποιηθούμε μ' αυτό το λίγο που διαθέτει ο καθένας...

PENA ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΟΥ

Φαντασθήκατε ποτέ ότι...

...Δεκατέσσερα περίπου δισεκατομμύρια νεύρα διασχίζουν τον εγκέφαλο και το νωτιαίο μυελό του ανθρώπου; Το γιάσουρτι χρησιμεύει για τροφή των ανθρώπων επί 3000 χρόνια;

...Το μπλέ είναι το ευνουμένο χρώμα των περισσοτέρων ανδρών; Οι γυναίκες αντίθετα προτιμούν το κόκκινο. Ένας πονοκέφαλος μπορεί να προέρχεται από 204 διάφορες αιτίες, από τις πτώσεις αμυγδαλές ως τα στενά παπούτσια;

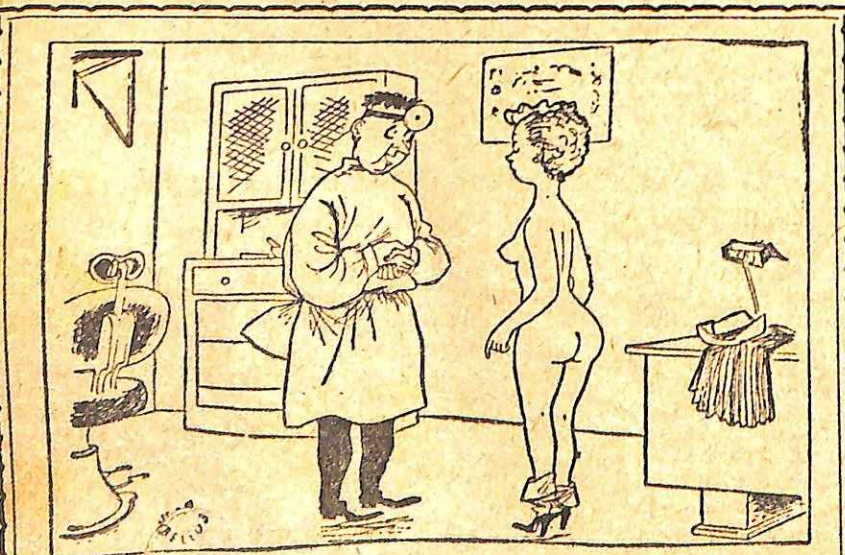
...Στην Κορέα τα νυφικά φουστάνια έχουν χρώμα κόκκινο, μπλέ, κίτρινο ή πράσινο; Καμιά φορά μάλιστα συναντά κανείς και τα τέσσερα χρώματα μαζί, συνδυασμένα στο ίδιο φόρεμα!...

...Στην Αγγλία ο νόμος άπαγορεύει στα καροτσάκια των μικρών παιδιών να κυκλοφορούν επάνω στα πεζοδρόμια; Στους πελάτες των εστιατορίων να τρών περισσότεμα; Στο δυό φαγητά; Ότι κάθε πρόσωπο που την Κυριακή φάει ή αγοράζει έφημερίδα κινδυνεύει να τιμωρηθ' με πρόστιμο; Ότι όποιος δρίκει δημοσία τιμωρείται με πρόστιμο που είναι ανάλογο με την κοινωνική θέσι του παραστίμου; Ένα σελλί για τους στρατιώτες, τους εργάτες ή τους ναύτες. Δυό σελλίγια για τους άστους και πέντε σελλίγια για τους ευ'ερείς;

...Στην κομητεία του Κέντ άπαγορεύεται κάθε Τετάρτη να κόβετε φουντούκια από τις φουντουκιές; Ότι στο Έσσεξ τ' έεροίζωμα των πατατών δεν έπιτρέπεται να γίνεται παρά μόνον με ξύλινα εργαλεία; Ότι στην Ουαλλία άπαγορεύεται να τρώτε σκόρδο την ήμερα του Πάσχα και άπαγορεύεται να πίνετε κίτρο τις ή-ότι στο Ντεβονσάιρ άπαγορεύεται να πίνετε κίτρο τις ή-μέρες έορτής; Ότι στην κομητεία της Ύόρκης κάθε έ-μέρες είναι υποχρεωμένος να διανύη κάθε Κυριακή του-νιάχιον 8 χιλιόμετρα πεζή; (Δεν πρόκειται για μέτρο υ-λάχιον θα μπορούσε κανείς να υποθέσει; Την έποχή γιέινης, όπως ο νόμος αυτός, 8 χιλιόμετρα ήταν ή μέση άπό-που έγινε να έπρεπε να διανύσουν οι χωρικοί άπό τις κατο-ικίες τους γιά... ε φθάσουν ως την έκκλησία της περιοχής!)

Είναι χαρακτηριστικό ότι ως σήμερα κανείς άπό τους νόμους αυτούς δεν έχει καταργηθ'. Έν τούτοις, έδω και δυό χρόνια, εργάζεται για το σκοπό αυτό μια δεκαμελής επιτροπή...

Ψυχὴ πονεμένη, ποὺ ἔχει ἀ-
φαιρῆσαι τὴν ἰδίαν τὴν ζωὴν της,
μετουσίωσε τὸν πόνο της, τὸν
ἀνέβασε ψυχὰ καὶ τὸν ἔκανε τέ-
χνη καὶ ἰδέα. Τὸν ἀτομικὸ πό-
νο τὸν ἔκανε πανανθρώπινο, μὲ
πλατεῖα καὶ βαθεῖα νοήματα,
τὸν ἀπλώσει πᾶνω ἀπὸ τὴ γῆ
καὶ τὸν σκόρπισε σὲ ὅλα της

νια, λέει: «Κι' άνάμεσα από
της βροχής τούς πλοκαμούς —
Τά χέρια μου άπλωνα μ' άπελ-
πισία. — Ο κόσμος φυλάκη-
μαύριζε άπέραντη. — Μὲ τοῦ
άσπασιού τοῦ χρώμα φωτισμέ-
νος.

Ἡ Μελισσάνθη (κ. Ἡὴν Σκανδαλάκη) ἔχει ἐκδόσει ἀπὸ τὸ 1930 ἕως τὰ 1945 ἑξή ποιητικὰς συλλογὰς καὶ τῶρα ἐτοιμαεὶ μιὰ ἐκδόση. Τὸ 1936 πῆρε τὸν ἑπαινο τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν γιὰ τὴ συλλογὴν τῆς «Γυρισμὸς Ἀσώτου». Μὰ πὺ ἀξία ἔχει ἡ πλήρης ἀναγνώρισις τοῦ ἔργου τῆς ἐδῶ κ' ἔξω.

Χ. Γ—ΟΣ

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

- «Γύρω γύρω τοῦ Χριστοῦ
ἡ κορφή τοῦ χειμωνίου»
- «Ἄν πρωϊμίση ἡ μυγαλιά,
κι' ἂν ἀνθίσση τοῦ Δεκέμβρη
θαῦρος χειμῶνας κι' ὄψιμος
θα ἔρθῃ νὰ μᾶς εὕρῃ».

Χειμωνιάτικο ταγίερ, από
χοιτρό μάλλινο ύφασμα με
γάλα καρό. Ή φουστα είναι
στενή. Ενώ η ζακέτα πλατιά
σφίγγεται στη μέση με μία ζώ-
νη και κλείνει στο λαιμό μ' ένα
τυρόνι γισκαδακι.

Η ΠΑΡΩΤΙΤΙΔΑ

Αυτή την εποχή, έξω από τη γριππη, έχουμε και σχετική επιδημία, ιδίως ανάμεσα στο μαθητικό κόσμο, από παρωτίτιδες. Καλό είναι να πούμε μερικά για την πολύ μεταδοτική αυτή αρρώστια, για να σας βοηθήσουμε να προσευλάξετε τα γύρω σας παιδιά, αγόρια και κορίτσια, από μίαν αρρώστια, που μπορεί ναχρη πολλές συνέπειες στο μέλλον της υγείας τους.

Ἡ μετάδοσις τῆς παρωτίτιδος γίνεται συ-
 ῥῳς ἀπὸ ἀμεσην ἐπαφῆς, δηλ. ἂν τὰ παι-
 ῖα δρῶσιν ἀλλήλοις γιὰ μερικά λεπτά ἢ λίγην
 ῥα, στὴν ἴδια τάξι καὶ τὸνα ἔχῃ ἀρχίζει
 ν ἀρρώσκει, ἔστω κ' ἂν δὲν ἔχῃ ἀκόμα
 ῥημένα μάγ' ἵλα. Ἡ ἄμεση ἐπαφή γίνε-
 ται μετὰ σπογγιδία σιέλου. Μπορεῖ καὶ ἔμ-
 ῖσα, ἀπὸ ἐνδιήμεσο πρόσωπο, κατ' ἐξαιρε-
 σιν δὲ ἀπὸ ἀντικείμενα, παιχνίδια κλπ. Ἡ
 ἄφῃσις αὕτη εἶναι: πάρα πολὺ μεταδοτικὴ.
 Ἐκ μαρκαδία ὁμοῦ σπάνια παίρνουν τὴν ἀ-
 ῥῳσιν. Συχνὰ ἐγνομε πόνους μέσα στὸ
 ῥτὶ ὅπως καὶ πόνους κατὰ τὴ μάστισι.
 Ἡ ἐπώσσι δαστὰ 15—22 μέρες.

Ἐπειδὴ ἔχουμε πολλές φορές ἐπιπλοκές, ὥς τὴν ὀρχίτιδα, τὴν μνηγιγίτιδα, τὴν αὐτοσχιστὴ νευρίτιδα μὲ λίγγωση, κώφωση καὶ νὰ παγκρεατίτιδα, ἀπαραίτητο εἶναι ὁ ἄσ-
στος μὲ παρωτίτιδα νὰ πλαγιάσῃ στὸ
ἑσθιατόριό του καὶ νὰ καλῇ τὸν ἰατρόν,
ὅπως νὰ καθορίσῃ τὴν θεραπεία. Ἐστὶ θ' ἀ-
φύγουμε τὶς ἐπικίνδυνες συνέπειες.

Ἀλλωστε, με τὸ κρεβάτωμα τοῦ ἀρρώ-
ρου πετυχαίνουμε καὶ τὴν προσύλαξι ἀπὸ
ἀρρώστεια, τῶν ἄλλων παιδιῶν, δικῶν
καὶ ξένων, πρὸς εὐκολώτατα μολύνονται,
ποῦ γιὰ νὰ ἐκδηλωθῇ ἡ ἀρρώστεια, ὅ-
ς το εἶπαμε, περνᾶνε 2—3 ἑβδομάδες.

Τα παιδιά που πάθανε παρωτίτιδα, έπει-
μπορούν να μεταδώσουν την άρρώ-
α και μετά την υποχώρηση των όξέων
πρωμάτων, καθο είναι και μην ξαναγυρί-
γρήγορα στο σχολείο τους.

[illegible]

ΤΟ ΜΑΥΡΟ ΦΟΡΕΜΑ

Τὸ μαῦρο φόρεμα τὸ ἀπαραίτητο γιὰ κάθε γυναίκα, θὰ σὰς ἐπιτρέψῃ
μὲ μικρὲς πρόσθετες λεπτομέρειες νὰ παρουσιάσῃς σὲ κάθε περί-
στασι ἀνάλογα ντυμένη. Ἕνα πλ.αστρόν, μιὰ ζώνη, ἓνα πέτο, τὸ κά-
νουν λιγώτερο ἢ περισσότερο ἀμπι γιέ καὶ ὅπως ἀκριβῶς θὰ τὸ θέλας.

1) ΣΤΟ ΘΕΑ-
ΤΡΟ: "Ισίο φόρεμα
ἀπὸ σατέν μαύρο μὲ
στρογγυλὸ ντεκολ-
τέ, μανίκια ρευκλάν
καὶ κόψιμο ἀν φὸρμ
ποῦ ξεκινᾷ ἀπὸ τὸ
ντεκολτέ γιὰ νὰ κα-
ταλήξῃ σὲ τσέπες.

3) Σ' ΕΝΑ ΚΕΝ-
ΤΡΟ: "Ισιό φόρε α
ἀπὸ μαυρο ὀτομάν
μὲ τὴ μέση ψηλά
καὶ διπλὸ κούμ-
πωμα.

ΒΡΑΔΥ ΠΑΡΑ-
ΜΟΝΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ
ΓΕΝΝΩΝ: Βυάξετε
τὸ μπολερὸ ξεσκε-
πάζοντας τοὺς ὡ-
μούς καὶ τὸ ἀπὸ
φαίγντραπάρισμα.

4) ΔΕΧΕ ΣΤΕ
ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΣΑΣ:
Μ' ένα τσιτο φάρεμα
από μαύρο ζέρσεϋ.
Τά μανίκια κίμονο
και τὸ κορσάκι ντρα-
παριστό στο νωμί-
τη σουρεζ 4-2 αὐ-
ρο φαΐγ.

ΕΠΙΣΚΕΨΙ ΣΕ
ΜΙΑ ΦΙΛΗ ΣΑΣ:
Βγάζετε τὴν ποδιά
καὶ τὸ φορᾶτε μ' ἑ-
να κολιέ ἀπὸ πέρ-
λες.

2) ΣΕ ΤΡΑΠΕ-
ΖΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ-
ΚΟ: Φόρεμα από
μαύρο ντράζ, κορσά
κιμονό κρουαζέ,
Φούστα κομμένη σε
φόρμα φακέλλου.
ΣΕ ΜΙΑ ΕΠΙ-
ΣΚΕΨΙ: Μ' ένα
μεγάλο πέτο και
μανσέτες από τα-
φτά μυθου.

με χαμομήλανερο και μπορεί να χρησιμοποιήσει αντισηπτικές παστίλλες.

Ο άρρωστος μας έγινε πια καλά. Είδαμε στο σημείωμά μας, πώς η άρρώστεια αυτή σπάνια μεταδίδεται με τα πράγματα, με τ' αντικείμενα που θάβαν σ' έπαση μαζί του. Συνεπώς, δεν χρειάζονται μεγάλες φροντίδες για απολύμανση τους, για απολύμανση του δωματίου κλπ., όπως θα κάναμε για άλλες άρρώστειες. Άρκει για όλα ο ήλιος και η μυρουδιά για τ' σεντόνια, τ' μαξιλάρια κι' εσώρουχα του.

Στην ανάρρωσι πιά ο ἄρρωστος μας τρέφεται ἄφθονα — φρούτα, κρέας, ψάρια, αὐγά, δούτυρο, λάδι, μπουρνούλαδο ἀκόμη, ἀρίστη τροφή — διατηρεῖ τὸ στόμα του καθαρώτερον ἀπὸ πρὶν, γιὰ νὰ προφυλάσῃ καὶ τοὺς γύρω του, φίλους καὶ φίλες, παῖς-

νει διταμίνες, δυναμωτικά που ο γιατρός του θα του γράψει, κοιμάται τώρα το χειμώνα πολύ ενωρίς, ακούει, σέ'οτι λέει, τη μανούλα του. Ποτέ έτσι δεν θ' αρρωστήση.

Δρ ΓΙΑΝΗΣ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

«ΕΝΑ ΑΡΡΩΣΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ»: Σὰς συνιστῶ νὰ κάμει μετὰ ἀκτινογραφία τοῦ παχέως ἐντέρου καὶ ὕστερα ἀπ' αὐτό, ἀφοῦ τὴν ἰδῶ—στελεῖται μοῦ τὴν—
— θὰ σὰς πρὶ τί νὰ κάνετε.
ΘΛΙΜΜΗΝ: Γράφουν τὰ 6161α καὶ λένε οἱ γιατροὶ ὅτι τὰ μικρόβια εἶναι ὁμοῦλα, ὑπάρχουν ὅμοια μὲς κατὰ διασκοτομῆρια, ἀλλὰ μὴ αὐτὸ δὲν ἀπὸ τίς τίς πρέπει νὰ πάθετε καὶ μικροβιοφοβία, καθαριότητα, τακτικὴ καὶ φυσικὴ ζωὴ καλὴ τροφὴ καὶ ὑγιεινὴ διαίτη, θὰ σὰς *ρίσουν μιά πᾶσιον ὑγεία.

Η «ΓΥΝΑΙΚΑ» ΣΑΣ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ ΤΟ ΠΑΤΡΟΝ

ΤΟΥ ΩΡΑΙΟΥ ΑΥΤΟΥ ΦΟΥΣΤΑΝΙΟΥ ΩΣ ΔΩΡΟ 'Απογευματινό φόρεμα

Αν αποφασίζετε να ράψετε μόνες σας το χαριτωμένο αυτό φόρεμα, θα νοιώθατε μεγάλη ικανοποίηση από τα καλά λόγια των γνωστών σας καθώς και το υπέροχο αποτέλεσμα της δημιουργίας. Και μόνο γι' αυτό θάπρεπε να δοκιμάσετε, ως αφήσουμε το ότι θα έχετε ένα πολύ μοντέρνο και χαριτωμένο φόρεμα. Μπορείτε λοιπόν να δοκιμάσετε ακολουθώντας πιστά τις οδηγίες που σας δί-

νουμε λεπτομερώς. Το ύφασμα του μοντέλου είναι μάλλινο σε χρώμα ασπρόμαυρο. Μπορείτε όμως να πάρετε ένα χρώμα της άρεσκειάς σας. Θα χρειασθίτε γι' αυτό τέσσερες πηχές περίπου μ' ένα μέτρο και σαράντα εκ. φάρδος. Κάθε λεπτομέρειά του είναι μελετημένη με προσοχή και δίδει στην εμφάνισι την καινούργια γραμμή της μόδας. Το φοράτε όποια ώρα θέλετε, αλλάζοντας άξεσουάρ.

ΚΟΨΙΜΟ ΚΑΙ ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

Κόψετε το πατρόν σας σε χαρτί πολύ προσεκτικά. Ύστερα διπλώσετε το ύφασμα καλή με καλή και τοποθετήστε τα κομμάτια του πατρόν από το χαρτί επάνω στο ύφασμα. Τρυπώσετε πολύ κοντά κάθε λεπτομέρεια του πατρόν. Τα κομμάτια του πατρόν θα κοπούν όλα διπλά, πλην του πίσω μέρους της φούστας. Προσέξτε να μη μετακινήσετε τις ραφές ούτε ένα χιλιοστό. Εάν τα μέτρα σας διαφέρουν από αυτά του πατρόν, φαρδύνετε τα κομμάτια από το πλάι, χωρίς να αλλάξετε το φάρδος των μπροστινών και της πλάτης που πρέπει να μείνουν στενά.

Οι ραφές είναι γαζωμένες εσωτερικώς και σιδερώνονται ανοιχτές. Οι πένσες του κορσάζ είναι κομμένες και ανοιγμένες με το σίδερο. Οι πένσες της φούστας είναι καμωμένες από μικρές πιέτες τοποθετημένες κατά τέτοιον τρόπο, που να σχηματίζουν μία μικρή κουφόπιετα ασιδέρωτη.

Γιακάς και ντεκολτέ: Θα τον ντουμπλάρετε με ένα δαμδακερό ύφασμα λίγο σκληρό, κομμένο λοξά. Είναι πιασμένος στο εμπρός μέρος μέσα στην πένσα, που κατεβαίνει από το ντεκολτέ και τελειώνει σε 2 εκατ. πιο κάτω. Αυτό το χαριτωμένο σχήμα του γιακά, αποσπά το μπροστινό από το ντεκολτέ που κουμπώνεται αρκετά υψηλά με ένα κουμπί από κόκκαλο μαύρο σε σχήμα ελιάς. Οι άκρες του μπροστινού σχηματίζουν μία εσωτερική φάσα 3 εκατ. Κουμπώνει με ένα κρυφό πάτ, λουρίδα σε ίσιο ύφασμα από φάιγ μαύρο διπλωμένο στα δύο (φάρδος 8 εκατ.). Θα την τοποθετήσετε σε 1/2 εκατ. από την άκρη και συγκρατημένη στο κορσάζ, σε 6 εκατ. από αυτήν την άκρη, με μία εξωτερική κάθετη ραφή, που κατεβαίνει ως το κάτω μέρος της πιάτ (13—15 εκατ. από τη μέση). Τα κουμπιά του εσωτερικού πιάτ είναι μαύρα πολύ μικρά πλακέ, από το ίδιο κόκκαλο με το επάνω κουμπί. Το κάτω μέρος της μπροστινής ραφής σχηματίζει μία μονή πιέτα 3 εκατ. που συνδέει τη μεσαία ραφή της φούστας. Ξαναδιπλώστε την στο εσωτερικό και ράψτε την με κρυφή βελονιά.

Μανίκι: Τα κάτω μέρη των μανικιών έχουν ένα στρίψωμα 7 εκατ. και ράβονται κουφά. Εάν θέλετε να αλλάξετε το κάτω μέρος των μανικιών, θα υπορέσετε, είτε να τα κάνετε στενά, είτε να τα κόψετε πιο μακρυνά και να διπλώνει το κάτω μέρος σαν δεβέρ.

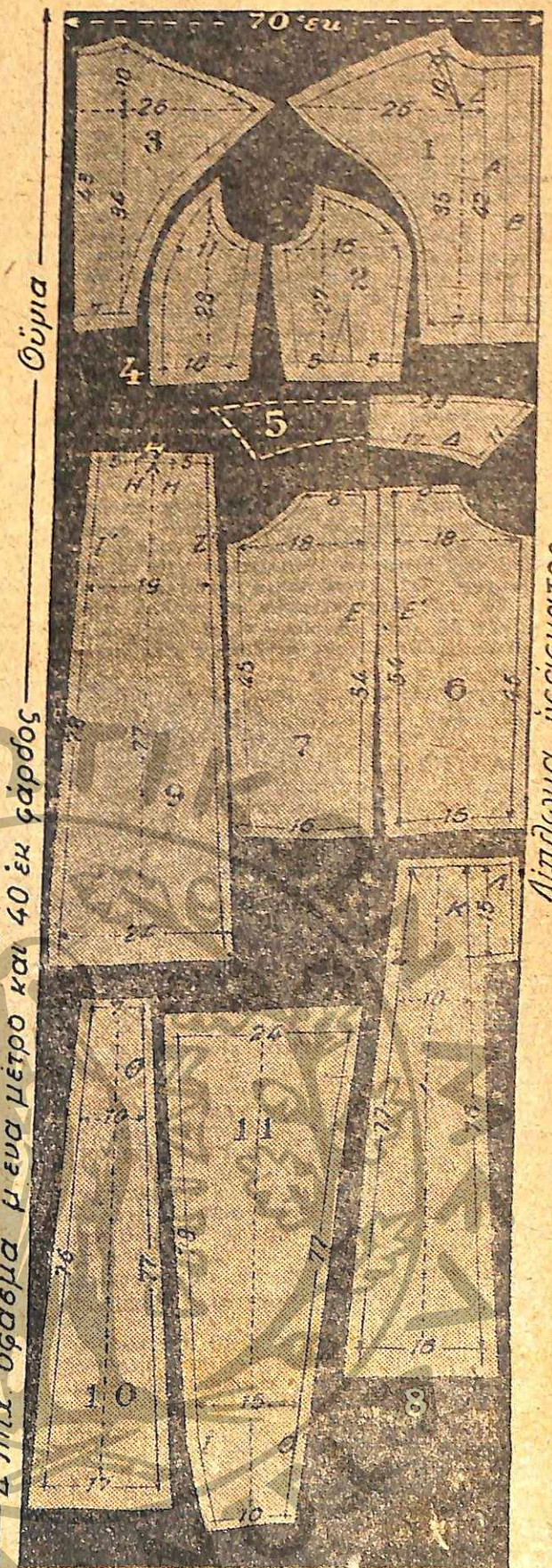
Ζώνη δετή: Θα πάρετε ένα κομμάτι γκρό-γκραίν 2 εκατ. φάρδος, όσο είναι η μέση σας. Κατόπιν θα ντύσετε το γκρό-γκραίν με ύφασμα, αφίνοντας τις άκρες μαλακές και θα τις δένετε στο πίσω μέρος.

ΠΑΤΡΟΝ

- 1 'Εμπρός του κορσάζ.
- 2 Πλαϊνό εμπρός του κορσάζ.
- 3 Πλάτη του κορσάζ με ραφή στη μέση.
- 4 Πλαϊνό πίσω του κορσάζ.
- 5 Γιακάς (επάνω και κάτω το ίδιο).
- 6 Μανίκι (πλευρά εσωτερική).
- 7 Μανίκι (πλευρά εξωτερική).
- 8 'Εμπρός φούστας.
- 9 Πλαϊνό μπροστινού φούστας.
- 10 Πίσω φούστας.
- 11 Πλαϊνό πίσω φούστας.

ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΟΔΗΓΙΕΣ

- A Μέση του μπροστινού κορσάζ.
- B Μέση του μπροστινού που σχηματίζει το εσωτερικό πιάτ.
- Γ Πένσα του ώμου εξυπηρετώντας την εφαρμογή του γιακά.
- Δ, Δ' Ράψιμο γιακά.
- Ε, Ε' Εφαρμογή εξωτερικής ραφής μανικιών.
- Ζ, Ζ' Ραφή πλαϊνού κομματιού με το εμπρός της φούστας.
- Η, Η' Πένσα που σχηματίζει κουφόπιετα ασιδέρωτη ακολουπώντας στο Η'.
- Θ, Θ' Για να σχηματίσετε μία μονή πιέτα.
- Ι, Ι' Ραφή πίσω πλαϊνού κομματιού, με το πίσω μέρος της φούστας.
- Κ Πλαϊνή ραφή φούστας.
- Λ Άκρη της εσωτερικής πιάτ του εμπρός μέρους της φούστας.

ΜΙΑ ΜΟΔΑ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ Ν' ΑΠΟΒΗ ΚΑΤΑΣΤΡΕΠΤΙΚΗ ΤΟ ΑΔΥΝΑΤΙΣΜΑ

Πού, πότε, και πώς πρέπει νά γίνεται

Ο τραγικός θάνατος της πεντάμορφης Μαρίας Μοντέζ — που έχασε τη ζωή της μέσα στο καθημερινό καυτό λουτρό που έκανε για να διατηρή άδύνατη τη σιλουέτα της, — τό γεγονός ότι καθημερινά βλέπουμε γύρω μας πολλές νέες κοπέλλες που είνε αποφασισμένες «επωσήπρτες» να αδυνατίσουν — έστω και διακινδυνεύοντας τη ζωή τους, — ή συγκοπή από την όποια προσεβλήθη μία γνωστή μας κυρία ύστερα από μία σειρά «ένέσεων» κατά της παχυσαρκίας, τό δυό χρόνια που έπέρασε στο σαντόριο ένα μανεκέν — για νά επανορθώσει τις καταστροφές που είχε δημιουργήσει στον οργανισμό του μία συνεχής δίαιτα για τη διατήρηση της σιλουέτας, — τά πολυάριθμα γράμματα από τά όποια κατακλύζεται ή σύνταξις του περιοδικού μας και που ζητούν οδηγίες για τό πώς θα άποκτηθ ή «ιδανική» σιλουέτα, «με όποιόδηποτε τρόπο και ή με όποιαδήποτε θυσία»,... άκόμη και ή με κατανόησης της φυσικής επιθυμίας σας νά είσθε άδύνατη και ή θέλησής μας νά σας βοηθήσουμε νά τό επιτύχετε με λογικά και άκίνδυνα μέσα, μάς κάνουν νά δημιουργήσουμε έδώ μία σειρά από γνώμες μερικών Γάλλων ειδικών, συνεργατών του καθηήτου της ένδοκρινολογίας Ζιλμπερ Ντρεφούς.

Οι έρωτήσεις που υπεβλήθησαν στους έπιστήμονες αυτούς αναφέρονται στις άφορμες της παχυσαρκίας και στους κινδύνους των διάφορων θεραπειών για τό αδύνατισμα. Οι άπαντήσεις που άκολουθούν θα σας διαφωτίσουν σέ πολλά σημεία και θα σας κάνουν — τό έλπίζουμε — νά αποφεύγετε τους κινδύνους που προβάλλουν...

ΕΡΩΤΗΣΙΣ : Ποιοι είναι οι κίνδυνοι από τις διάφορες θεραπείες για τό αδύνατισμα;

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ : Σέ όλες τις περιπτώσεις, ή άπότομη δίαιτα, που εφαρμόζεται με γρήγορο ρυθμό είναι επικίνδυνη. Δι- ακινδυνεύει:

★ Μία γενική εξάντλησι του οργανισμού.

★ Μία πτώσι του στομαχίου ή των νεφρών.

★ Την ελάττωσι της άμύνης του οργανισμού έναντι των διάφορων μικροβίων και ιδιαίτερα εκείνων της πυματιώσεως.

★ Και τον «άισθητικό» κίνδυνο (ιδίως μετά την ηλικία των σαράντα ετών). "Αν τό αδύνατισμα δεν άκολουθήσ το γρήγορα αδυνατίσμα του σώματος και του προσώπου, οι τυρίδες πολλαπλασιάζονται, τά στήθη κρεμούν, τό στομάχι πέφτει.

Εξ άλλου, ένα αδύνατισμα που επιτύγ- χάνεται γρήγορα με μία δίαιτα, οδηγεί — φυσικά — στην έγκατάλειψι της δίαιτας, με άποτέλεσμα την άμεση επάνοδο στην προηγούμενη κατάσταση της παχυσαρκίας.

ΕΡ. : "Από πού προέρχεται ή παχυσαρκία;

ΑΠ. : "Η παχυσαρκία είναι πάντοτε άποτέλεσμα της ένδωσης — υπό διάφορες αναλογίες — δυό παραχόντων: των έξω- ρικών και των έσωτερικών.

ΕΡ. : Γιατί ένας κανονικός άνθρωπος παχαίνει;

ΑΠ. : Στόν κανονικό άνθρωπο, ή πο- ρεία της καμπύλης του βάρους είναι μα- θηματική. Μας δείχνει σέ κάθε στιγμή τη διαφορά μεταξύ των θερμίδων που άφωμοί- ωσε ο οργανισμός από τις διάφορες τρο-

φές, και των θερμίδων που απέβαλε. Δη- λαδή μάς δείχνει τη σχέση μεταξύ της δι- ατροφής και της σωματικής άσκήσεως. Οι παράγοντες έπομένως της παχυσαρκίας είναι ο υπερσιτισμός και ή καθιστική ζώή.

ΕΡ. : Ποιοι είναι οι έσωτερικοί παρά- γοντες;

ΑΠ. : Οι έσωτερικοί παράγοντες δια- ρούνται σέ δυό κατηγορίες: τις διαταρα- χές του συστήματος των άδένων και τις διαταραχές του κεντρικού νευρικού συστή- ματος. Οι διαταραχές της διατροφής προ- καλούνται πάντοτε από άνωμαλίες του ορ- γανισμού.

ΕΡ. : Οι ένδοκρινείς άδένες παίζουν ση- μαντικό ρόλο στην παχυσαρκία;

ΑΠ. : Έχει δοθή υπερβολική σημασία στο ρόλο των άδένων αυτών. Οι τελευταί- ες έρευνες απέδειξαν ότι, αντίθετα από ό,τι έπιστεύετο, δεν υπάρχει ένδοκρινική παχυσαρκία, τουλάχιστον άμεση.

ΕΡ. : Πώς θεραπεύεται ή παχυσαρκία

ούνται φάρμακα χωρίς την έντολή του γασ- τρού, δεδομένου ότι όλα είναι επικίνδυνα. Μεταξύ των φαρμάκων αυτών:

1) "Η θυρεοειδίνη έχει πολύ χρησι- μοποιηθ ή για τό αδύνατισμα, αλλά τά ά- ποτελέσματά της δεν είναι αίσθητά παρά μόνον αν χρησιμοποιηθ ή σέ ίσχυρές δόσεις που δύσκολα τις άνεχεται ο οργανισμός των όποιων δηλητηριάζουν. Οι δόσεις αυ- τές προκαλούν παλμούς της καρδιάς, πονοκεφάλους, υπερβολική νευρικότητα, άπ- νιες, συνεχή και άδιακοπή διάσπρι για πυρετώδη κίνησι. Μπορούν άκόμη νά προ- καλέσουν και συγκοπές, που έχουν έλσιτε άποτέλεσμα τον αϊφνίδιο θάνατο.

2) Οι ψυχάμινες είναι γνωστές σέ όλους εκείνους που εργάζονται διανοητι- κά. Σέ ίσχυρές δόσεις, οι ψυχάμινες άδ- υατίζουν, αλλά προκαλούν νευρικότητα και άπνιες. Σέ μικρές δόσεις, οι ψυχάμινες προκαλούν μία ελάττωσι της έξέσεως, ενώ συγχρόνως δίνουν μία δυνατή και άποτομη τόνωσι στον οργανισμό.

3) Τά διουρητικά έχουν προορι- σμό νά προκαλούν την πλήρη άκένωσι των νεφρών. Υπάρχουν άλλα περισσότερα και άλλα λιγώτερο άποτελεσματικά. Και γι' αυτά δυο, μόνος άνοδός νά διατάξ η χρησι τους είναι ο γιατρός. "Αν χρη- σιμοποιηθούν χωρίς μέτρο και έντολή, μπορούν νά προκαλέ- σουν σοβαρώτατες αντιδρά- σεις: διάρροιες και συγκοπές που είναι ιδιαίτερα θανατη- φόρες.

ΕΡ. : Ποιές είναι οι άκίν- δυνες θεραπείες;

ΑΠ. : "Όλες οι φυσικές θε- ραπείες που αναφέρουμε πιο κάτω, δεν παρουσιάζουν κιν- δύνους, με την προϋπόθεσι ό- τι γίνονται όμαλά και χωρίς διαίολητες. Οι θεραπείες αυ- τές είναι:

★ Τό μασάζ, αλλά μασάζ ίατρικό, που θα πρέπει πάν- τως νά συνδυασθ ή με την κα- τάλληλη δίαιτα τροφής, για νά είναι άποτελεσματικό.

★ Τά λουτρά με παρραφίνη, που είναι άκίνδυνα.

★ "Η γυμναστική, τά ζωη- ρά σπόρ, που δεν συνιστώνται όμως σέ πολλές περιπτώσεις παχυσαρκίας, τις όποιες κιν- δυνεύουν νά χειροτερεύουν.

★ Τά λουτρά επιβράσεως, τά όποια, αν δεν άποτελούν πασχαματικό κίνδυνο όταν γί- νονται με προσοχή και από υγιείς ανθρώπους, είναι όμως πολύ επικίνδυνα για όσους δεν έχουν γερή καρδιά. Τό άποτέλεσμα είναι προσωρινό.

ΕΡ. : Πότε πρέπει νά φροντίσ κανείς νά αδυνατίσ;

ΑΠ. : Μόνον όταν ή παχυσαρκία είναι υπερβολική και προκαλεί οργανικές ένο- χλήσεις. Ουδέποτε όμως σέ περίπτωση που οι πνεύμονες ή ή καρδιά δεν είναι υγιείς.

Και τώρα, πριν κλείσουμε τό χρήσιμο αυτό άρθρο, λίγα λόγια για τά ζεστά λου- τριά: "Ενα λουτρό θερμοκρασίας 45 βα- θμών είναι πάντοτε δυνατό νά άποδοθ θη- νηφόρο. Και είναι άκόμη περισσότερο επικίνδυνο, όταν προσθέσουμε στο νερό διάφορα προϊόντα, με βάση την άμυωνία.

Τό μόνο λουτρό που μπορεί άκίνδυνα νά κάν ή κάθε γυναίκα, δεν πρέπει νά έχ ή θερμοκρασία μεγαλύτερη από 38 βαθμούς, ούτε νά περιέχ ή άλλες ουσίες έπτός από τριακόσια δράμια κοινό άλάτι, 3 φορές την εβδομάδα και με ύπόδειξι γιατρού.

όταν όφείλεται σέ έσωτερικούς παράγον- τες:

ΑΠ. : Μή νομίζετε, ότι πρόκειται για κάτι εύκολο. "Αντίθετα μάλλον, πρόκει- ται για κάτι εξαιρετικά δύσκολο. "Υπο- χρεώνεται κανείς νά καταπολεμήσ ή κάθε παχυσαρκία με δίαιτα στη διατροφή. Δεν υπάρχει όμως στην πράξι κανένα είδος παχυσαρκίας που νά μπορεί νά άντισταθ ή σέ μία καλά μελετημένη και καθορισμένη από τον ειδικό γιατρό δίαιτα. "Όταν ο οργανισμός συγκρατή συγχρόνως — και συσσωρεύ ή — και τά λίπη, και τό νερό προκαλείται ή «επωγγώδης» παχυσαρκία.

"Η άποτελεσματικώτερη δίαιτα είναι ο πε- ριορισμός των ποτών — υπό όλες των τίς μορφές — ή άποφυγή του άλατιού και οι δυό τό δυνατόν συχνότερες ούρήσεις.

ΕΡ. : Σέ ποιά βαθμό είναι επικίνδυνα τά διάφορα φάρμακα που αδυνατίζουν;

ΑΠ. : Δεν πρέπει ποτέ νά χρησιμοποιο-

ΟΙ ΑΡΧΑΙΟΙ ΗΤΑΝ ΜΟΝΤΕΡΝΟΙ

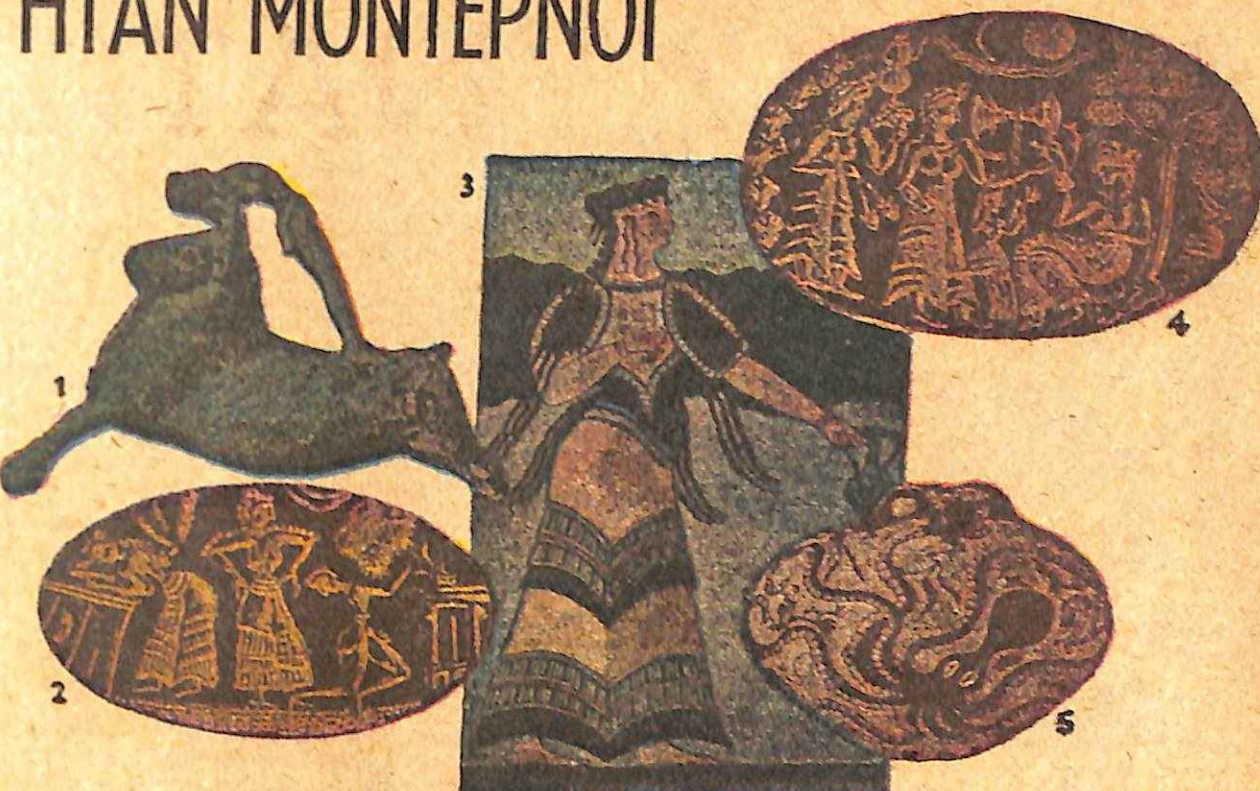
Τρείς χιλιάδες χρόνια π. Χ. μελετούσαν τον τρόπο της κατασκευής του... άεροπλά- νου, του μηχανικού ανθρώ- που και του υποδρυχίου.

Σ ένα από τά περασμένα τεύχη της «Γυναίκας» γρά- ψαμε για την «Παριζιάνα» της Κνωσσού και την καταγωγή τί; σημερινής μόδας από τον άρχαίο Μινωικό πολιτισμό. "Η λεπτή μέση, ο εφαρμοστός στη βάση του μπουστos με τό πλούσιο στήθος, οι γλυπτές καμπύλες του σώματος, όλα έλαμψαν και γοήτευσαν και έ- πιδείχθησαν στην άρχαία Κρήτη, τρείς όλόκληρες χιλιά- δες χρόνια πρό Χριστού.

"Ο Μινωικός πολιτισμός ή- ταν ώστόσο μοντέρνος και με την πιαύτερη έννοια του ό- ρου. "Ο μοντερνισμός ήταν εκ- πληκτικός και απλώνονταν σ' όλον τό τρόπο της ζωής. Οι άρχαιολόγοι ίσχυρίζονται ση- μερα ότι πριν από τό σεισμό που έξωλόθρεψε τον πληθυσμό της άρχαίας Κρήτης, οι έπιστή- μονες της εποχής εκείνης μελε- τούσαν τον τρόπο της κατα- σκευής του άεροπλάνου, του μη- χανικού ανθρώπου και του... υ- ποδρυχίου!

Και αυτό δεν είναι καθόλου άπίθανο, άφου ή Κρήτη υπήρ- ξε ή πρώτη μεγάλη ναυτική δύ- ναμι του κόσμου, που έπηρέα- σε με την άναπτυξ ή της τον πο- λιτισμό σ' όλα τά παράλια της Μεσογείου. Αυτό ίσχυέι πολύ περισσότερο αν λάβουμε ύπ' όψι μας ότι οι Κρήτες ύ- πήρξαν κατά τά φαινόμενα οι διδάσκαλοι των Αιγυπτίων και ότι είχαν άποκτησ ή κιόλας στέρεες βάσεις στο καλλιτεχνι- κό κι' έπιστημονικό πεδίο προ- του ίδρυθ ή η δυναστεία του Νείλου (6000 π. Χ.).

"Η γεωγραφική θέσι της Κρήτης της επέτρεπε νά ελέγ- χη τη ναυσιπλοία της Μεσο- γείου, νά ρυθμίζ ή εμπόριο, εξαναγκάζοντας έτσι τις προ-

1.— 'Αγαλμάτι της Κνωσσού, που δείχνει άθλητή πάνω σέ ταύρο. "Όπως είναι γνωστό, την εποχή εκείνη άγαπούσαν πολύ τις ταυρομαχίες. 2.— Χρυσή σφραγίδα που δείχνει γιορτή μέσα σέ κήπο. 3.— "Η περίφημη «Παριζιάνα» σέ τοιχογραφία της Κνωσσού. 4.— Χρυσή σφραγίδα, που παρουσιάζει γυ- ναικές νά τελετουργούν. 5.— 'Αγγείο της Κνωσσού 5.000 ετών. 6.— Τοιχογραφία της Κνωσσού.

τατευόμενες της πόλεις νά της πληρώνουν βαρείς φόρους. "Η προστασία αυτή ήταν ουσια- στική, έπειδή ή Κρήτη έκανε πόλεμο με τους πειρατές, που δεν είναι και αυτοί, με κανένα τρόπο, φρούτο των μεταγενε- στέρων αίωνων. Μήπως οι πει- ρατές δεν κυριεύσαν τό πλοίο που μετέφερε τό νεαρό θεό Δι- όνυσο; "Όποια πόλις δεν έπλη- ρωνε τους φόρους έχανε τη ναυτική προστασία της Κρή- τας και αυτό τό πλήρωνε ά- κριδώς.

Αυτήν άκριδώς τη καταστα- σι και την ίσχυ ής Μινωικής Κρήτης έκφράζει και ο μύθος του Μινώταυρου, που ήταν τέ- κνο της Πασίφανης, της γυναι- κας του Μίνωα, και ενός θείου ταυρου, δώρου του Ποσειδώνος προς τον Μίνωα. "Ο θρύλος της

άποστολής κάθε χρόνο δέκα Αθηναίων άγοριών και δέκα κοριτσιών στην Κρήτη για νά φαγώθουν μέσα στο λαβύρινθο από τό Μινώταυρο, αυτήν ά- κριδώς την κατάσταση της κρη- τικής κυριαρχίας έκφράζει. Οι "Αθηναίοι ήταν υποχρεωμένοι νά στέλνουν τό άθος της οικο- νομίας τους στην άδηφαγο Μι- νωική έπικράτεια. "Εκφράζει δ- μως ο μύθος και κάτι άλλο ταυτοχρόνως: την αντίδρασι του άναπτυσσομένου έλληνικού πολιτισμού προς την πνευμα- τική και καλλιτεχνική έπίδρασι του Μινωικού.

Αυτήν άκριδώς την αντίδρα- σι έκφράζει και ο συναρτημένος μύθος του Δαιδάλου με τον "Ι- καρο, που θέλοντας νά έλευθε- ρωθ ή από τον περιορισμό του μέσα στο Λαβύρινθο, άπειρι- ράθηκε νά φύγ ή πετώντας. Θα μπορούσε άραγε νά σκεφθ ή μία τέτοια λύσι αν δεν υπήρχαν στην Κρήτη πρωτόγονα άερο- πλάνα ή αν ή τεχνική δεν είχε φθάσει σέ τέτοιο επίπεδο ά- ναπτύξεως ώστε νά του επιτρέ- ψη νά αντιμετώπισ ή μία τέ- τοια λύσι.

Στό μύθο ο "Ικαρος έπεσε, όπως θα έπεφτε κι' ένα σημερι- νό άεροπλάνο που θα χαλούσε τό μοτέρ του.

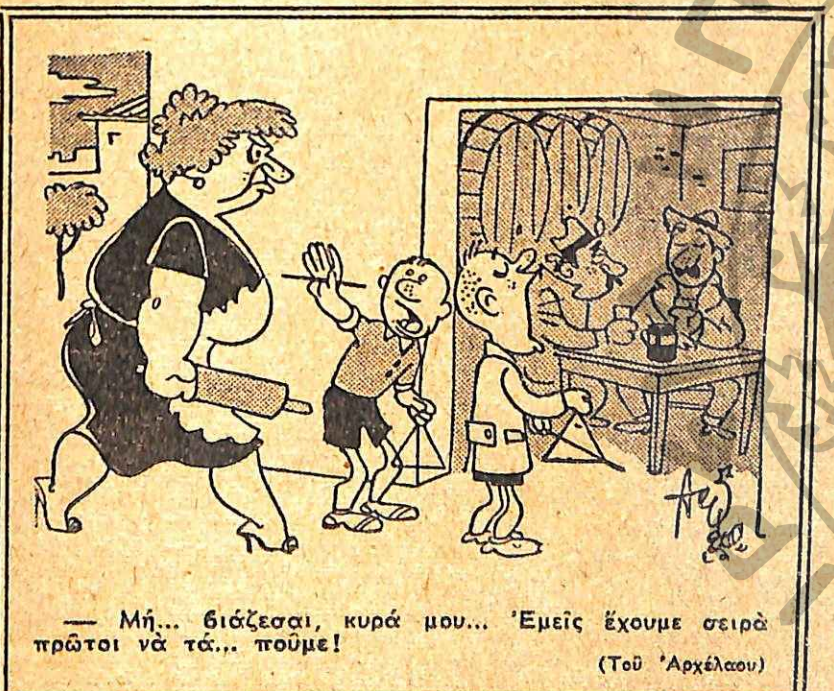
"Αλλά και ή όλοκληρώσις του μύθου με την προσπαθεια του Θησέα νά σκοτώσ ή Μινώ- ταυρο είναι επίσης χαρακτηρισ- τική και συμβολική. "Ο νέος πολιτισμός υπερισχύει πάνω στον παλιό ξεκινώντας από τά ίδια του τά δημιουργήματα — στην προκειμένη περίπτωση δεν είναι άλλα από τό μύθο της "Α- ριάνδης και την άγάπη της, που την άφίνει κατόπιν στη μέση του δρόμου, έπειδή του είναι άνώφελη στην πορεία προς τό εμπρός.

"Ενας άλλος μύθος που μαρ- τυρεί ότι στη Μινωική εποχή

αντιμετώπιζαν πολλά τεχνικά προβλήματα του συγχρόνου πολιτισμού μας είναι και ο έ- ξης: "Ο "Ηφαίστος έστίαζε ένα μπουντζινο Γίγαντα, τον Τα- λω και τον χάρισε στο βασι- λέα Μίνωα για νά φυλά ή την Κρήτη. "Ο Τάλως ήταν μέν φτιαγμένος από μπουντζο ελ- χε όμως μέσα του αίμα, που κυκλοφορούσε από τό λαιμό έως τους άστραγάλους με μία μοναδική φλέβα. "Αρχαία νομι- σματα της Φαιστού παρουσιάζ- ζουν τον Τάλω σαν παλληκάρι γυμνό, φτερωτό, που τρέχει. "Ο Τάλως λοιπόν αυτός φυλά- γε την Κρήτη, τρέχοντας γρή- γορα τρείς φορές την ήμέρα από τη μία άκρη της έως την άλλη. "Αν πατούσε τό πόδι του έκεί κανείς ξένος τον έκαί- γε με τη φωτιά που ξερινούσε από τό στομα ή τον έλυωνε, σφίγγοντας τον με τά φλογερά του μπράτσα. "Ηταν δηλαδή ένας μηχανικός άνθρωπος, έα- ριμπότ όχι βέβαια όμοιο αλλά άνάλογο με τά ρομπότ που ε- χει σήμερα στίς επιδιώξεις της ή σύγχρονη τεχνική.

"Όταν έπέστρεφαν οι "Αργ- ναύτες από την Κολχίδα θελο- σαν νά αποδιδασθούν στην Κρή- τη, αλλά ο Τάλως τους έμπο- διζε, ριχνοντας πελώριους βρά- χους πάνω στην «'Αργώ». Τό- τε τον έγέλασε ή Μήδεια και με την ύποσχεσι πώς θα άν- κανή άθάνατο, του έκοψε τη μοναδική φλέβα που είχε και ο Τάλως πέθανε χάνοντας, όλο του τό αίμα. Μερικοί ίσχυρί- ζονται πώς ή Μήδεια του έδω- σε φάρμακο. "Άλλοι πώς τη φλέβα του Τάλω την έσπασε ο άργοναυτής Ποίαντας, χτυ- πώντας τον με τό... στά σφυρά.

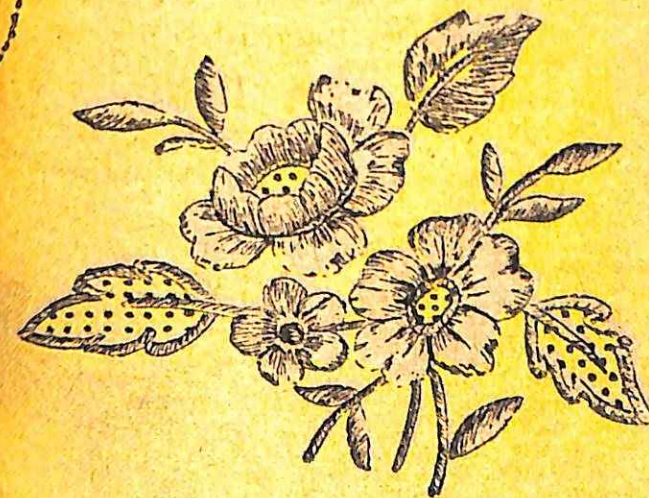
Ουδέν λοιπόν καινού υπό τον ήλιον! Και πολύ περισσό- τερο στην «'Ελλάδα»

28

Θαμάσιο σχέδιο 'Αλλή ἐργασία

Κεντήσετε το σχέδιο για καρέ-ντέ-τάμπλ ή μικρό τραπεζομάντηλο σε λινό ή λι-
νή βατίστα, με απαλά χρώματα. Όπως βλέπετε στο σχέδιο, κεντιέται με
φιλ-τιρέ, ρίζα (πισωδελονιά) και με πεταχτή δελονιά τα φύλ-
λα και μπουτόν. Ένα λεπτό άκανόνιστο φεστόνι συμπληρώνει το τελειώμά του.

41

ΤΟ ΒΕΛΟΥΔΟ

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΕΥΝΟΟΥΜΕΝΟΣ
ΤΗΣ ΧΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΗΣ ΜΟΔΑΣ

Το βελούδο φοριέται έφέτος παντού, σ' όλες τις ώρες. Δεν θα μπορέσετε ν' αντίστα-
θήτε στο θέλητρό του, αφού μάλιστα είναι
στη μόδα, περισσότερο από κάθε άλλο ύφα-
σμα. Το βελούδο δίνει νεανική όψη. Κι' αν ά-
κόμη δεν είσθε πιά είκοσι χρονώ, πάλι θα δι-
πλασιάση την ακτινοβολία στο δέρμα και στα
μαλλιά σας και θα προσθέση στην εμφάνισί
σας έγγυημένη όμορφιά και κομψότητα. Όλα
τα μοντέλα των σελίδων μας αυτών είναι κα-
μωμένα από βελούδο.

1. Ρεντιγκότα με μανίκια μοντέρνα, υπό-
λικά επάνω και σφιγμένα στον καρπό. Γιακάς
ανεβάστος και ντραπαριστός που δίνει την
ετύπωση ότι σταυρώνει. Έκεί που σταματούν
οι πένες ανοίγουν κουφόπιτες. Τσέπες ορι-
ζιές, έσωτερικές.

2. Κορσάζ - μπάσκα, κομμένο έντελως σε
λοξό του ύψους, δεμένο στους ώμους με
φίγκο. Οι ραφές στη μέση του εμπρός, στην
πλάτη και στα πλάγια δεν έχουν πένες. Φού-
στα με σούρες από την περιφέρεια και κάτω.

3. Φόρεμα με μέτριο πλάτος. Μια ντρα-
παριστή λουρίδα πλαισιώνει το κορσάζ κα-
θαυά μπαίνει μέσα στο ντεκολτέ, υπογραμ-
μίζοντας το στήθος. Μανικάκια ντραπέ. Ζώ-
νη δεν φοριέται μ' αυτό το φόρεμα.

4. Φόρεμα κιμονό με φούστα κλός. Μια
ανεξάρτητη, πλισέ, έσάρπα από φαίγ στο
ίδιο χρώμα, στολίζει εμπρός το φόρεμα, ξε-
κινώντας από το στρογγυλό κόψιμο, που κλει-
νει το κορσάζ με τρία κουμπιά.

5. Το κορσάζ είναι βελούδινο, σε φόρμα
κιμονό. Στο μυτερό κιμονό προστίθεται ένα
πλαστρόν από το ίδιο ύφασμα, που μπορεί
να φοριέται ή ν' αφαιρείται κατά βούληση.
Φούστα από όργαντζά πλισέ.

6. Βελούδινο φουρδ με έξη φύλλα, σε ίσια
γραμμή, που σχηματίζουν κορσελέ ανεβαίνον-
τας στο μπουστό. Το κορσάζ είναι από ντρα-
παριστή μεταξωτή μουσελίνα.

7. Άμπιγνέ, ριχτό το επανωφόρι, με μι-
κρό έγκρουστé γιακαδάκι. Τα φουσκωτά μα-
νίκια έχουν στους ώμους σούρες, που συ-
κρατούνται στον καρπό με μια φαρδειά, σφι-
κτή μανσέτα.

8. Το βελούδινο αυτό φόρεμα είναι κομ-
μένο έξ ολοκλήρου στο λοξό. Τα μανίκια
στεκνόνται στη θέσι τους με μια πολύ σκληρή
φόδρα. Η ντραπαριστή φαρδειά ζώνη ανεβά-
ζει τη μέση.

ΜΑΡΙΑ ΒΑΛΕΦΣΚΑ

Η ΜΙΚΡΗ ΠΟΛΩΝΕΖΑ ΠΟΥ ΚΑΤΕΚΤΗΣΕ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΑ

«Εκείνο το βράδυ, όταν η Μαρία Βαλέφσκα, έπεσε στο σπίτι της από το χορό που είχε οργανώσει προς τιμήν του Αυτοκράτορα ο πρίγκιπας Πονιατόβσκι, βρήκε ένα γραμμά. Περιεργη το άνοιξε και διάβασε:

«Δεν είδα παρά εσάς, δεν θαύμασα παρά εσάς. Περιμένω δυο λόγια σας με αφάνταστη ανυπομονησία. Ν.»

Το αίμα ανέβηκε στο κεφάλι της Μαρίας. Χωρίς να σκεφθεί καθόλου έριξε το γραμμά στη φωτιά. Γιά ποιαν την περνούσε ο Ναπολέων;

Ήταν τέτοιος ο έκνευρισμός της που δεν μπόρεσε να κοιμηθεί όλη νύχτα. «Ενοίωθε άφδια και περιφρόνησι για τόν Κορσικανό. Εκείνη που τόσο πολύ τόν είχε θαυμάσει, τόσο πολύ τόν είχε εκτιμήσει, που είχε τρέξει με ανυπομονησία να τόν δει να περνά, με ντεκολτέ φόρεμα, παρά τούς είκους βαθμούς κάτω από το μηδέν κρύο, και να τού ρίχνει λουλούδια από τόν μπαλκόνι της κατά τή θριαμβευτική του είσοδο στη Βαρσοβία!... Ο Ναπολέων!... Είχε σηκώσει τα μάτια του προς αυτήν, τής είχε χαμογελάσει, τήν είχε χαιρετήσει... Κι' η Μαρία νόμιζε πως θα πέθαινε από χαρά.

Τώρα τήν έβριζε. 'Η Μαρία ώρκιστηκε να μὴ τόν ξαναδεί.

Βρισκόμαστε στο Γενάρη του 1807. Αιτωμένη από τὰ δεσμά της σκλαβιάς η Πολωνία, έπειτα από τή συντριβή των Πρώσων, είχε όρθωθεί με μιά ψυχή και με μιά φωνή για νά έπλευση τόν 'Απελευθερωτή της. Ένα ήκατομμύριο άνθρωποι είχαν μαζευτή στους δρόμους τής πολωνικής πρωτεύουσας για νά ράνουν με άνθη τόν περσισμό του Αυτοκράτορα των Γάλλων και νά τού έκφρασουν με κάθε τρόπο τήν ευγνωμοσύνη τους γιατί χάρι σ' αυτόν δ' άνεμος τής έλευθερίας φυσούσε ξανά στην πατρίδα τους. Ήταν τέτοιος ο έκδηλος ενθουσιασμός που ο ίδιος ο Ναπολέωντας είχε συγκινηθεί και γυρίζοντας προς τόν ακόλουθό του, τόν στρατηγό Ντυρόκ, τού είπε:

— Αυτός ο λαός άξίζει πραγματικά νά ένδιαφερθή κανείς γι' αυτόν.

Τήν επομένη συνάντησε τή Μαρία στη δεξίωσι του πρίγκιπα Πονιατόβσκι. Όταν τού τήν παρουσίασαν, σπατάρισε μπροστά της, και πρόφερε μερικά λόγια, που εκείνη μέσα στην ταραχή της δεν άκουσε και πέρασε. Δυο φορές γύρισε τόν κεφάλι του και τήν κύταξε, σά νόθελε νά συγκρατήσει τήν εικόνα τής τόσο λεπτής, τής τόσο άέρινης, εκείνης γυναίκας, που κρατούσε τήν καρδιά της λές και φοβόταν μὴ σπάσει.

— Ποιά είναι; ρώτησε ο Ναπολέωντας.

— Ανήκει σέ μιά από τις πιο πολλές οικογένειες τής Πολωνίας.

Ή ήρωίδα τής καινούργιας μυθιστορηματικής διογραφίας που άρχίζουμε από σήμερα, δεν είναι άγνωστη στις αναγνώστριές μας. Τό περιοδικό μας έχει ασχοληθή και άλλωστε με αυτήν. Είναι ή γυναίκα που αγάπησε ο Μέγας Ναπολέων και λίγο έλειψε νά γίνη αυτοκράτειρα τής Γαλλίας. Δεν τό θέλησε όμως ή ίδια. Δεν ήταν φιλόδοξη. Ήταν άγνή, τίμια, ήθικη. Τό πανέμορφο πρόσωπό της δεν ήταν παρά τό καθρέφτισμα τής ψυχής της. Μιά σπάνια ανώτεροτητα τή διέκρινε. Κι' αν δέχτηκε νά γίνη έρωμένη του μεγάλου Κορσικανού, τόκανε μόνο και μόνο για νά έξυπνερήσει τήν ανυπακοή τής πατρίδας τής Πολωνίας, που στέναζε τότε κάτω από τόν ζυγό των Τσάρων. Θά μπορούσε νά γίνη παντοτεινή σύντροφος του Ναπολέοντα, που καθήση δίπλα του στο θρόνο. 'Ο ύπουργός τής άστυνομίας τής Γαλλίας, ο ραδιούργος και αστανικός Φουσε, τής πρότεινε νά τή βοηθήσει νά γίνη αυτοκράτειρα. Μά εκείνη δεν δέχτηκε. Δεν είχε τό δικαίωμα νά κάνη ένα τέτοιο πράγμα. Αυτοκράτειρα ήταν ή 'Ιωσηφίνα. Μπορεί ο Ναπολέων νά μὴ τήν αγαπούσε πιά, αλλά αυτή ήταν ή νόμιμη γυναίκα του. Πως ή Βαλέφσκα θά τής έπαιονε τή θέσι της στο θρόνο; Και άνήθηκε, μολοντί ήταν στο χέρι της νά φορέσει τό στέμμα. Κι' έμεινε μονάχα βασίλισσα στην καρδιά του Ναπολέοντα, στη σκιά τής δόξας.

νίας, τούς Λατσίνακι. 'Ο πατέρας είχε πεθάνει νέος, ή μητέρα της με δυσκολία κατόρθωσε ν' αναθρέψει τή ξη παιδιά της, γιατί ή μεγάλη τους κτηματική περιουσία δεν υπήρχε πιά.

Σέ ηλικία δέκα πέντε χρόνων ή Μαρία βγήκε από τό οικοτροφείο όπου είχε μείνει γαλλικά, λίγη μουσική, χορό. Ήταν ντροπαλή, μαζεμένη, ρωμαντική, και πολύ εύσεθής. Ή ευσεβεία της μοιράζονταν ανάμεσα σέ δυο λατρείες: τόν Θεό και τή διαμελισμένη πατρίδα της. 'Ισως ή Μαρία, αν είχε άφεθή στις δικές της επιθυμίες, νά είχε μπει σέ μοναστήρι. Μά ή μητέρα της άγρυπνούσε. 'Ο άρχοντας του τόπου ζήτησε χέρι της. Ολιβερός μνηστήρας για μιά κοπέλλα. 'Ο κόμης 'Αναστάσιος Κολόνα Βαλέφσκι ήταν πάνω από έβδομητά έτών. Τό συνοικέσιο, ωστόσο αυτό ήταν λαμπρό. Οί Βαλέφσκι, κλάδος τής μεγάλης οικογενείας Κολόνα τής Ρώμης, άνηκαν σέ έναν από τούς πριγκηπικούς οίκους τής Πολωνίας, και είχαν τεράστια τσιφλίκια και δάση. 'Η Κα Λατσίνακι θαιμπώθηκε. 'Η Μαρία δχι. 'Αντιστάθηκε, ήκέυσε, έκλαψε, και δεν υποχώρησε παρά μονάχα όταν ή μητέρα της άρρώστησε από τή στενοχώρια της... 'Η Μαρία υπέκυψε.

Τά πρώτα χρόνια αυτού του γάμου είχαν περάσει ήλιερά. Αποτραβηγμένη στον πύργο του Βαλεβίς, ή νέα γυναίκα διάβαζε, έπισκέπτονταν τούς φτωχούς, έκανε τώ γραμματέα στον άντρα της. 'Ο κόμης, έστων έτιμνος άνθρωπος με αύστηρή ήθικη άρχες και θερμός πατριώτης, τής φερνόταν καλά. Μά ή χαρά έλειπε από τόν πύργο. Οί διασκεδάσεις ήταν έλάχιστες. Οί Βαλέφσκι δεν δέχονταν ούτε πηγαιναι άέροστατικές συγκεντρώσεις, από τότε που είχε γίνη ο διαμελισμός τής Πολωνίας. Μονάχα όταν μαθεύτηκε ο έρχομός του Ναπολέοντα, ο κόμης ξανα-

γύρισε στη Βαρσοβία και άνοιξε πάλι τό μεγάλο του.

★

Όταν ξύπνησε ή Μαρία έλαβε ένα καινούργιο μήνυμα. Χωρίς καν νά τόν άνοιξη τό έπέστρεψε στον άγγελιαφόρο. 'Αλλά τό κουδούνι του σπιτιού χτυπούσε συνεχώς. Οί έπισκέπτες διαδέχονταν ο ένας τόν άλλον, γέμισαν τής αίθουσας άναμονής. 'Ο 'Ιωσηφ Πονιατόβσκι, οί μεγαλύτεροι άριστοκράτες τής Πολωνίας και ο Ταλλεράνδος, ο Ντυρόκ... Δεν ήθελε νά δεχθή κανένα. 'Ο άντρας τής τής έλεγε νά δεχθή τουλάχιστον τούς Πολωνούς. Στό τέλος συγκέντρωσε ν' άκούσει για ένα λεπτό μονάχα τόν πρίγκιπα Πονιατόβσκι.

Ό πρίγκιπας 'Ιωσηφ ήταν ένας ψηλός άντρας, κοσμογυρισμένος και καλοζωισμένος, που δεν έτρεφε μεγάλο σεβασμό προς τή γυναίκα ντροπαλή τήν. 'Η Μαρία, έτσι τουλάχιστον, στο τόν είχε γνωρίσει ως τότε.

Για πρώτη φορά εκείνο τό πρωί είδε μπροστά της έναν άνθρωπο συγκρατημένο, επιφυλακτικό, σοβαρό, έναν πολιτισμένο. Τής μίλησε με ύφος σταθερό για τήν υποχρέωσι που είχον όλοι οί Πολωνοί νά φανούν άρεστοί σέ κείνον που μπορούσε ν' άναστήσει τήν πατρίδα τους. 'Η Μαρία δεν κατάλαβε. 'Ο πρίγκιπας έπέμεινε, τής περιέγραψε με ζωντάνια τά δσα υπέφερε ο λαός κάτω από τήν τσαρκική τυραννία, τήν έλπίδα τσαρκική, έσβαρό, έναν πολιτισμένο. Τής μίλησε με ύφος σταθερό για τήν υποχρέωσι που είχον όλοι οί Πολωνοί νά φανούν άρεστοί σέ κείνον που μπορούσε ν' άναστήσει τήν πατρίδα τους. 'Η Μαρία δεν κατάλαβε. 'Ο πρίγκιπας έπέμεινε, τής περιέγραψε με ζωντάνια τά δσα υπέφερε ο λαός κάτω από τήν τσαρκική τυραννία, τήν έλπίδα τσαρκική, έσβαρό, έναν πολιτισμένο. Τής μίλησε με ύφος σταθερό για τήν υποχρέωσι που είχον όλοι οί Πολωνοί νά φανούν άρεστοί σέ κείνον που μπορούσε ν' άναστήσει τήν πατρίδα τους. 'Η Μαρία δεν κατάλαβε.

— νά μὴν άποκηρύσσει τό ένδιαφέρον του Ναπολέοντα:

— Σέ όλες τις εποχές, οί γυναίκες είχαν μεγάλη επιρροή πάνω στην πολιτική του κόμης. Όσο τά πάθη θά κυβερνούν τούς άντρες, οί γυναίκες θ' άποτελούν δύναμι φοβερή. 'Αν ήσαστε άντρες θά εί-

χατε δώσει τή ζωή σας για τήν πατρίδα σας. Μά σάν γυναίκα δεν μπορείτε νά πολεμήσετε γι' αυτήν, ή φύσι σας δεν σας τό επιτρέπει. Σ' αντίστασιν δέμω, υπάρχουν άλλες θυσίες που μπορείτε νά κάνετε, και πρέπει νά κάνετε έστω κι' αν αυτό σας είναι άδύνατο.

Νομίζετε ότι ή 'Εσθή δέθηκε στον 'Οσσομήρο επειδή τόν αγαπούσε; 'Η φίλη που ένοιωσε όταν τόν αντίκριζε, σέ σημείο νά πέφτη λιπόθυμη, τόν δέχθηκε τή συναντήσιν τόν δικό του, δεν είναι άποδείξι ότι ή αγάπη δεν είχε καμμία σχέση μ' αυτό τό δεσμό; Ουσίαστηκε για νά σώσει τό έθνος της, και δοξάστηκε σωζομένης τή.

— 'Η Πολωνία περιμένει από σας τήν ίδια θυσία...

Τό καταπληκτικό αυτό έγγραφο, που τό είχαν συντάξει οί πιο τρανοί τής χώρας της, τί αίσθημα μπορούσε νά γεννήσει σέ μιά γυναίκα δέκα όγτώ χρόνων, που δεν είχε κανένα νά τή συμβουλευτεί και που ο πολιτισμός φλόγιζε τά στήθη της; Τής φερνότουσαν σάν ήρωίδα, τήν έβεβαίωσε ότι ή ευτυχία ή ή δυστυχία ενός έθνους έξαστάται από αυτήν... 'Η άρετή της ωστόσο έμεινε άκέρια.

Ή Μαρία άπάντησε άδίστα στον Πονιατόβσκι... 'Ο πρίγκιπας έφυγε άφού τήν έβλεπε νά τού υποσχέθει ότι θά πήγαινε τό ίδιο βράδυ στο γεύμα του Ταλλεράνδου, όπου ο Ναπολέωντας είχε πη ότι δεν θά μετέβαινε, παρά μόνο αν βρισκόταν εκεί κι' εκείνη.

Όταν έφθασε, ο Αυτοκράτορας που είχε προηγηθή, δάπευσε σέ προσηνότητα τής, τή καρέτσε με χέρι, και, όδηγώντας τήν προς ένα κάθισμα, τή ρώτησε, μένοντας αυτός όρθιος, πως ήταν ή υγεία της.

— Μου είχαν πη, κυρία μου, ότι είσαστε άδιάθετη. Βλέπω όμως με εύχαριστή μου, ότι γίνηκατε καλά.

Αυτή ή γλυκύτητα, αυτή ή ευγένεια, τήν ένθουσίασαν. Καθυσάχε. Στό τραπέζι ήταν σχεδόν χαρούμενη. Καθόταν πλάϊ στο Ντυρόκ, άπέναντι από τό Ναπολέοντα, κι' άκουγε με καρδιολύπη τόν Αυτοκράτορα νά μιλά για τήν Πολωνία, νά ρωτά για τήν ιστορία της, γύριζε άλλοτε τήν όψη της άνα συναντούσε τά δικά του, που τά φλόγιζε μιά παράξενη λάμψη. Τό γεύμα ήταν σύντομο.

Σέ λίγο ο Ναπολέωντας σηκώθηκε και, προσφέροντας τό μπράτσο του στη Μαρία, τήν ώδηγεσε στο σαλόνι. Μετά έφυγε και δεν ξαναφάνηκε εκείνο τό βράδυ. 'Ο Ντυρόκ όμως, ο έμπιστος στρατηγός του Αυτοκράτορα, ξαναγύρισε και κάποια στιγμή που βρέθηκε μόνος μαζί της — οί άλλοι είχαν φύγει έπίτηδες — άπεφάσισε νά έκτελέσει τήν άποστολή του.

Με σοβαρότητα με ευγένεια, είπε στη Μαρία, ότι ο Ναπολέων δεν σκεφτόταν παρά αυτήν, ότι μονάχα αυτή μπορούσε νά φέρη τή γαλήνη στο φορτωμένο από έγνοιες μυαλό του. Τί

ήτοσε από αυτήν; Φίλια κι' έμπιστοσύνη. 'Η δόξα του ήταν κενή. Δεν τόν περιτριγύριζαν παρά φιλοδοξίες και μίσση. Αυτός, ο Ντυρόκ, που τόν γνώριζε καλά, τήν έβεβαίωσε ότι ο Αυτοκράτωρ ήταν άξιος νά έμπνεύσει στοργή σέ μιά εύγενή καρδιά.

Τής έδωσε ένα γραμμά του Ναπολέοντα. Εκείνη άνήθηκε νά τό πάρη. Τότε ο Ντυρόκ τό άνοιξε και τής τό διάβασε σιγά:

«Είμαι στιγμές που ή πολλή δόξα κουράζει. Τό ίδιο νοιώθω κι' εγώ τώρα. Πως νά ίκανοποιήσετε μιά έρωτευμένη καρδιά που θά ήθελε νά ριχτεί στα πόδια σας; 'Ω! 'Αν θέλατε!... Μόνο εσείς μπορείτε νά παραμερίσετε τά έμπόδια που μάς χωρίζουν. 'Ο φίλος μου Ντυρόκ μπορεί νά σας βοηθήσει.

— 'Ω, έλάτε, έλάτε! 'Όλες σας οί επιθυμίες θά εκπληρωθούν. 'Η πατρίδα σας θά μου γίνη πιο αγαπητή, όταν θά λυπηθήτε τή φτώχη μου καρδιά. Ν.»

Τά λόγια αυτά, τή ζεμάτισαν. Όστε ήταν αλήθεια, αυτό που τής έλεγαν, ότι ο Ναπολέων δεν θά ένδιαφερόταν για τήν τύχη τής πατρίδας της παρά μόνο αν εκείνη θυσιαζόταν; Τής τό έλεγε ο ίδιος... Έβλεπε τό κεφάλι της μέσα από τήν τήν και σκέφτηκε πολλή ώρα. Όταν σήκωσε πάλι τό μέτωπό της και κύταξε τόν Ντυρόκ κάποια άνώτερη λάμψη φωτίζε τό πρόσωπό της. Θά θυσιαζόταν. Μά όταν ο στρατηγός έφυγε για νά πάη νά είδοποιήσει τόν Αυτοκράτορα, ξεσπασε σέ λυγμούς.

Κάπου μιά ώρα, έμεινε εκεί, μόνη. Γύρω της κάθε θόρυβος είχε κοπάσει. 'Η άτμόσφαιρα τής αίθουσας που φωτιζόταν έλάχιστα, τής φάνηκε πνιγνή. Άνοιξε ένα παράθυρο, και πολλή ώρα, άκούμπισμένη στο περβάζι, άνάπνευσε τόν αέρα τής νύχτας, ενώ κάτω στους δρόμους ο λαός χόρευε...

Ξαφνικά ο Ντυρόκ βρέθηκε κοντά της. Τήν πήρε από τό χέρι, τής φόρεσε μιά γούνα. 'Ο Αυτοκράτορας τήν περιέριε στο Μεγάλο Παλάτι. 'Η Μαρία δεν είπτε τίποτα και τόν άκολουθήσε. Άνέβηκε σ' ένα άμάξι. Έφτασε. Πέρασε από μιά γαλαρία με ζωγραφικά πίνακες, κατόπι μπήκε σ' ένα σαλόνι. Μιά πόρτα έβλειπε. Ένας άντρας είχε γονατίσει μπροστά της και τής φιλούσε με πάθος τά χέρια... Ήταν ο Ναπολέωντας.

Τήν εύχαριστούσε που ήθε, που είχε πιστέψει σ' αυτόν, που είχε δεχθή νά δώσει με τήν παρουσία της έναν τόνο γαλάς και γαλήνης στην τόσο δύσκολη ζωή του... Σηκώθηκε, τής έβγαλε τή γούνα και τό βέλο της, κάθισε πλάϊ της, κατόπι έσκυψε, προσάφησε νά τή φιλήσει στο πρόσωπο. 'Η Μαρία πετάχτηκε άπτόμα άπάνω και ώρμησε προς τήν πόρτα. 'Ο Ναπολέωντας τήν πρόλαβε, γύρισε τό κλειδί, τόν έβγαλε στην τάπητα του. Κατόπι, κουβαλώντας τήν σχεδόν, τήν ξανάφερε στον καναπέ.

Ήταν κατάπληκτος. Συνηθισμένος νά τού παραδίδονται οί γυναίκες χωρίς μεγάλη δυσκολία, σκέφθηκε στην άρχή πως είχε νά κάνη με μιά διεφθαρμένη που ήθελε νά πουλήσει άκριβά τόν έαυτό της. 'Αλλά τά δάκρυα που κυλούσαν πάνω στα χλωμά αυτά μάγουλα, οί λυγμοί που άνασκήκωναν σπασμω-

ΜΑΡΙΑ ΒΑΛΕΦΣΚΑ

δικά τό άγνό αυτό στήθος φαινότουσαν τόσο ελκυστική, που έννοιωσε νά τόν κυριεύει λύπη. Πήρε σχεδόν πατρικό ύφος και τή ρώτησε από που καταγόταν ή οικογένεια της, που άνατράφηκε, γιατί είχε παντρευτή ένα γέρο... Στην άρχή ή Μαρία δεν άπάντησε, κατόπι όμως ήρώλησε με τόν τόνο τής συζητήσεως και τραύλισε μερικά λόγια που άφησαν νά φανή τόσο κρύα και άδεια ήταν ή ζωή της.

Υστερα μίλησε για τόν έαυτό του με τήν εχθροσύνη εκείνη ευγνωμοσύνη που έδρασε σ' έναν άντρα που ήταν μόνος με γυναίκα. Τής διηγήθηκε τήν παιδική του ηλικία στο Αϊάκιο, τήν πρωτεύουσα τής Κορσικής, τά πρώτα του όνειρα, τή φτώχεια τής οικογενείας του, τή θλίψη του άφείε στη Γαλλία. Γοητευμένη, τόν άκουγε προσεχτικά... Ξαφνικά άκούστηκε ένας έλαφρός κρότος στην πόρτα, σά γρατζουνισμός γάτας...

— Είναι ο φίλος μας ο Ντυρόκ, μουρμούρισε ο Ναπολέωντας. Έμπρός, πρέπει νά χωρίσουμε.

Τήν τύλιξε με τό μανδύα του, σκέπασε τό κεφάλι της με τό βέλο, και κοντά στην πόρτα, κατανικώντας τήν αντίστασι της, τή έσφιξε πάνω στο στήθος του.

— Πήγαινε, αγαπητή μου Μαρία, τής είπε. Μὴν με φάδαςαι πιά. Είμαι όλος δικός σου, μά θά έχω ύπομονη, θά περιμένω νά μου έμπιστευής τή μοίρα σου. Έλα πάλι αύριο, τήν ίδια ώρα. Δώσ' μου αϊτή τήν ύπόσχεσι.

Τού τό ύποσχέθηκε. 'Η συζήτηση αυτή τήν έκανε πάλι νά έλπίσει, ότι ο Ναπολέωντας θά άρκούνταν σέ μιά φίλια λίγο τρυφερή.

Όταν ξύπνησε τήν άλλη μέρα, πήρε ένα γραμμά και μιά κασετίνα. Διάβασε τό γραμμά: «Μαρία, γλυκεία μου Μαρία, ή πρώτη μου σκέψη είναι για σένα, ή πρώτη μου επιθυμία είναι νά σε ξαναϊδω. Θά ξαναόρθης, έτσι δεν είναι; Μοι τό ύποσχέθηκες. 'Αλλοίως ο άέρας θά πετάξει προς έσένα. Δέξου λοιπόν αυτό τό μπουκέτο: άς γίνη ένας μυστηριώδης δεσμός που θά μάς συνδέη κορυφή όταν θά βρεθούμε περιτριγυρισμένοι από τό πλήθος. 'Εκτεθειμένοι στα βλέμματα του κόσμου, θά μπορούμε νά συνεννοηθούμε. Όταν τό χέρι μου θά άγγίξη τήν καρδιά σου, θά ξέρεις ότι είναι πλημμυρισμένη από αγάπη για σένα, και για νά μου άπαντήσεις θ' άγγίξεις τό μπουκέτο σου. 'Αγάπα με, γλυκεία μου Μαρία, κι' άς μὴν άφήνι ποτέ τό χέρι σου τό μπουκέτο. Ν.»

Κατόπιν άνοιξε τήν κασετίνα. Περιείχε ένα μπουκέτο μαργαρίτες, φτιαγμένες από σμαράγδια και διαμάντια. 'Η Μαρία ξανάβαλε τό μπουκέτο στην κασετίνα και τό έστειλε πίσω στο Ντυρόκ.

Έπειτα από μιά ώρα ο στρατηγός έμψανίστηκε στο μεγάλο Βαλέφσκι. 'Η κόμηςσα τόν δέχτηκε με έπιπλήξεις. 'Ηθελε νά τήν προσβάλει ο Αυτοκράτορας στέλνοντάς της κομμάτια; 'Εκείνο που περιέμενε από τό Ναπολέοντα δεν ήταν διαμονή, αλλά ή πολυγενεσία τής νύρας της.

Στενοχωρημένος ο Ντυρόκ άπάντησε, ότι ο Ναπολέων είχε άρχεισει ν' άπελευθερώνη τήν Πολωνία, μά ότι αυτό ήτο έργο μακρύ, για τό όποιο θά χρειαζόταν ένθάρρυνση. Παρακάλεσε

τή Μαρία νά δεχτή τό μπουκέτο με τό πολύτιμο πεταλούδα, που για τόν Αυτοκράτορα ήταν μιά φιλοφροσύνη χωρίς ιδιαίτερη σημασία. 'Η Μαρία Βαλέφσκα άνήθηκε χωρίς περιστροφές και είπτε στο Ντυρόκ πως αν έπέμενε θά είδοποιούσε τόν άντρα της που ήταν άρωστος και έμεινε στην κάμαρά του. 'Ο στρατηγός άποσύρθηκε στενοχωρημένος. Ήταν τίμιος άνθρωπος και έννοιωσε άφδια γι' αυτό που έκανε. Μά ο Ναπολέωντας είχε κάνει έκκλησι στη φίλια του. Κι' όταν τού μιλούσε έτσι ο Αυτοκράτορας, ο Ντυρόκ μπορούσε νά πάη στην άκρη του κόσμου σεσνάμενος πάνω στα γονατά του. Τόσο πολύ έλάτρευε τόν μεγάλο Κορσικανό.

Έπέστρεψε τό βράδυ, στις δέκα και, όπως τήν πρώτη φορά, ώδηγησε τή Μαρία στο Μεγάλο Παλάτι με τό άμάξι του που είχε κατεβασμένα τά στόρια.

Ο Ναπολέων τήν ύποδέχτηκε κατσοφύσε:

— Δεν με κατάλαδες, Μαρία... Με πλήγωσες, γιατί δεν πήρες τό λουλούδι μου;

— Μεγαλειότατε, είπτε ή Μαρία με σταθερότητα, εύχαριστώ θά δεχόμουν άπλά λουλούδια, δχι όμως λουλούδια από διαμάντια.

— Γιατί;... Γιατί;...

Κάτι μουρμούριζε μέσα από τά δόντια του. 'Η συγκρατημένη από καιρό ανυπομονησία του, έβραζε μέσα του, γυρεύοντας μιά διεξόδο. Βαδίζοντας πάνω κάτω, μπροστά στη Μαρία, που στεκόταν με σκυμμένο κεφάλι, τής έλεγε έκνευρισμένος:

— Δέχτηκες τις πρώτες μου φιλοφρονησεις; Δεν μου ύποσχέθηκες νά μου χαρίσεις τή φίλια σου; Και τώρα άπομακρύνεσαι από μένα... Παίξεις με τόν Ναπολέοντα; Πρόσεξε... 'Εκείνο που θάκανα για σένα, μονάχα για σένα, άκούσε, μπορεί ακόμα νά μὴν τό κάνω. 'Η άναγέννησις τής Πολωνίας δεν περιλαμβάνεται στα πολιτικά μου σχέδια. Είναι ένα έθνος στο όποιο δεν μπορεί νά ύπολογίζω. Τί έχει νά κερδίσει ή Γαλλία, αν τήν άποστάνω από τούς Ρώσους, από τούς Πρώσους, από τούς Αυστριακούς; Άξίζει τήν ταλαιπωρία και τά αίμα των στρατιωτών μου; Για νά σ' εύχαριστήσω, άπεφάσισα ν' άναστήσω τή χώρα σου. Μά έσύ έχεις μιά άδύνατη καρδιά και δεν αγαπάς τήν πατρίδα σου, άφού δεν μπορείς νά θυσιασής τίποτα γι' αυτήν. Και τί θυσία; Τόσο μεγάλη είναι; Είμαι λοιπόν άποκαρτωτικός; Δεν λές τίποτα, έπιμένεις σ' ένα ψεύτικο ζήτημα τιμής; Καλά, ξαναγύρισε στο γέρο άντρα σου που δεν αγαπάς, φύγε με τις προλήψεις σου, τις κοινές καλογερίστικες ιδέες σου. Αυτές θά είναι ή πατρίδα σου; θά μείνεις Πρωσίδα. Σου εύχουμαι άργότερα νά μὴν μετανιώσης, κι' ο λαός σου και τά ίδια τά παιδιά σου νά μὴν σε καταραστούν που τά θυσίασες στην άρετή σου!... Έμπρός, τί περιμένεις; Φύγε...

Ή φωνή του άνηκούσε σκληρή σάν άτσάλι, όπως κάθε φορά που ήταν συγκινημένος. 'Η Μαρία, άκήνητη, μὴ μπορώντας νά προφέρει ούτε μιά λέξη, νά κόνη ούτε μιά κίνηση, περνούσε στιγμές φοβερής αγωνίας. Τέλος, μὴν άντεχοντας άλλο, σωριαστικώς λιπόθυμη χάμω.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ στο έπόμενο.

‘Η μοιχεία ως έγκλημα καί ως λόγος διαζυγίου

1) ΛΙΓΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ

Πότε ενεφανίσθη η μοιχεία ως έγκλημα; Αυτό δεν είναι εύκολο να καθορισθεί ακριβώς, έφ’ όσον δεν είναι δυνατό να καθορισθεί και το πότε ακριβώς δημιουργήθηκε ο θεσμός του γάμου. Λογικά η έννοια της μοιχείας δημιουργείται από την ίδια στιγμή που ετελέσθη ο πρώτος γάμος στην ανθρώπινη ιστορία. Ο γάμος όμως της εποχής εκείνης, καθώς και ο γάμος των μεταγενεστέρων εποχών, δεν έμοιαζε ούτε στον τύπο, ούτε στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που δημιουργούσε με το γάμο που ξέρουμε σήμερα. Γι’ αυτό και η τότε μοιχεία δεν ήταν ακριβώς ίδια με τη σημερινή. Πάντως, έθεωρείτο όπως και σήμερα έγκλημα και μάλιστα κατά πολύ σοβαρότερο έγκλημα, αφού έτιμωρείτο με βαρύτερες ποινές και όχι με φυλάκιση ολίγων μηνών, όπως τιμωρείται σήμερα.

Στη Ρωμαϊκή κοινωνία ένοχος μοιχείας χαρακτηριζόταν μόνο η γυναίκα που παράβαινε την πίστι προς το γάμο. Αντίθετα ο έγγαμος άνδρας εάν έρχόταν σε σαρκική επαφή με άγαμη γυναίκα δεν έθεωρείτο μοιχός.

Η «μοιχαλίζ» στους αρχαιότερους χρόνους έτιμωρείτο σκληρά. Ο πατέρας της και ο σύζυγός της είχαν δικαίωμα να την εκδιώξουν από το συζυγικό οίκο και να ζητήσουν να δικαστεί από το οικογενειακό δικαστήριο, που το αποτελούσαν οι πιο κοντινοί συγγενείς. Κι’ αν η άμοιρη αυτή γυναίκα τύχαινε να συλληφθεί επί αυτοφώρω, ο πατέρας της μπορούσε ελεύθερα να σκοτώσει και αυτή και το συνένοχό της, ενώ ο σύζυγος είχε το δικαίωμα να σκοτώσει μόνο τον τελευταίο.

Κατά το έτος 17 π. Χ. έπειδη είχε παρουσιασθεί χαλάρωση των ήθων και διαφθορά στη Ρώμη, έγινε ένας αυστηρός νόμος που χαρακτήριζε τη μοιχεία δημόσιο αδίκημα και έδινε το δικαίωμα και σε τρίτα πρόσωπα να καταγγείλουν το έγκλημα τούτο. Οι ποινές ήταν διάφορες, μεταξύ των οποίων και η εξορία. Ο Κωνσταντίνος ο Μέγας επέτρεψε να επιβάλλεται κατά του συνένοχου της μοιχείας ποινή θανάτου δια έφους. Άργότερα, που επέκράτησε παντού η χριστιανική θρησκεία και κυρίως κατά το Μεσαίωνα, η Έγκλησία θεώρησε το γάμο ως θεσμό που επιβάλλει στους συζύγους αμοιβαία πίστι και αμοιβαίες υποχρεώσεις και χαρακτήριζε πλέον ως ένοχο μοιχείας και τον άνδρα όταν άπιστούσε προς τη σύζυγό του. Από τότε άρχισε να διαμορφώνεται το έγκλημα αυτό όπως περίπου το ξέρουμε σήμερα.

Στην Ελλάδα ΜΕΧΡΙ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΕΡΑΣΜΕΝΟΥ ΧΡΟΝΟΥ (31.12.1950) η μοιχεία ρυθμιζόταν με βάση το άρθρο 280 του Ποιν. Νόμου που έλεγε τα εξής: «η διά μοιχείας παράβασις της περι των γάμων πίστειος τιμωρείται μόνον κατ’ αίτησιν και καταμήνυσιν του ύβρισθέντος, καταγγινώσκειται δέ τότε φυλάκισις: 1) εις μὲν τὴν σύζυγον, ἀπὸ τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν. 2) εις δὲ τὸν σύζυγον τὸ πολὺ 22 μηνῶν. Γενόμενης δὲ μοιχείας μεταξύ ἐγγάμου τινὸς καὶ γυναικὸς ὑπάνδρου, ἡ πράξις λογίζεται κατ’ ἀμφοτέρων ὡς ἰδιαίτερως ἐπιβαρυντικὴ αἰτία». Τὸ σπουδαιότερο καὶ περίεργο κᾶπως αὐτῆς τῆς διατάξεως εἶναι τὸ ὅτι ἡ ποινὴ πού ἐπιβάλλεται στὴ μοιχαλίδά εἶναι κατὰ πολὺ βαρύτερη ἀπὸ ἐκείνη πού ἐπιβάλλεται στὸν μοιχό.

3) ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΤΙΜΩΡΕΙΤΑΙ Η ΜΟΙΧΕΙΑ:

Κατὰ τὸ ἴδιο ἄρθρο (357 Ποιν. Κώδ.) ἡ μοιχεία μὴ εἰς τιμωρήτως ἐάν ὁ προσβληθεὶς σύζυγος ἤντησεν αὐτῇ. Ἐπίσης ἡ πράξις μὴ εἰς κρίσιν ἀπὸ τοῦ δικαστηρίου ἀτιμωρῶνται ἐάν κατὰ τὸν χρόνον πού διαβέχεται ἡ μοιχεία δὲν ὑπῆρχε χωρὶς τὸν σύζυγον. Ἡ διατίθεσις αὐτῆς εἶναι ἀρκετὰ προοδευτικὴ καὶ δείχνει ὅτι ὁ Νέος Ποιν. Κώδιξ ἐμβάθυνει περὶ ἀπὸ τοὺς τύπους καὶ τοὺς ἀνθρώπινους νόμους. Ἐάν ὁ ἀνὴρ ὅπως ὑπάρχει μέσα στοὺς φυσικοὺς νόμους. Γὰρ νὰ τιμωρήθῃ ἕνας σύζυγος πού παραβαίνει τὴν πίστι πρὸς τὸ γάμο, δὲν ἀρκεῖ τὸ γεγονός καὶ μόνον ὅτι ἐρχεται ἐν συνουσίᾳ μετ’ ἄλλου, πρὸς τοῦτο πρέπει συγχρόνως ἡ πράξις αὐτῆς νὰ εἶναι συνειδητὴ καὶ ἐκούσια, δηλ. νὰ γίνεται μετ’ ἡθελήσῃ του καὶ τὴν ἐπίγνωσιν τῆς παραβατικῆς τῆς ὑποχρέωσός του ὡς συζύγου. Γι’ αὐτὸ ἂν μὴ ἡ γυναίκα π. χ. ὑποκύνη διὰ τῆς βίας (εἴτε σωματικῶς εἴτε ψυχολογικῶς) σὲ ξένον ἄνδρα δὲν πράττει μοιχεία. Τὸ ἴδιο συμβαίνει ἐάν ἡ γυναίκα αὐτὴ μισοκοιμισμένη παραβιβαται σὲ ἄλλον ἄνδρα νομίζοντας ὅτι εἶναι ὁ σύζυγός της. Ἐπίσης ὁ γάμος πού συνευρίσκειται μετ’ ἡλικίας πᾶντρεμένη δὲν τιμωρεῖται ἐάν νομίζει τὴν γυναίκα αὐτὴ ἄγαμη. Φυσικὰ ἔχομε πολλὰ ἀνάλογα παραδείγματα, πού δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀναφερθῶν ἐνδεῶς. Τὸ δικαστήριο κρίνει καθεστὸς τῆς συνθήκης κατὰ ἀπὸ τῶν ὁποίων ἔγινε ἡ μοιχεία καὶ ἀποφαίνεται πότε ὑπάρχουν τέτοιες εἰδικὲς περιστάσεις.

2) ΤΙ ΙΣΧΥΕΙ ΣΗΜΕΡΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Σήμερα ἰσχύει ἀπὸ 1.1.1951 ὁ νέος Ποινικός Κώδιξ, ὁ ὁποῖος ρυθμίζει τὸ ζήτημα στὸ ἄρθρο 357. Ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου τούτου εἶναι ἡ ἐξής: «ὁ ὑπαίτιος μοιχείας σύζυγος καὶ μετ’ αὐτοῦ συνένοχος τιμωρεῖται διὰ φυλάκισις μέχρις ἐνός ἐτους». Ἡ δὲ δεύτερη χωρὶς μόνον ἐπὶ ἐγκλήσει τοῦ προσβληθέντος. Ὅπως βλέπουμε, ὁ σημερινὸς νόμος μεταχειρίζεται πλε-

ον ἴσα καὶ τοὺς δύο συζύγους (πρὶν ἢ ποινὴ πού ὀριζόταν γιὰ τὴν γυναίκα ἦταν τέσσερις φορές μεγαλύτερη ἀπὸ τὴν ποινὴ τοῦ ἀνδρός) καὶ ὀρίζει τὸ πολὺ ἕνα ἐτος φυλάκισις (στὴν πράξι, φυσικὰ, τὰ δικαστήρια σπάνια ἐπιβάλλουν τὸ ἀνώτατο ὄριο, δηλ. τὸ ἐτος· συνήθως καταδικάζουν σὲ φυλάκισις ολίγων μηνῶν). Μὲ τὴν ἴδια ποινὴ τιμωρεῖται καὶ ὁ συνένοχος τῆς μοιχείας, δηλ. τὸ πρόσωπο πού συμπράττει μετ’ ἐναντὶ τοῦ συζύγου στὴν τέλεσι τοῦ ἐγκλήματος.

Ἡ μοιχεία εἶναι ἀπὸ τὰ ἐγκλήματα πού διώκονται κατ’ ἐγκλήσιν. Τούτο σημαίνει ὅτι τιμωρεῖται μόνον ἐάν θελήσῃ ὁ ἀπατηθεὶς σύζυγος. Αὐτὸς ἔχει ἀποκλειστικὸ δικαίωμα νὰ ὀδηγήσῃ στὸ δικαστήριο τοὺς ἐνόχους, κανεὶς ἄλλος, οὔτε ἡ ἀστυνομία, οὔτε ὁ εἰσαγγελεὺς μὴ μποροῦν νὰ συλλάβουν τὸν μοιχὸ καὶ τὸν συνένοχο, ἐφ’ ὅσον προηγουμένως δὲν ἔχει ζητήσει τὴν τιμωρία τοὺς ὁ σύζυγος.

Γιὰ νὰ τελεσθῇ μοιχεία πρέπει νὰ γίνῃ κατὰ φύσιν συνουσία τοῦ ἐνός συζύγου μετ’ ἄλλο πρόσωπο· τὸ πρόσωπο τούτο πιθανὸν νὰ εἶναι ἄγαμος, ὁπότε ἔχομε «ἀπλή μοιχεία» ἢ ἔγγαμο ὁπότε ἔχομε «διπλὴ μοιχεία». Ἐάν ἀποδεικνύεται ὅτι ἔγινε μετὰ τῶν προσώπων αὐτῶν ἄλλη ὁποιοδήποτε πράξι ἐρωτικῆς φύσεως ἄλλ’ ὅχι φυσικὴ λογικὴ συνουσία μοιχεία δὲν ὑπάρχει. (Κατὰ τοὺς ἀρχαίους προγόνους μας ἔθεωρεῖτο ὅτι εἶχε γίνῃ μοιχεία ἐάν οἱ δράσται συνελαμβάνοντο στὴν πράξι «ἄθρα ἐν ἄθροις ἔχοντες».

Σήμερα δὲν ἀπαιτεῖται τὸς τρῆς ἀπόδειξι.

3) ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΤΙΜΩΡΕΙΤΑΙ Η ΜΟΙΧΕΙΑ:

Κατὰ τὸ ἴδιο ἄρθρο (357 Ποιν. Κώδ.) ἡ μοιχεία μὴ εἰς τιμωρήτως ἐάν ὁ προσβληθεὶς σύζυγος ἤντησεν αὐτῇ. Ἐπίσης ἡ πράξις μὴ εἰς κρίσιν ἀπὸ τοῦ δικαστηρίου ἀτιμωρῶνται ἐάν κατὰ τὸν χρόνον πού διαβέχεται ἡ μοιχεία δὲν ὑπῆρχε χωρὶς τὸν σύζυγον. Ἡ διατίθεσις αὐτῆς εἶναι ἀρκετὰ προοδευτικὴ καὶ δείχνει ὅτι ὁ Νέος Ποιν. Κώδιξ ἐμβάθυνει περὶ ἀπὸ τοὺς τύπους καὶ τοὺς ἀνθρώπινους νόμους. Ἐάν ὁ ἀνὴρ ὅπως ὑπάρχει μέσα στοὺς φυσικοὺς νόμους. Γὰρ νὰ τιμωρήθῃ ἕνας σύζυγος πού παραβαίνει τὴν πίστι πρὸς τὸ γάμο, δὲν ἀρκεῖ τὸ γεγονός καὶ μόνον ὅτι ἐρχεται ἐν συνουσίᾳ μετ’ ἄλλου, πρὸς τοῦτο πρέπει συγχρόνως ἡ πράξις αὐτῆς νὰ εἶναι συνειδητὴ καὶ ἐκούσια, δηλ. νὰ γίνεται μετ’ ἡθελήσῃ του καὶ τὴν ἐπίγνωσιν τῆς παραβατικῆς τῆς ὑποχρέωσός του ὡς συζύγου. Γι’ αὐτὸ ἂν μὴ ἡ γυναίκα π. χ. ὑποκύνη διὰ τῆς βίας (εἴτε σωματικῶς εἴτε ψυχολογικῶς) σὲ ξένον ἄνδρα δὲν πράττει μοιχεία. Τὸ ἴδιο συμβαίνει ἐάν ἡ γυναίκα αὐτὴ μισοκοιμισμένη παραβιβαται σὲ ἄλλον ἄνδρα νομίζοντας ὅτι εἶναι ὁ σύζυγός της. Ἐπίσης ὁ γάμος πού συνευρίσκειται μετ’ ἡλικίας πᾶντρεμένη δὲν τιμωρεῖται ἐάν νομίζει τὴν γυναίκα αὐτὴ ἄγαμη. Φυσικὰ ἔχομε πολλὰ ἀνάλογα παραδείγματα, πού δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀναφερθῶν ἐνδεῶς. Τὸ δικαστήριο κρίνει καθεστὸς τῆς συνθήκης κατὰ ἀπὸ τῶν ὁποίων ἔγινε ἡ μοιχεία καὶ ἀποφαίνεται πότε ὑπάρχουν τέτοιες εἰδικὲς περιστάσεις.

Ἡ μοιχεία τὶς περισσότερές φορές δὲν τιμωρεῖται καὶ γιὰ ἕναν ἄλλο λόγο (τὸν εἶπαμε πρὶν) διότι ἀπλούστατα ὁ ἀπατηθεὶς δὲν καταγγέλλει τὴν πράξιν ἐν ὑποβάλλει ἐγκλήσιν. Εἰ δὲν ὑποβάλλει ἐγκλήσιν, Προτίμησεν δηλ. νὰ μείνουν ἀτιμωρητοὶ οἱ ἐνόχοι καὶ νὰ μὴ γίνῃ γνωστὸ τὸ δυσάρεστο αὐτὸ συμβῆναι, παρὰ νὰ προκαλέσῃ σκάνδαλο φέρνοντας τὴν ὑπόθεσιν στὸ δικαστήριο. Πάντοτε ὁ μὲς ὁ ἀπατηθεὶς σύζυγος διατηρεῖ τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ διαζύγιο εἰς βάρος τοῦ ἄλλου συζύγου. Τὸ ζήτημα αὐτὸ δὲ τὸ ἐξετάσουμε τὴν ἐπόμενη φορὰ.

ΓΕΩΡ. Π. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

✱
‘Ο δικηγόρος ἀπαντᾷ:
ΜΙΑ ΣΜΥΡΝΑΙΑ: Ἡ στάσις σας ἐναντὶ τῶν προσώπων πού ἀναφέρεται στὸ γράμμα σας δὲν ἀποτελεῖ νομικὸ ζήτημα, κατὰ συνέπεια δὲν εἶμαι ἀρμόδιος ν’ ἀπαντήσω. Ὅσον ἀφορᾷ γιὰ τὴν ἀμοιβὴ τοῦ δικηγόρου, δὲν μποροῦσα νὰ σας πῶ ποῖα θὰ εἶναι περίπου ἐάν ἤξερα λεπτομερῶς ὅλες τὶς ἐργασίες μετ’ ὁποῖες ἀσχολήθηκε.

Καν ΧΧ2, Λάρισα: Τὸ ἐνοικιαστικὸ σκοπὸ ἔχει νὰ ἐξασφαλίσῃ ἕνα ἔστω στέγη, δηλ. ἕνα μέρος νὰ κοιμηθῇ. Ἐφ’ ὅσον ἔχετε ἕνα σπίτι (τὸ πρὸς τοῦτο) ὅπου μένετε μ’ ἐνοικιοστασιακὸ νοίκι, δὲν μπορεῖτε νὰ διατηρήτε καὶ δεύτερο σπίτι (καὶ μάλιστα μ’ ἐνοικιοστασιακὸ νοίκι καὶ αὐτὸ) δὲν εἶναι νοητὸ κατὰ τέτοιο. Μόνον ἂν εἴσατε ἰδιοκτήτρια τῶν σπιτιῶν αὐτῶν θὰ εἴχατε τὴν δυνατότητα νὰ διατηρήτε καὶ τὸ δὲ καὶ νὰ κάβατε πότε στὸ ἕνα καὶ πότε στὸ ἄλλο. Οἱ λόγοι ὑγείας ἢ ὁτιδήποτε ἄλλο δὲν ἔχουν σημασίαν. Μὴ ξεχνᾷτε ὅτι τὸ ἐνοικιοστασιακὸ πρᾶγμα εἶναι τὸ ἐνοικιαστικὸ, ἀλλὰ δὲν τὸν κάνει καὶ ἐλάττω ἰδιοκτήτη.

ΡΙΧΤΟ ΜΠΟΛΕΡΟ

Υλικά: 350 γραμ. ἢ 150 δρμ. μαλλί ΠΕΓΚΟΥΕΝ-ΑΛ-ΠΑΙΝ χρώμ. Βιέ-ροζ. Βελόνες Νο 2½.

Τρόπος πλεξίματος: ΓΚΡΙΓΕ-ΑΖΟΥΡΕ = 1η ΒΕΛΟΝΑ (ἀπὸ τὴν καλὴ μεριά τοῦ πλεκτοῦ σας) 1π ἀπλεκτο. 1π καλὴ, βάλετε κλωστή στὴ βελόνα = (ζετέ), 3π καλὴ, γυρίσετε τὸν πρῶτο πόντο ἀπὸ τοὺς 3π ἐπάνω στους 2 ἐπόμενους πόντους. Συνεχίστε ὅπως ἀρχίσατε. 2η ΒΕΛΟΝΑ = Πλέξτε ὅλους τοὺς πόντους καὶ τὰ ζετὰ ἀνάποδη. 3η ΒΕΛΟΝΑ = 1π ἀπλεκτο. 3π καλὴ, γυρίσετε τὸν πρῶτο πόντο ἀπὸ τοὺς 3π στους 2 ἐπόμενους πόντους, 1 ζετέ. Συνεχίστε ἀπὸ τοὺς 3π καλὴ. 4η ΒΕΛΟΝΑ = ὅπως ἡ 2η ΒΕΛΟΝΑ. Θὰ ἐξακολουθήσετε τὴν πλέξι σας ὅπως ἀρχίσατε στὴν 1η ΒΕΛΟΝΑ καὶ οὕτω καθ’ ἑξῆς.

ΠΛΑΤΗ
Βάλετε 110π. Πλέξτε 2 ἐκατ. ζέρσευ, μὴ βελόνα ἀνάποδη στὴν καλὴ μεριά τοῦ πλεκτοῦ σας καὶ συνεχίστε μετ’ ἡ Γκριγιέ-άζουρε στὴν καλὴ μεριά τοῦ ζέρσευ μὲ τὴν Γκριγιέ-άζουρε πλέξι. Σὲ γενικὸ μᾶκρος 32 ἐκατ. κλείστε γιὰ τὶς μασχάλες. Θὰ κλείνετε ἄθε δεύτερη βελόνα καὶ ἀπὸ τὶς δύο 3π, 2π (2 φορές), 1π (3 φορές). Συνεχίστε ἴσια. Σὲ γενικὸ μᾶκρος 50 ἐκατ. θὰ κλείσετε τοὺς ὤμους κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπο: Κάθε δεύτερη βελόνα θὰ κλείνετε καὶ ἀπὸ τὶς δύο μεριεὶς 8π (4 φορές). Τοὺς ὑπόλοιπους πόντους θὰ συνεχίσετε νὰ τοὺς πλέκετε μετ’ ἡ Γκριγιέ-άζουρε, βάζοντας 1π στὴν ἀρχὴ καὶ στὸ τέλος καθε βελόνας. Πλέξτε 7 ἐκατ. αὐτοὺς τοὺς πόντους. Κατόπιν πλέξτε μὴ βελόνα ἀνάποδη στὴν καλὴ μεριά τοῦ πλεκτοῦ σας καὶ συνεχίστε μετ’ ἡ ζέρσευ κλείνοντας 1π στὴν ἀρχὴ καὶ στὸ τέλος καθε βελόνας. Ἐως ὅτου ἔχετε καὶ πάλι 7 ἐκατ. μετ’ ἡ ζέρσευ. Κλείστε τοὺς ὑπόλοιπους πόντους σὲ μὴ φορές.

ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ
Βάλετε 52π. Πλέξτε 2 ἐκατ. ζέρσευ, μὴ βελόνα ἀνάποδη στὴν καλὴ μεριά τοῦ ζέρσευ. Συνεχίστε μετ’ ἡ Γκριγιέ-άζουρε πλέξι. Θὰ ὑπολογί-

σετε ὥστε τὸ ζέρσευ νὰ πέφτῃ ἡ καλὴ μεριά του, στὴν ἀνάποδη τοῦ Γκριγιέ-άζουρε. Θὰ βάλετε 1π καθε 4 βελόνες καὶ ἀπὸ τὶς δύο μεριεὶς ἕως 8 του ἔχετε γενικὸ μᾶκρος 48 ἐκατ. Σὲ αὐτὸ τὸ ὅριον θὰ σχηματίσετε τὴν στοργουλάδα τοῦ μανικίου κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπο: Κάθε δεύτερη βελόνα θὰ κλείνετε καὶ ἀπὸ τὶς δύο μεριεὶς: 3π, 2π, 1π. Σὲ γενικὸ μᾶκρος 51 ἐκατ. ἐξακολουθήστε νὰ κλείνετε καὶ ἀπὸ τὶς δύο μεριεὶς καθε δεύτερη βελόνα κατὰ τὴν ἴδια σειρά ἕως 8 του τελειώσιν ὅλοι οἱ πόντοι: 4π, 6π, 4π, 6π καὶ οὕτω καθ’ ἑξῆς. Πλέξτε καὶ τὸ ἄλλο μανίκι τὸ ἴδιο.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Σιδερώστε τὸ πλεκτὸ σας ἀπὸ τὴν ἀνάποδη μετ’ ἡ κλωστή πᾶν. Στὰ δύο μπροστὶνὰ στὴν ἀκρὴ σηκώσετε 123π. Θὰ τοὺς σηκώσετε στὴν καλὴ μεριά τοῦ πλεκτοῦ σας. Κατόπιν πλέξτε μὴ βελόνα ἀνάποδη καὶ συνεχίστε μετ’ ἡ ζέρσευ πλέξτε 7 ἐκατ. καὶ κλείστε τοὺς πόντους. Τὸ ζέρσευ πρέπει νὰ πέφτῃ ἡ καλὴ μεριά, στὴν ἀνάποδη τῆς γκριγιέ-άζουρε πλέξης. Ράψτε τὶς πλαϊνὲς ραφές, τοὺς ὤμους καὶ τὶς ραφές τῶν μανικίων. Ράψτε ἀπὸ τὴν ἀνάποδη τὶς ἀκρὲς τοῦ γιᾶκα μετ’ ἡ ἀκρὲς τῆς φάσας. Γυρίστε τὸν γιᾶκα καὶ τὴ φάσα ὥστε τὸ ζέρσευ νὰ ἐρχεται στὴν καλὴ μεριά τοῦ μπλοκεῖ καὶ ράψτε τὰ κοψὰ στὴν καλὴ μεριά. Γυρίστε τὸ στρίψωμα στὸ κάτω μέρος ἀκριβῶς, στὴν βελόνα πού ἔχετε πλέξει ἀνάποδη. Τοποθετήστε τὰ μανίκια στὶς μασχάλες. Γυρίστε τὸ ζέρσευ τῶν μανικίων στὴν καλὴ μεριά νὰ σχηματίσῃ ρεδέρ.

T. K.

Πόσο περπατᾷτε κάθε μέρα;

‘Ασφαλῶς δὲν θὰ ἔχετε ποτέ φαντασθῇ πόσες εἶναι οἱ ἀποστάσεις πού διανύετε περὶ καθημερινᾶ... μέσα στὸ σπίτι σας ἢ στὴ δουλειά σας. Οὔτε τὸ ρανταζόταν καὶ οἱ ἴδιοι οἱ ἐπιστήμονες πού ἀποφάσισαν νὰ μετρήσουν τὶς διαδρομὲς πού κάνουν μέσα σὲ μὴ μὲρα οἱ γυναῖκες διαφόρων ἐπαγγελμάτων καὶ τοὺς τοποθέτησαν μ’ αὐτὸ τὸ σκοπὸ τὰ πόδια ἕνα εἰδικὸ μηχανήμα, τὸ «δηματομέτρο», πού μετρά τὰ βήματα καὶ τὴν ἀπόστασι. Ἰδοὺ λοιπὸν τὰ ἀποτελέσματα:

- Μιὰ ἡθοποιός, πρωταγωνίστρια ἐνός τοιπρακτοῦ έργου, διήνυσε 2.800 μέτρα.
 - Μιὰ ζωγράφος, πού ἐργάζονταν στὴ διακόσμηση ἐνός σπιτιοῦ, διήνυσε 4.800 μέτρα.
 - Μιὰ νοικοκυρά, πού διέθετε καὶ ὑπηρετρία, διήνυσε 6.400 μ.
 - Μιὰ καθηγήτρια χοροῦ, 10.800 μ.
 - Μιὰ πωλήτρια καταστήματος 9.000 μ.
 - Μιὰ νοικοκυρά, μετ’ ἡ δύο μικρὰ παιδιὰ, 12.000 μ.
 - Μιὰ σερίφτορα, σὲ ἐστιατόριο μετ’ ἡ κινιστῇ, 19.400 μ.
 - Μιὰ ἀδελφὴ σὲ νοσοκομεῖο, 22.600 μ.
- Φυσικὰ δέ, οἱ ἴδιοι ἀριθμοὶ ἰσχύουν καὶ γιὰ τοὺς ἀρρενες συναδέλφους τῶν γυναικῶν αὐτῶν. Ὅστε, τὴν ἐπόμενη φορὰ πού θὰ γευματίσετε σὲ ἐστιατόριο καὶ τὸ γκαρσόν ἀρρετὶ λίγα νὰ σας σερίφει, μὴν παραπονεθῇτε καὶ μὴν τὸ ἐπιπλήξετε. Ἄν περπατοῦσατε 20 χιλιόμετρα τὴ μέρα, θὰ εἴσατε κι’ ἐσεῖς κουρασμένη...

ἡ Ἐπιτυχία
καὶ
ἡ Γοητεία μας
ὀφείδεται
ἐνὸς μυθικοῦ
νὰ μὴ βγαίνει ἀπὸ
τὰ χεῖρά καὶ νὰ μὴν
ἀφίνει ἀποτυπώματα

Κρατὸν
ΝΕΛΣΟΝ

**ΚΟΠΤΙΚΗ ΡΑΠΤΙΚΗ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ**

*Εργασία
ἐμπνευσμένη*

ΔΙΠΛΩΜΑΤΑ
ΠΑΡΙΣΙΩΝ
ECOLE PIGIER
GUERE LAVIGNE

ΔΙΠΛΩΜΑ
ΤΙΜΗΣ
INSTITUT
DE COUPE
MODERNE

Μαθήματα

ΗΜΕΡΕΙΑ ΚΑΙ ΒΡΑΔΥΝΑ
ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΚΑΘ’ ΕΚΑΣΤΗΝ
ΛΟΥΛΑ Σ ΖΩΓΡΑΦΟΥ
ΟΔ. ΠΙΝΙΝΟΥ 77-ΤΗΛ. 83.959

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΓΙΟΡΤΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

Καμμιά γιορτή δεν φέρνει τόσες χαρές στα παιδιά, όσες τὰ Χριστούγεννα και ἡ Πρωτοχρονιά. Μέσα στὴν ἀναγάλια ποὺ ἀπλώνεται στὸν κόσμο σ' αὐτὴ τὴν ἡμέρα τῆς εἰρήνης, τὸ γέλιο τῶν παιδιῶν ἀκτινοβολεῖ σὰν τὸ πιὸ φωτεινὸ ἀστέρι. Κάθε μητέρα, κάθε ἀδελφὸς, κάθε οἰκογενειακὴ φίλη, φροντίζει νὰ δώσῃ τὰ Χριστούγεννα ὅσο πιότερη χαρὰ μπορεῖ στὰ παιδιά. Μὲ λίγη ὑπομονή, μπορεῖτε νὰ τοὺς φτιάξετε ἐφέτος αὐτὸ τὸ χαριτωμένο ζωολογικὸ κήπο, μὲ ἓνα ἐλεφαντάκι, ἓνα γαϊδουράκι, κ.λ. π., συνοδεύοντας τὸν μ' ἓνα τόπι καὶ κύβους.

ΓΑΪΔΟΥΡΑΚΙ

*Υλικά: *Ψάσμα 44 ἐκατ. μᾶκρος μὲ 25 ἐκατ. φάρδος καὶ μιά λουρίδα 95 ἐκατ. μᾶκρος μὲ 4 ἐκατ. φάρδος.

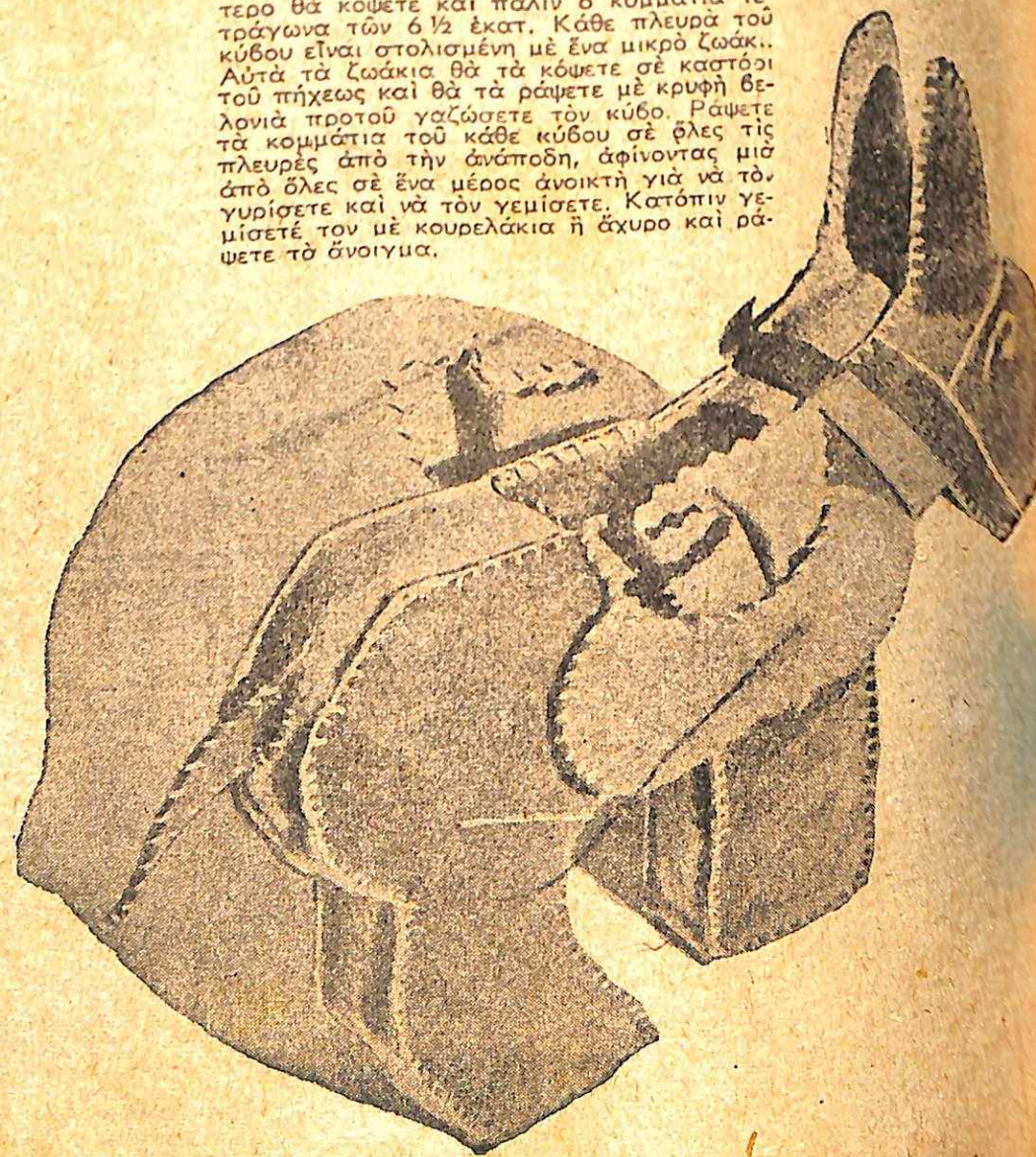
Κατὰσκευὴ: Τὸ γαϊδουράκι θὰ τὸ κόψετε καὶ θὰ τὸ ἐργασθῇτε ἀκριβῶς ὅπως καὶ τὸ ἐλεφαντάκι. Ἡ σέλλα ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο ἴδια κομμάτια, ποὺ τὰ τοποθετεῖτε τὸ ἓνα ἀπὸ δῶ καὶ τὸ ἄλλο ἀπὸ κεῖ καὶ τὰ ἐνώνετε μὲ βελονιές. Ράψετε τὴν οὐρὰ καὶ τὴ σέλλα ἐπάνω στὴ ράχι. Ἐνῶστε μεταξὺ τοὺς τὶς δύο πλευρὲς τοῦ κάθε αὐτιοῦ καὶ παραγεμίστε τὰ, ὥστε νὰ σταθοῦν ὀρθία.

ΜΠΑΛΛΑ

*Ἡ μπάλλα γίνεται μὲ δύο χρωματισμοὺς. Θὰ κόψετε 4 κομμάτια ἀπὸ τὸ κάθε χρῶμα στὸ σχέδιο ποὺ σᾶς δίνουμε. Θὰ τὰ γυρίσετε τὸ ἓνα μὲ τ' ἄλλο καὶ τὰ 8 ἀπὸ τὴν ἀνάποδη, ἀφίνοντας στὸ μέσο δύο κομματιῶν ἓνα μέρος ἄρραφο γιὰ νὰ τὰ γυρίσετε καὶ νὰ γεμίσετε τὸ τόπι. Ράψετε τὸ ἀνοίγμα κουφά.

ΚΥΒΟΣ

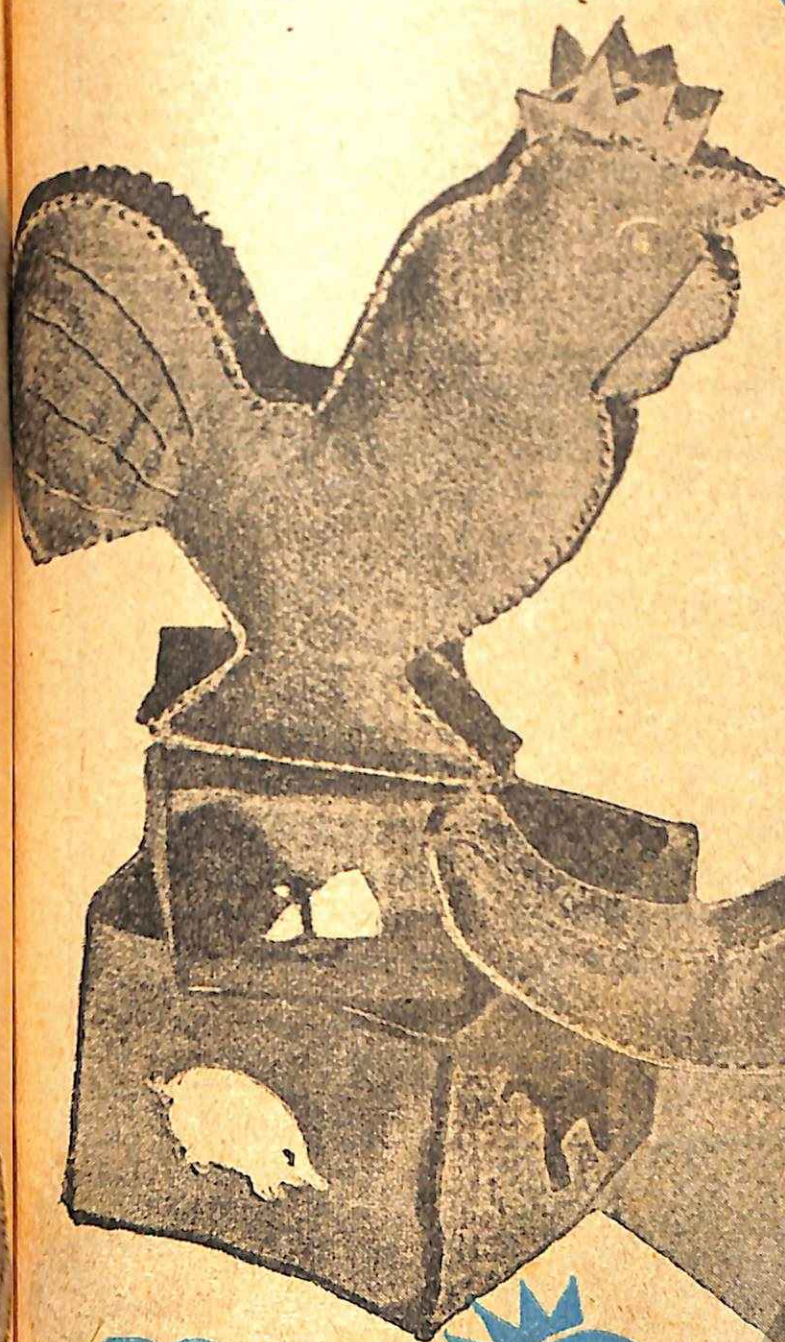
Γιὰ τὸ μεγάλο μέγεθος κόψετε 6 κομμάτια τετράγωνα τῶν 11 ἐκατ. Γιὰ τὸ μικρότερο θὰ κόψετε καὶ πάλιν 6 κομμάτια τετράγωνα τῶν 6 1/2 ἐκατ. Κάθε πλευρὰ τοῦ κύβου εἶναι στολισμένη μὲ ἓνα μικρὸ ζωάκι. Αὐτὰ τὰ ζωάκια θὰ τὰ κόψετε σὲ καστόρι τοῦ πηχῶς καὶ θὰ τὰ ράψετε μὲ κρυφὴ βελονιά προτοῦ γυρίσετε τὸν κύβο. Ράψετε τὰ κομμάτια τοῦ κάθε κύβου σὲ ὅλες τὶς πλευρὲς ἀπὸ τὴν ἀνάποδη, ἀφίνοντας μισὸ ἀπὸ ὅλες σὲ ἓνα μέρος ἀνοικτὴ γιὰ νὰ τὸν γυρίσετε καὶ νὰ τὸν γεμίσετε. Κατόπιν γεμίστε τὸν μὲ κουρελάκια ἢ ἄχυρο καὶ ράψετε τὸ ἀνοίγμα.

Μπάλλα

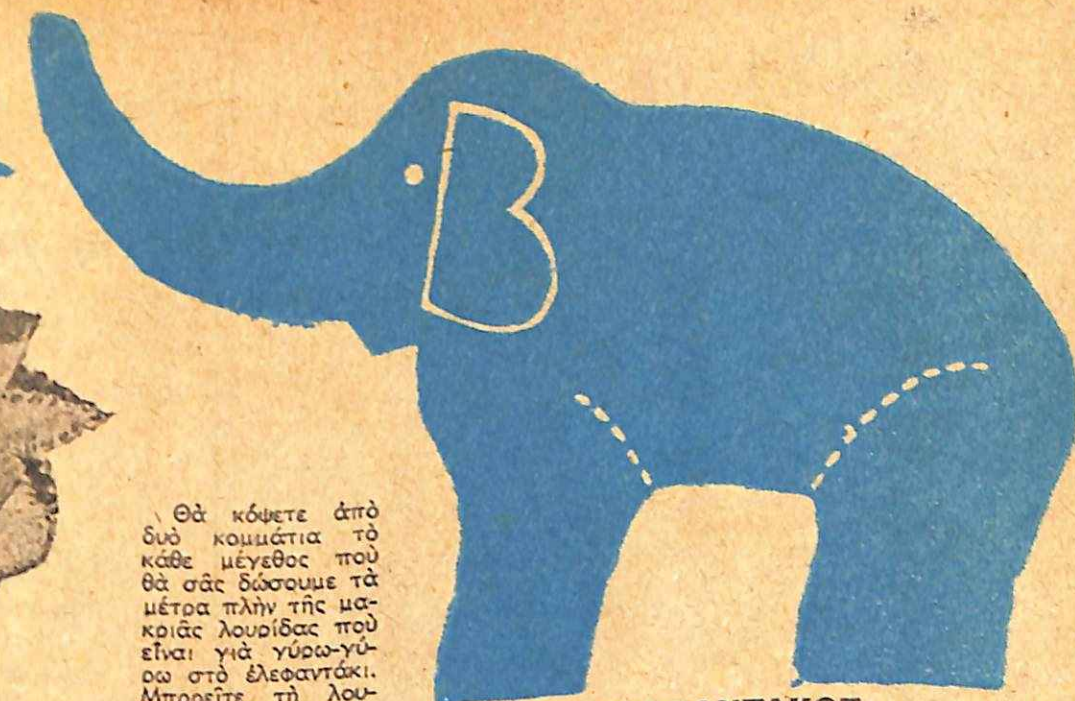
Αὐτιά

Οὐρά

Λεϊρὶ

Λεϊρὶ

ΕΛΕΦΑΝΤΑΚΟΣ

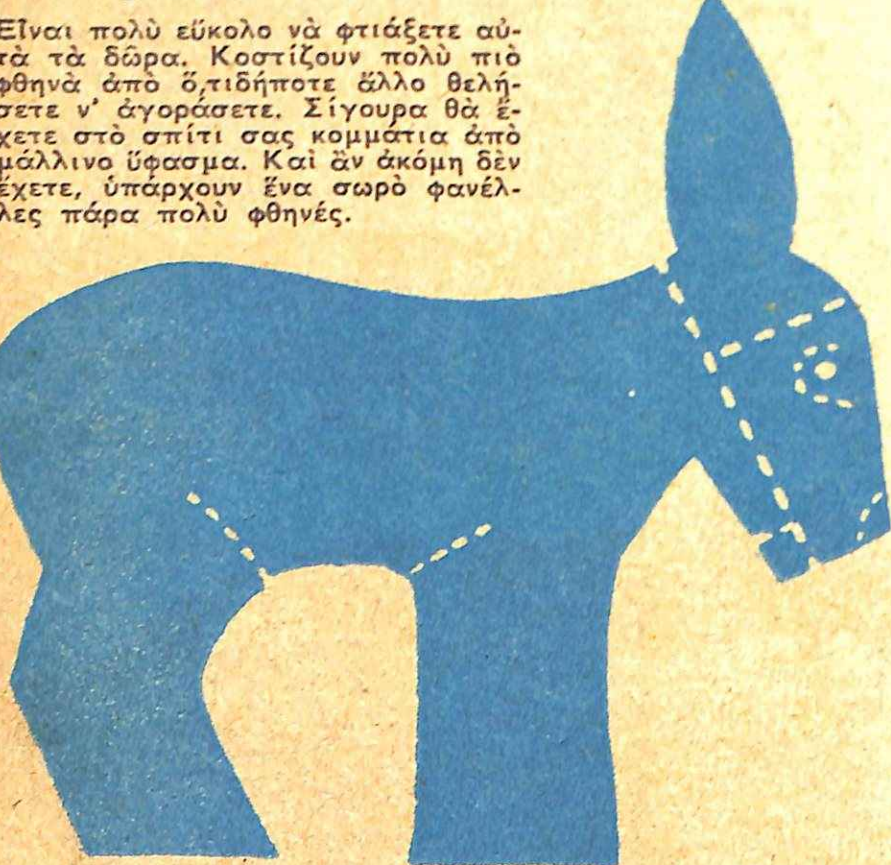
Θὰ κόψετε ἀπὸ δύο κομμάτια τὸ κάθε μέγεθος ποὺ θὰ σᾶς δώσουμε τὰ μέτρα πλὴν τῆς μακρίας λουρίδας ποὺ εἶναι γιὰ γύρω-γύρω στὸ ἐλεφαντάκι. Μπορεῖτε τὴ λουρίδα αὐτὴ γιὰ οἰκουμένη τοῦ ψάσματος νὰ τὴ φτιάξετε μὲ ραφές. Δὲν πειράζει ἂν δὲν εἶναι μονοκόμματο τὸ ψάσμα. Αὐτὸ τὸ μέγεθος ποὺ σᾶς δίνουμε εἶναι πολὺ μικρὸ. Μπορεῖτε νὰ τὸ μεγαλώσετε ὅσο θέλετε, αὐξάνοντας τὶς ἀναλογίες κανονικά.

Τὰ μεγέθη εἶναι τὰ ἑξῆς: 54 ἐκατ. μᾶκρος μὲ 20 ἐκατ. φάρδος καὶ μιά λουρίδα 1 μέτρο καὶ δύο ἑκατοστὰ μᾶκρος μὲ 4 ἐκατ. φάρδος. Ἡ οὐρὰ καὶ τ' αὐτιά εἶναι ἀκριβῶς τὸ μέγεθος ποὺ σᾶς δίνουμε στὸ σχέδιο. **ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ:** Θὰ κόψετε πρώτα διὰ τὰ κομμάτια διπλὰ (σῶμα, αὐτιά, οὐρά). Ὑστερὰ θὰ κόψετε τὴ μακριὰ λουρίδα καὶ θὰ τὴν τρυπώσετε στὸ

κάθε κομμάτι γύρω-γύρω. Κατόπιν θὰ τὴν ἐνώσετε μὲ φερόνι ἀφίνοντας ἓνα μέρος ἄρραφο γιὰ νὰ τὸ γεμίσετε μὲ ἄχυρο ἢ μπαμπού. Τὴν οὐρὰ τὰ τὴν ἐνώσετε κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο, ἀφίνοντας τὸ φαρδὺ μέρος ἀνοικτὸ γιὰ νὰ τὴ γεμίσετε καὶ νὰ τὴν ἐνώσετε στὸ ἐλεφαντάκι στὸ τέλος. Τ' αὐτιά θὰ ἐνωθοῦν κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο χωρὶς ὁμοῦ νὰ γεμισθοῦν. Στὰ πόδια θὰ κεντρήσετε μιά ρίζα, ὅπως στὸ σχέδιο. Τὰ μάτια μποροῦν νὰ γλῦκουν ἀπὸ χάνδρες.

ΤΟ ΚΟΚΟΡΑΚΙ

*Ετοιμο εἶναι νὰ καλημερίσῃ τὸν ἥλιο. Γιὰ νὰ τὸ φτιάξετε, χρειάζεται ψάσμα μὲ 20 ἐκατ. μᾶκρος καὶ 18 ἐκατ. φάρδος καὶ μιά λουρίδα 3 ἐκατ. πλατεῖα καὶ 83 ἐκατ. μακρία. Τὸ λεϊρὶ γίνεται ἀπὸ κόκκινο ψάσμα. Ἀφοῦ κόψετε τὰ κομμάτια ἀκολουθώντας τὸν τρόπο ποὺ περιγράψαμε γιὰ τὸν ἐλεφαντάκι καὶ τὸ γαϊδουράκι.

Σέλλα

Οὐρά

Αὐτιά

Τὸ γαϊδουράκι φώναξε:
«Καὶ ποῖος μοῦ παραδύναίνει;
Ποῖος ν' ὑβαλὰ τὰ δάχη μου
καὶ μὲ σαγὸ χορταίνει;»
Κι' ὁ κήρυξ ἀπάντησε:
«Γιὰ δὲς τὸ ἐλεφαντάκι
σὲ καθαδιάζει, κύρ-Μεντὴ,
καὶ τρώει χορταράκι!...»
Γ. Δελ. Ἀν.

Η ΘΡΕΠΤΙΚΗ ΔΕΙΑ ΤΩΝ ΤΡΟΦΩΝ

Ο άνθρωπος για να αναπτύχθῃ κανονικά και για να διατηρηθῇ σὲ φυσιολογικὴ κατάσταση, ἔχει ἀνάγκη ἀρισμένων θρεπτικῶν οὐσιῶν: Λευκώματα, ὑδατάνθρακες, λίπη, λιποεῖδη, ἄλατα, νερό καὶ βιταμίνες. Κανένα ἀπὸ αὐτὰ δὲν μπορεῖ νὰ λείψῃ ἀλλὰ καὶ οὔτε ἀκόμη νὰ χρησιμοποιηθῇ σὲ ποσότητα κάτω ἀπὸ ἓνα ἐλάχιστο ὄριο.

Πολλὲς ἀπ' αὐτὲς τὲς οὐσίες εὐκόλως καταστρέφονται καὶ ἰδίως οἱ ὀργανικὲς, ὅπως τὰ λευκώματα, λίπη, ὑδατάνθρακες καὶ αἱ βιταμίνες. Γι' αὐτὸ, μόνον ἐφόσον τὰ τρόφιμά μας εἶναι φρέσκα, εἰμεθα βέβαιοι ὅτι διατηροῦν τὲς πολυτίμες αὐτὲς οὐσίες. Δυστυχῶς ὅμως τὰ τρόφιμα σήμερον δὲν καταναλίσκονται κατὰ μέγιστον μέρος, στὴν ὥρα τους. Αὐτὸ γίνεται κυρίως στὰ ἀστικά κέντρα τὰ ὁποῖα ἀπέχουν πολλὰς φορὲς σημαντικὰ ἀπὸ τὸν τόπο τῆς παραγωγῆς.

Δὲν πρέπει νὰ παραλείψουμε καὶ δύο ἀκόμη σημαντικοὺς παράγοντες πού δρουν λίγο ἢ πολὺ καταστρεπτικὰ στὲς θρεπτικὲς οὐσίες: τὸ μαγεῖρεμα καὶ ὁ τρόπος παραγωγῆς ἀλεύρων ὁ πού συνήθως ἀπορρίπτουμε τὸ φλοιὸ καὶ τὸ φύτρο, τὰ ὁποῖα εἶναι οὐσιώδεις πηγὲς βιταμινῶν. Τὸ πρόβλημα τῆς συντηρήσεως τῶν τροφίμων, πού φαίνεται ὅτι ὑπάρχει ἀπὸ τοὺς ἀρχαιοτάτους χρόνους, ἀπασχολεῖ διαρκῶς τὸν ἄνθρωπο. Σήμερα διαθέτουμε πολλὰ μέσα, γιὰ τὴ διατήρησιν τῶν τροφῶν. Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ παλαιὰ δηλ. τῆς ξηράσεως, καπνίσματος καὶ αλατίσματος, διαθέτουμε καὶ τὰ μέ-

σα κονσερβοποιήσεως καὶ τῆς τεχνικῆς ψύξεως.

Παρ' ὅλα αὐτὰ ὅμως ἡ διατήρησις τῶν ἀρχικῶν ἰδιοτήτων τῶν τροφῶν, δὲν ἐπιτυγχάνεται τελείως. Ἐνα μέρος ἀπ' αὐτὲς καταστρέφεται καὶ μάλιστα τὸ εὐπαθέστερον, οἱ βιταμίνες.

Γιὰ ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους, πού ἀναφέραμε ἔως τώρα, πολλοὶ διαπρεπεῖς σήμερον διαιτολόγοι, φτάνουν στὸ συμπέρασμα ὅτι πρέπει πολλὰ τρώφιμα νὰ ἐμπλουτίζονται μὲ ὀρισμένες βιταμίνες καὶ νὰ παρασκευάζονται γενικὰ μὲ τρόπο, πού νὰ συγκεντρώνηται μεγαλύτερες θρεπτικὲς ἰδιότητες, νὰ εἶναι εὐπεπτα κλπ. Ὅπως ἓνα παρασκεύασμα ἀλεύρων δημητριακῶν ἐλεύθερο ἀπὸ τὰ πίτουρα ἢ ἓνα ἄλευρο ὁσπρίων ἐλεύθερο ἐπίσης ἀπὸ τὸν κυτταρικό φλοιό, ἐνισχυμένο μὲ τὲς ἀνάλογες βιταμίνες ὅπου θὰ ἐκμεταλλεύονται οὐκ ὀλίγοι οἱ σπύροι. Τὸ ἴδιο ἀκριβῶς μπορεῖ νὰ γίνη καὶ μὲ τὰ μακαρόνια καὶ ὅποια ὅπως παρασκευάζονται συνήθως εἶναι νεκρά ἀπὸ ἀπόψεως βιταμινῶν καθὼς καὶ τὸ ἄσπρο ψωμί.

Ἄλλο παράδειγμα ἀξιολόγου παρασκευάσματος μὲ τὴν καθοδήγησιν τῆς ἰδίας ἐπιστημονικῆς σκέψεως, μπορεῖ ν' ἀποτελέσῃ ἡ μαγιονέζα ἢ ἐνισχυμένη μὲ τὲς λιποδιάλυτες βιταμίνες Α καὶ D καὶ τὴν ὑδατοδιαλυτὴν C. Ἐνῶς τέτοιος, ἄριστος τύπος μαγιονέζας κυκλοφορεῖ καὶ στὸν τόπο μας. Ἡ μαγιονέζα αὐτὴ ἀποτελεῖ τροφὴ κατ' ἐξοχὴν θρεπτικὴ καὶ ἰσχυρὴ, ὡς βιταμινούχος τροφή, διότι ἀπὸ ἀπόψεως θερμίδων θὰ εἶναι ἴσως τὸ πλουσιώτερον φαγητὸν μὲ τὴν ἀφθονίαν κυρίως τοῦ λαδιοῦ καὶ τῶν ἄλλων συστατικῶν, πού μποροῦν νὰ δώσουν καὶ 750—800 θερμίδες τὰ 100 γραμμάρια τῆς μαγιονέζας. Γιὰ νὰ δώσουμε ἓνα παράδειγμα: 100 γραμ. μαγιονέζας εἶναι ἴσον μὲ 250 γραμ. κρέατος καὶ ἀπὸ ἀπόψεως βιταμινῶν Α καὶ D πού βρίσκονται στὸ φυσικὸ τους περιβάλλον, τὸ λάδι γίνεται τροφή πού ἀντικαθιστᾷ καὶ τὸ μπουρνούτσιο καὶ ἔτσι λυτεῖται ἓνα μεγάλο πρόβλημα τῆς παιδικῆς ηλικίας. Διότι ἀντὶ μπουρνούτσιο ἂν μπορεῖ νὰ τρώγῃ τὸ παιδί μαγιονέζα.

Καὶ γιὰ νὰ ὁλοκληρώσουμε τὰ προτερήματα πού μᾶς δίνει μιὰ τέτοια τροφή, πρέπει νὰ προσθέσουμε ὅτι ἡ ἀφθονία σ' αὐτὴν τῶν φωσφατίνων, πού εἶναι ἀπαραίτητο συστατικὸ γιὰ τὸν ὀργανισμό καὶ ὁ λεπτότατος σὲ σταγονίδια διαμερισμὸς τοῦ λαδιοῦ, τὴν καθιστοῦν τόσο εὐπεπτή καὶ εὐαπορροφώμενη ὥστε καμμία ἄλλη τροφή. Ἐστὶν μπορὺ νὰ πούμε, ὅτι ἐὰν ὁ πολυτιμὸς γίνεται αἰτία ν' ἀπομακρυνώμεθα ἀπὸ τὴ φυσικὴ τροφή, εἰς βάρος τῆς υγείας μας, ἡ ἐπιστήμη πολλὰς φορὲς ἐρχεται, ὅχι μόνο νὰ διορθώσῃ ἀπλῶς τὸ κακὸ αὐτὸ, ἀλλὰ νὰ μᾶς δώσῃ ἀκόμα καὶ παρασκευάσματα ἀνώτερα καὶ ἀπὸ τὰ φυσικά.

★ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ
★ΗΛΕΚ.ΚΥΖΙΝΕΣ
★ΗΛΕΚ.ΨΥΓΕΙΑ
★ΨΥΓΕΙΑ ΠΑΓΩ

ΣΤ. ΠΑΠΑΠΑΥΛΟΣ
ΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ 33

ΕΠΙΠΛΑ ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ
Γ. ΚΕΖΙΡΗΣ

Μενάνδρου 75. Τηλέφ. 55-638

ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ
συνεχίζουν
τὲς μεγάρες ἔκωτῶσεις:

40%
καὶ μὲ Εὐκολίες Πληρωμῆς
30%

ΟΣΟΙ ΑΓΟΡΑΖΟΥΝ ΟΡΙΣΜΕΝΟΝ ΑΡΙΘΜΟ
βιβλίων, ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ συμπεριλάβουν στὴν ἀγορά τους καὶ βιβλία τῆς κατηγορίας τῶν Ἐξηντηλέμων, πού ἔχουν ἀπομείνει σὲ ἐλάχιστα ἀντίτυπα.

Ἐξασφαλίσαιτε ἀπὸ τώρα γιὰ σᾶς καὶ γιὰ
ΤΑ ΔΩΡΑ ΣΑΣ
τὲς ὥραιες ἐκδόσεις τῶν
"ΦΙΛΩΝ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ."

ΠΩΛΗΣΙΣ - ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ - ΚΑΤΑΛΟΓΟΙ
Βιβλιοπωλεῖο "ΑΕΤΟΣ", Βουκουρεστίου 6
Βιβλιοπωλεῖο Ζαμπάκη, Ἱπποκράτους 5
καὶ στὰ Γραφεῖα μας
Ἀμερικῆς 11α

... γιὰ τὸ παιδί σας
PHOSPHATINE
ἡ καλὴ φαρίνα
ΕΥΚΟΛΟΙ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΤΡΟΦΗ
PHOSPHATINE-FALIERES

ΟΡΟΛΟΓΙΑ
ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ
Ν. ΚΑΛΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΙΟΛΟΣ 59, ΒΥΖΗΝ
ΜΕΓΑΡΟΝ ΠΑΥΛΙΔΗΣ
ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ

Κυρίες μου

Θέλετε νὰ εἰσθε χαριτωμένες; Προτιμᾶτε πάντα τὰ στερεὰ καὶ καλορραμμένα ἐσώρουχα μαρκαῖς ALFA τῶν γνωστῶν κατασκευαστῶν ΣΙΛΚΑ Α.Ε. Ὅμοιοις θὰ δοῦν μεγάλη ποικιλία καλῶν καὶ σὲ πλούσιους χρωματισμοὺς, σὲ λογικὰ τιμὰς.

ΣΙΛΚΑ Α.Ε.
Μητροπόλεως 44Β
Τηλέφ. 27-697

ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ

Ταχεῖα, ἔκδυονος, ριζικὴ ἀποτρίχωσις τοῦ προσώπου κλπ. Ἄνευ οὐδεμιᾶς βλάβης τοῦ δέρματος (τελευταίου τύπου μηχανήματα). Ὑπὸ τοῦ Εἰδικοῦ Δερματολόγου Ἰατροῦ Κ. ΤΑΣΣΟΥ ΣΚΑΠΕΤΟΡΡΑΧΗ. Ἱατρεῖον Γερανίου 33 (Ὁμόνοια), τηλ. 53.539. Δέχεται ἀπὸ τὰς 2½—7½.

Ὁ ψυχίατρος - Νευρολόγος

ΙΩΑΝ. ΧΡ. ΝΙΚΟΛΑΪΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐπιμελητὴς
Δημοσίου Ψυχιατρείου Ἀθηνῶν
Δέχεται: 5—8 μ. μ. Ραλλέ-
βελτ (Ἀκαδημίας) 78. Τηλέφ.
25-226.

ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΤΩΝ ΜΠΟΕΜ

—Δὲν μπορεῖ, μουρμούριζε ὁ Γιατρός. Πλησιάζουν οἱ γιορτές. Θὰ μᾶς στείλουνε (χρήματα).

Αὐτὴν τὴν ἴδια κουβέντα τὴν λέγανε ὅλοι: ὁ Καθηγητὴς, ὁ Ἀρεοπαγίτης, ὁ Συγγρός. Ὁλοὶ τοὺς φοιτητὲς, πού ἀκόμα δὲν εἶχαν οὔτε διπλώμα, οὔτε ὄνομα, ἀλλὰ παραείχανε πείνα καὶ παρατσούκλια.

Ἦτανε λιακάδα. Καὶ καθισμένοι, κάτω ἀπὸ τὰ πεῦκα τοῦ ἐξοχικοῦ καφενείου, ὤνειρευόντανε μὲ τὸ... στομάχι.

— Παιδιά, εἶπε ὁ Καθηγητὴς. Μπορεῖ κανένας ἀπὸ μᾶς νὰ μὴν πάρῃ χρήματα ἀπὸ τὸ σπίτι του. Ὅσοι πάρουν, δὲ θὰ ξεχάσουν τοὺς ἄλλους!

— Μὰ τὸν Τολστόϊ! ὠρκίστηκε ὁ Συγγρός, πού εἶχε καὶ φιλολογικὲς λόφες. Κι' ὅλοι νὰ μὴν πᾶρετε, Χριστούγεννα θὰ κάνουμε!

Ὁ Συγγρός ἦτανε ὁ μόνος τῆς παρέας πού εἶχε λεφτά. Ἦτανε διωρισμένος... ἀργόμισθος στὴ Βουλὴ. Καὶ κουβαρντᾷς. Κ' ἐνθουσιώδης.

— Μπράβο, Συγγρέ! φώναξε ὁ Ἀρεοπαγίτης. Ὅταν θὰ ἔχῃς ἀργότερα κλέμει τὸ Δημόσιο Ταμεῖο, ἐγὼ θὰ σὲ ἀθώωσω.

Ἀλλὰ οἱ λιακάδες περάσανε, ὁ μισὸς Δεκέμβρης πέρασε, χιόνι πολὺ ἔπεσε στὴν Ἀθῆνα καὶ οἱ ἐπιταγές, εἶχανε, φαίνεται, παγώσει στὸ δρόμο.

Τουναντίον οἱ κακοτυχίες ἀρχίσανε νὰ ἐρχονται ἢ μιὰ μετὰ τὴν ἄλλη. Ἐνα πρωὶ μαθεύτηκε πὺς ὁ Συγγρός (τώρα τελευταῖα ἦτανε λιγάκι νευρικός) ἔφυγε στὴν Κέρκυρα, ἀκολουθώντας μιὰ ζωτοχήρα!

— Καὶ τώρα τί θὰ γίνουμε; εἶπε μελαγχολικὰ ὁ Γιατρός— καὶ τοῦ πῶσανε τὰ γυαλιά ἀπὸ τὴ μύτη...

— Ὑπομονή! Σήμερα... αὐριο...

Ἀλλὰ αὐριο! ὁ Γιατρός πῆρε μιὰ εἰδοποίησιν τοῦ Ταχυδρομίου νὰ πᾶν νὰ παραλάβῃ ἓνα δέμα.

— Ζήτω! φωνάξανε ὅλοι! Δὲ σᾶς τό λεγα; Ἐγὼ εἶπα καλὴ ἀρχὴ!

Καὶ κατηφορίσανε ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνοις ὅλοι μαζί νὰ γιορτάσουνε τὴν παραλαβὴν τοῦ θησαυροῦ.

Ὑστερ' ἀπὸ μερικὲς διατυπώσεις, ὁ Γιατρός πῆρε τὸ δέμα, τὸ κούνησε ἀπὸ δωρ, τὸ κούνησε ἀπὸ κεῖ, δὲν μποροῦσε νὰ καταλάβῃ τί νὰ ἔχῃ μέσα.

— Τρόφιμα καὶ λεφτά! Τί ἄλλο! παρατήρησε σοφὰ ὁ Ἀρεοπαγίτης. Ὅλα καλά... Καὶ στὰ δικά μας!

Ὅταν στὸ διπλανὸ καφενεῖο ἀνοίξανε τὸ πακέτο, δὲν εἶχε τίποτε ἄλλο μέσα ἀπὸ μερικὸς τόμους ἱατρικῶν βιβλίων πού τοὺς ἔστειλε ὁ πατέρας τοῦ Γιατροῦ μὲ τὸ ἀκόλουθο σημείωμα:

— Τόσα χρόνια σοῦ στέλνω λεφτά ἀπ' τὸ ὑπέρημά μου κι' ἀκόμα τὸ διπλώμα δὲν τὸ πήρες. Σοῦ στέλνω λοιπὸν βιβλία γιὰ νὰ μελετήσῃς καὶ νὰ πάρῃς τὸ

χαρτί σου νὰ δγάῃς μόνος τὸ ψωμί σου...

Ταῦτα καὶ χρόνια πολλά. ὁ ἀγαπῶν σε πατήρ.

Ὅλοι κατεδάσανε τὰ μούτρα.

— Χαθήκαμε! ἐμέλλισε ὁ Καθηγητὴς.

— Ὅχι! φώναξε ὁ Γιατρός. Θὰ πᾶμε νὰ τὰ ἐσκοτώσουμε.

— Οὐρρραα!... Κ' εἶναι διδλία ἀξίας! Μακάρι νὰ μούστανε κ' ἐμένα διδλία ἢ μᾶνα μου! εἶπε ὁ Ἀρεοπαγίτης.

Τὴν ἴδια μέρα τὰ διδλία τοῦ Γιατροῦ φαγοῦσαν. Κ' οἱ μέρες ἐρχόντανε ἀπανωτές, ἡ μιὰ πὺς αὐρὴ ἀπὸ τὴν ἄλλη...

Καὶ νὰ καινούργια σφοδρά: Ὁ Καθηγητὴς ἀρρώστησε βαρεῖα. Ἀπὸ τύφο. Τρέσανε οἱ ἄλλοι στὴν πρυτανεία τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τοῦ θάλανα ἓνα εἰσιτήριο γιὰ τὸν «Εὐαγγελισμό».

— Πᾶσι κι' αὐτὸς! μονολογοῦσε ὁ Γιατρός, θύμα τοῦ στομαχοῦ του!

— Καὶ τώρα μέινουμε δύο. Τί θὰ κάνουμε; εἶπε ὁ Ἀρεοπαγίτης.

Καὶ πῆγε καὶ κάθησε μοναχὸς του στὸ συνηθισμένο του τραπέζι γιὰ νὰ... μελετήσῃ: γιὰ νὰ βλέπῃ τὴν Ἀσπασούλα στὸ ἀντικρινὸ παράθυρο.

Αὐτὸ τὸ παράθυρο τὸν εἶχε φάγει. Δύο χρόνια τώρα τὴν πολιορκοῦσε τὴ μικρὴ. Ἀλλὰ τὸ κορίτσι ἦτανε πλουσιοκόριτσο καὶ δὲν θυμῶνε βέβαια, ὅμως καὶ δὲν εἶδνε κουράγιο στὸ φίλο.

Δυὸ χρόνια!

— Ἀπὸ τέτοιου εἶδους μελέτης δὲν παίρνεις διπλώμα! τοῦ εἶπε ὁ Γιατρός.

— Ἄν ἔλειπε κι' αὐτὴ ἡ ἀσχολία, θὰ ἔπρεπε νὰ κρεμαστῶ ἀπὸ τὸ πεῦκο.

— Καλύτερα νὰ κρεμαστῇς!

— Ὁ ἐπιμένον νικά! Καὶ ὁ σιωπῶν σιωπᾷ καὶ οὐδὲν λέγει...

Κ' ἔγινε τὸ θάμα. Μαῦρο θάμα! Τὴν παραμονὴν τῶν Χριστουγέννων ἡ Ἀσπασία ἔστειλε στὸν Ἀρεοπαγίτη, πού τούρτουριζε κάτω ἀπὸ τὸ ὑπότεργο, τὸ μικρὸ τῆς τ' ἀδερφάκι νὰ τοῦ πῇ, πὺς: ἡ Ἀσπασία, εἶπε, θὰ δῇ στίς τρεῖς τὸ ἀπόγευμα καὶ νὰ τῆς... μιλήσῃ.

Πῆγε νὰ τρελλαθῇ ὁ ἄδαλς ἀπὸ τὴν χαρὰ του!

— Νὰ σὲ δράσω ἐπιταγῇ!

Ἀπόψε ἀνοίγει γιὰ μένα ὁ Παράδεισος!

Ἀπὸ τὸ μεσημέρι δὲν κουνήθηκε ὁ ἔρμος ἀπὸ τὴ θέσιν του περιμένοντας. Καὶ πραγματικὰ στίς τρεῖς ἀκριβῶς ἀνοίξε ἡ πόρτα κι' ἔλαμψε ὁ κόσμος ὅλος!

Ἡ κοπέλλα τὸν κύτταξε γιὰ πρώτη φορὰ στὰ μάτια καὶ γιὰ πρώτη φορὰ τοῦ χαμογέλασε.

Μὲ τὴν ἀνάσα στὰ δόντια περιμένε ὁ εὐτυχὴς θνητὸς ἓνα λεφτὸ νὰ στρίψῃ ἡ Βαστρικὴ τοῦ τῆς γυναικὸς γιὰ νὰ μὴν τὸν ἀντιληφτοῦν οἱ ἄλλοι κι' ἀμέσως πῆδρε ἀπάνω, ὀρμώντας τὸ κατόπι τῆς.

— Χράτς!

Τὸ πανταλόνι του ξεσκίστηκε

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟ ΜΟΝΤΕΛΟ

Τὸ μοντέλο αὐτὸ τῆς Μάρθας Μάνιγκ φοριέται ἡμέρα καὶ νύκτα καὶ εἶναι καμωμένο ἀπὸ κρεπ ραιγίον. Στοιλίζεται μὲ ὀριζόντια πιετακία ἀπὸ πάνω ὡς τὴν περιφέρεια. Οἱ τσέπες τῆς φούστας ψηλὰ, κάτω ἀπὸ τὴ μέση, κομπᾶνε ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ μ' ἓνα κομπιέ. Μιὰ φάσα σκεπάζει τὴν ὀριζόντια γραμμὴ καθὼς τασκίζεται λοξὰ στὸ στήθος, ὅπου στερεώνεται μὲ μιὰ πόρπη γιὰ νὰ καταλήξῃ χαμηλὰ, λοξὰ, στὸ στρίφωμα.

ἀπὸ πάνω ἴσαμε κάτω ἀπὸ ἓνα καρφὶ τῆς καρέκλας!

Καταστροφή!... Πὺς νὰ πᾶν ἔτσι!... Δυὸ χρόνια περιμένε καὶ τώρα... Τώρα δὲν πῆγε— ἔκλαψε σχεδόν. Ἀλλὰ κι' ἀπὸ τότε ἔως... σήμερα, τὸ κορίτσι δὲν ξαναδῆκε στὸ παράθυρο... Κανένα κορίτσι!

— Πᾶσι κι' αὐτὸς! εἶπε θυμοσφοικὰ ὁ Γιατρός.

— Τυχεράκια! τοῦ λέγανε οἱ ἄλλοι. Κύτταξε νὰ μείνῃς ἐδῶ ὥστε μὴν περᾷς, γιὰτὶ ἔξω σὲ περιμένει ὁ θάνατος τῆς πείνας.

Στὴν ἀνάγκη νὰ ξανακυλήσῃ, γιὰ νὰ σὲ κρατήσουν ἀκόμα!...

— Ἀπὸ τώρα δὲ φοβάμαι τίποτα... Ἀρραδωνιάσθηκα τὴ νοσοκόμα μου... καὶ θάχω νὰ τρώω!

— Νὰ τρώς;

— Νὰ... τρώμε, διώρθωσε ὁ... ἐπιπόρκος!

Ο ΠΑΛΙΟΣ

ΖΙΛΕ

(Για μέσα από
το σακκάκι)

Υλικά: 150 γραμ. ή 50 δρασ. μαλλί ψιλό του ΜΠΕΡ-ΖΕΡ ΝΤΕ ΝΟΡ χρωμ. κίτρινο άνοιγτό. Βελόνες Νο 2½ και Νο 3½. 5 κουμπιά.

Τρόπος πλεξίματος: Λάστιχο 1+1π = 1π καλή, 1π άναποδη: Ζέρσευ—Κοτλέ = 1η ΒΕΛΟΝΑ: 2π καλή, 1π άπλεκτο. Συνεχίστε όπως άρχισατε. 2η ΒΕΛΟΝΑ και όλες οι ζυγές βελόνες (άναποδη μεριά του πλεκτού) πλέκονται όλοι οι πόντοι άναποδη. 3η ΒΕΛΟΝΑ: άκριβώς όπως η πρώτη βελόνα. Συνεχίστε το πλέξιμο κατά τον ίδιο τρόπο.

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε 108π στις βελόνες Νο 2½. Πλέξτε 6 έκατ. λάστιχο 1+1π. Συνεχίστε το πλέξιμο με τις βελόνες Νο 3½ με το ζέρσευ-κοτλέ. Κάθε όχτω βελόνες θα βάλετε και από τις δύο μεριές: 5π, 3π, 1. Συνεχίστε ίσια, έως ότου έχετε γενικό μάκρος της μασχάλης 22 έκατ. Σ' αυτό το ύψος θα κλείσετε για τους ώμους κατά τον έξης τρόπο: Θα κλείσετε 29π από κάθε μεριά σε 6 φορές. Τους υπόλοιπους πόντους κλείσετε όλο σε μία φορά για το ντεκολτέ.

ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Βάλετε 54π στις βελόνες Νο 2½. Πλέξτε 6 έκατ. λάστιχο 1+1π. Συνεχίστε με τις βελόνες Νο 3½ με το ζέρσευ-κοτλέ. Κάθε 8 βελόνες θα βάλετε 1π από κάθε μεριά έως ότου έχετε γενικό μάκρος 60π στη βελόνα σας. Συνεχίστε ίσια έως ότου έχετε γενικό μάκρος 25 έκατ. Σ' αυτό το ύψος θα σχηματίσετε τη μασχάλη, κλείνοντας κάθε δεύτερη βελόνα: 7π,

4π, 3π, 2π (2 φορές), 1π (2 φορές). Στο τελευταίο κλείσιμο της μασχάλης θα άρχισετε να κλείνετε στην άλλη πλευρά της βελόνας για το ντεκολτέ κατά τον έξης τρόπο: Κάθε 4 βελόνες θα κλείνετε 1π (16 φορές). Σε 13 έκατ. ύψος της μασχάλης στη μεριά του ντεκολτέ θα άρχισετε να βάλετε 1π κάθε 6 βελόνες (6 φορές). Σε γενικό μάκρος της μασχάλης 23 έκατ. κλείσετε τους πόντους που έχετε σε 7 φορές για να σχηματίσετε τον ώμο. Πλέξτε και τ' άλλο μπροστινό αντίκρουστό.

ΦΑΣΑ

Θα πλέξετε μία φάσα για γύρω-γύρω του μπροστινού μέρους του ζιλέ με το ντεκολτέ της πλάτης. Βάλετε 15π στις βελόνες Νο 2½ και πλέξτε λάστιχο 1+1π Σε 3 έκατ. από την άρχη θα σχηματίσετε την πρώτη κουμπότρυπα κατά τον έξης τρόπο: Πλέξτε 5π λάστιχο, κλείστε 5π, πλέξτε 5π λάστιχο. Στην επόμενη βελόνα βάλετε τους 5π που κλείσατε. Συνεχίστε με το λάστιχο. Τις υπόλοιπες κουμπότρυπες θα τις κόψετε σε 5½ έκατ. απόσταση τη μία από την άλλη. Θα πλέξετε τόσο μάκρος όσο χρειάζεται για γύρω-γύρω με το ντεκολτέ της πλάτης του ζιλέ. Θα πλέξετε ακόμη δύο φάσες με 11π χωρίς κουμπότρυπες, λάστιχο 1+1π για τις μασχάλες.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Σιδερώσετε τα κουμμάτια του πλεκτού σας από την άνωποδη με δρεγμένο πανί, πλύν από τα λάστιχα. Ράψτε τις πλαϊνές ραφές και τις ραφές των ώμων. Ράψτε τη φάσα γύρω-γύρω, τοποθετώντας τις κουμπότρυπες στην άριστερη μεριά του ζιλέ. Ράψτε τις φάσες στις μασχάλες και τα κουμπιά στη δεξιά μεριά του μπροστινού.

Τ. Κ.

ΜΙΑ ΡΙΖΑ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΗ

"Αν ή θαυματουργή ρίζα (που τη λέμε καρότο) ήταν πολύ σπάνια και πολύ άκριβή, θα την είχαμε σε πολύ μεγαλύτερη υπόληψη. Έπειδη όμως βρίσκεται άφθονη και πολύ φθηνή, μόλις της δίνουμε σημασία. Άκούστε όμως ποιές είναι οι ιδιότητές της: Για την υγεία των παιδιών, των γυναικών και των κοριτσιών, δε μπορεί να αντικατασταθί με τίποτε άλλο, γιατί δίνει ωραιότητα, υγεία, στερεά κόκκαλα. (Γι' αυτό εδώ και δεκαπέντε χρόνια έχει αναγνωρισθί ως τροφή των βρεφών και των μικρών παιδιών). Κάνει ωραίο και λείο το δέρμα, ρυθμίζει και υποδοθεί τη χώνευση, κάνει τους παχείς αδύνατους και παχαίνει τους αδύνατους και άκόμα διευκολύνει την ανάπτυξη των παιδιών που παρουσιάζουν δυσκολίες σ' αυτό το ζήτημα. Τα παιδιά είναι τα μόνα που με μεγάλη όρεξη μασούν με τα γερά δοντάκια τους τα καρότα ώμα. Και όμα πρέπει να τα τρώνε. Όλα τα καλά που φέρνει στον οργανισμό μας το καρότο δε μπορούμε να τα άπαριθμήσουμε. Μπορεί όμως να πεισθί κανείς εύκολα, κάνοντας χρήςι της θαυμαστής ρίζας.

Πώς τώρα πρέπει να τα έτοιμάζουμε, ώστε να μπορή να τα τρώη εύχάριστα ό καθένας; Τα

νούστα είναι διαφορετικά στον κάθε άνθρωπο. Έκείνοι όμως που αγαπούν τα γλυκά φαγητά, μπορούν να δοκιμάσουν αυτούς τους τρόπους. Στα παιδιά χωρίς άλλο θα άρέσουν πολύ:

1) Δυο τριμμένα καρότα με δυο κουταλιές κοπανισμένα καρόδια και μία χούφτα μαύρη σταφίδα.

2) Δυο τριμμένα καρότα με δυο κουταλιές κοπανισμένα άραπικά φυστίκια και λίγο μέλι.

3) Δυο τριμμένα καρότα με ένα τριμμένο μήλο. Λίγο στιμμένο λεμόνι και λίγο μέλι.

Μά και στη σαλάτα μας με λάχανο αν προσθέσουμε μερικά καρότα περασμένα με τον τρίφτη, θα κάνουμε μία νέα σαλά-

τα πολύ πιο νόστιμη και θρεπτική.

Επίσης σαλάτα από τριμμένο καρότο, φιλοκομμένο σέλινο και μαγιονέζα είναι κάτι ασυνήθιστο, αλλά ωραίο. Γιατί τα καρότα είναι για τον οργανισμό μας έτσι θαυματουργά; Γιατί είναι γνωστό, εδώ και πολλούς αιώνες, ότι περιέχουν τη διταμίνη Α. τη διταμίνη Β (που είναι πλούσια σε νάτριο και άλλους άλκαλικούς άλατα, τόσο ωφέλιμο στην πέψη).

Δυστυχώς όμως ή θαυματουργή ρίζα δεν είναι αγαπητή στον πολλόν κόσμο, γιατί, ενώ όμα έχει ωραία γεύση, οι γυναίκες επιμένουν να τη φέρουν πάντα βρασμένη στο τραπέζι.

KOLYNOS

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΠΡΟΤΙΜΗΣΕΩΣ

Η ΠΡΩΤΗ ΦΡΟΝΤΙΣ ΤΟ ΠΡΩΙ
ΚΑΙ Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΤΟ ΒΡΑΔΥ

ΓΕΝ. ΑΝΤ. ΑΔΕΛΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

Ένα συμπλήρωμα των Κέντρων της Αθήνας

**Η ΤΑΒΕΡΝΑ
ΧΡΥΣΟΨΑΡΑ**

Γωνία Φιλελλήνων και Πέτα, έναντι Άγγλικής Έκκλησίας. Ταβέρνα που συμπληρώνει όλα. Έκλεκτό φαγητό. Άριστο κρασί. Έξαιρετικό κέφι με τους άσους της Κρητικής μουσικής

ΣΚΟΡΔΑΛΟ — ΜΑΥΡΟ — ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗ

και επί πλέον τραγούδι, ή γλυκειά φωνή του

ΤΟΝΗ ΛΟΓΟΘΕΤΗ

Γ. ΚΑΠΝΑΚΗΣ και Σία

Η ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΡΙΑΣ

ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ ΙΑΤΡΟΥ Κ. ΑΝΑΓΓ. ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗ

«Τα ζώα θάσκουν. Ο άνθρωπος τρώγει»!

(Μπριγιά Σαβαρέν)

Ο περιώνυμος γαστρονόμος του περασμένου αιώνα Μπριγιά Σαβαρέν, στο δεύτερο από τους περίφημους «άφορισμούς» του γράφει: «Τα ζώα θάσκουν. Ο άνθρωπος τρώγει. Ο άνθρωπος του πνεύματος μόνος γνωρίζει να τρώγη». Αυτό είναι μία μεγάλη αλήθεια, κυρίες μου. Σύγχρονα δε είναι και υπόθεσις που σας άφορα σχεδόν άποκλειστικά. Δικό σας έργο είναι το νόστιμο φαγητό, το καλό σεοδίσμα, ή καθώς πρέπει τραπεζαρία. Ο Μάρκελος Λαμπιτέ γράφει: «Η τραπεζαρία είναι ή έκκλησία, που μέσα σ' αυτήν γίνεται ή λειτουργία της διατροφής». Και ο καθηγητής Γκλέυ τονίζει ότι «είναι άπαραίτητο κάθε γεύμα να είναι και μία τέρησις». Η υγιεινή της διατροφής είναι στενάτα συνδεδεμένη με τη φυσιολογία. Κι' από την άποψη αυτή είναι γεγονός, ότι τα ψυχικά έγερτήρια, τα «ψυχικά έρεθίσματα», προκαλούν την όρεξη, τονώνουν την πέψη και διευκολύνουν την άφομοίωσι των τροφών. Ο φόν Μπουρκε παρατηρεί πολύ όρθά, ότι «δεν άρκεί το να προσλαμβάνη μόνο ο άνθρωπος την άναγκαία για τη διατροφή του ποσότητα θρεπτικών υλικών. Πρέπει επίσης οι τροφές να λαμβάνονται με ευχαρίστησι».

Κατά ένα γενικό τρόπο, ο Μάρκελος Λαμπιτέ προσδιορίζει τους όρους της υγιεινής της τραπεζαρίας. «Ας τον άκούσωμε. «Είναι άπαραίτητο ή τραπεζαρία να είναι για της διατροφής». Και ο καθηγητής Γκλέυ τονίζει ότι «είναι άπαραίτητο κάθε γεύμα να είναι και μία τέρησις». Η υγιεινή της διατροφής είναι στενάτα συνδεδεμένη με τη φυσιολογία. Κι' από την άποψη αυτή είναι γεγονός, ότι τα ψυχικά έγερτήρια, τα «ψυχικά έρεθίσματα», προκαλούν την όρεξη, τονώνουν την πέψη και διευκολύνουν την άφομοίωσι των τροφών. Ο φόν Μπουρκε παρατηρεί πολύ όρθά, ότι «δεν άρκεί το να προσλαμβάνη μόνο ο άνθρωπος την άναγκαία για τη διατροφή του ποσότητα θρεπτικών υλικών. Πρέπει επίσης οι τροφές να λαμβάνονται με ευχαρίστησι».

Κατά ένα γενικό τρόπο, ο Μάρκελος Λαμπιτέ προσδιορίζει τους όρους της υγιεινής της τραπεζαρίας. «Ας τον άκούσωμε. «Είναι άπαραίτητο ή τραπεζαρία να είναι για της διατροφής». Και ο καθηγητής Γκλέυ τονίζει ότι «είναι άπαραίτητο κάθε γεύμα να είναι και μία τέρησις». Η υγιεινή της διατροφής είναι στενάτα συνδεδεμένη με τη φυσιολογία. Κι' από την άποψη αυτή είναι γεγονός, ότι τα ψυχικά έγερτήρια, τα «ψυχικά έρεθίσματα», προκαλούν την όρεξη, τονώνουν την πέψη και διευκολύνουν την άφομοίωσι των τροφών. Ο φόν Μπουρκε παρατηρεί πολύ όρθά, ότι «δεν άρκεί το να προσλαμβάνη μόνο ο άνθρωπος την άναγκαία για τη διατροφή του ποσότητα θρεπτικών υλικών. Πρέπει επίσης οι τροφές να λαμβάνονται με ευχαρίστησι».

εξάρεστα τακτοποιημένη. Νά μή κώνη μέσα σ' αυτήν ούτε κρύο, ούτε πολλή ζέστη, που και τα δυο είναι εξ ίσου δυσμενή για την όρεξη και για την πέψη. Νά παρέχη άνεσι καθίσματος, μπροστά σε τραπέζι με κανονικό ύψος. Ο φωτισμός να είναι άρκέτος. Νά μη μπαίνουν μέσα σ' αυτήν οι μυρουδιές της κουζίνας. Τέλος, ο στολισμός των τοίχων και ή διακόσμησης του τραπέζιου να παρέχουν θέαμα που να θέλη, πράγμα που συντελεί στην απόλαυσι του γεύματος. Με λίγα λόγια, ο συνδυασμός της καθαριότητος και της έλλειψως μικροβίων, παρασίων, εντόμων, έντοχθικων ή και θλαδερών άναθυμιάσεων, όπως και ή συνύπαρξι ευχάριστων ψυχικών έγερτηρίων, άποτελούν άπαραίτητες προϋποθέσεις για μία τραπεζαρία κατάλληλη για τόν άνθρωπο.

Αλλά άς μιλήσωμε πιο συγκεκριμένα:

Το σχήμα του τραπέζιου δεν έχει ουσιώδη σημασία, χωρίς όμως αυτό να σημαίνει ότι ένα καλόσχημο τραπέζι δεν παίζει ρόλο για την τέρησι του φαγητού. Πάντως, το ύψος του τραπέζιου πρέπει άπαραίτητα να είναι κανονικό και ακόμη το τραπέζι δεν πρέπει να κουνιέται για την άνεσι των συνδαιτημόνων.

Η έπιστρωσις του τραπέζιου (τραπεζομάνηλο, πετσέτες) πρέπει να είναι κατακαθαρή, να αλλάζεται και να πλένεται συχνά και να είναι καλοσιδερωμένη. Υστερα δε από το ξέστρωμα του τραπέζιου, να φυλάγεται σε ιδιαίτερο, καθαρό μέρος. Οι πετσέτες, των άτόμων της οικογενείας τουλάχιστον, πρέπει να είναι άτομικές, μέσα σε στρογγυλούς κρίκους, ή καλύτερα να φυλάγονται μέσα σε πάνινες καθαρές θήκες. Τα χρωματιστά τραπεζομάνηλα και οι χρωματιστές πετσέτες άποτελούν μία έπιστρωσι που διαθέτει ευχάριστα τα περισσότερα μάτια και μάλιστα σε ειδικές περιπτώσεις, όπως του σεοδίσματος του πλήρους τοσιγιού κλπ. Δεν πρέπει όμως ποτέ να χρησιμοποιούνται για την άπόκρυψι της άκαθαρσίας. Ο άσπρος μουσταμάς, αντί για τραπεζομάνηλο, που σαπουνίζεται καλά πριν και μετά από κάθε γεύμα, είναι και αυτός άξιοσύστατος και ειδικά για τραπεζαρία οικογενείας με πολλά παιδιά.

Τα έπιτραπέζια σκεύη (ποτήρια, πιάτα, πηρούνια, μαχαιρία, κουτάλια) πρέπει να είναι άριστα καθαρισμένα. Όχι μόνο να πλένονται καλά, αλλά και να άποστειρώνονται με βράσιμο, αν είναι δυνατό. Αν όχι, τότε να πλένονται τουλάχιστον με άφθονο τρεχούμενο ζεστό νερό και με πολύ σαπούνι ή με ζεστή διάλυσι άνθρακικού νατρίου και να σκουπίζονται καλά με καθαρά τα σιδερωμένα πανιά. Σκεύη που έχουν επάνω τους σημάδια από χείλια, ή υπολείμματα από προηγούμενα φαγητά, εκτός του ότι προκαλούν την άπεία, άποτελούν σύγχρονα πηγή μόλυνσεων και άσθηνειών. Τέλος τα ποτήρια και τα πιάτα δεν πρέπει να έχουν οπασίματα ή ραγίσματα, γιατί αυτά φιλοξενούν άκαθαρσίες και μικρόδια.

Τα καλά υαλισμένα μαχαιροπήρουνα, τα άστραφτερά ποτήρια και πιάτα, διαθέτουν εύχάριστα τους συνδαιτημόνες. Είναι δε και κατορθωτά σε κάθε σπίτι, έστω κι' αν δεν διαθέτ ή άσημένα και κρυστάλλινα σεοδίσια. «Στο τραπέζι — λέει ο Λαμπιτέ — ή πρώτη πολυτέλεια είναι ή καθαριότητα».

Ο ωραίος διάκοσμος του τραπέζιου, ή τάξι, ή καθαριότητα, λίγα άνη στο τραπέζι, κατοποθετημένα, προκαλούν άξιόλογον ψυχισμό στους συνδαιτημόνες, που έτσι τρώνε εύχάριστα και περισσότερο και χωνεύουν καλύτερα. Αλλά και σ' όλοκληρη την τραπεζαρία πρέπει να έπικρατή τάξι και καθαριότητα. Ο καλός φωτισμός και άερισμός, ή καλαίσθητη διακόσμηση των τοίχων, τα καλά και καλοτοποθετημένα έπιπλα, άποτελούν έπίσης παράγοντες σημαντικούς για την έπιτυχία των σκοπών ενός γεύματος.

Άκόμη, ή εύχάριστη μουσική, σιγαλή και όχι καταθλιπτική, είναι ένα πολύτιμο διαλείτη για την όρεξη και την πέψη, έξασφαλίζει σε σήμερα σε κάθε σπίτι, λίγο ή πολύ εύκολα, με το ραδιόφωνο. Κυρίες μου, άξίζει τον κόπο να αγαπήσετε την τραπεζαρία σας.

Την ήμερα στο σπίτι
και τη νύχτα στον ύπνο
σας με τις ώραιες
αυτές και άνετες
πυτζάμες της

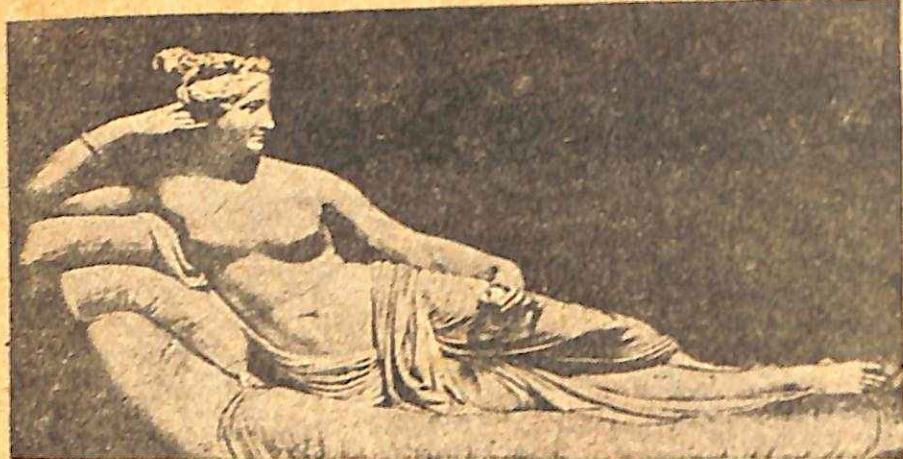
Εταμ

ΜΕΤΑΞΩΤΕΣ

ΔΡΧ. 210.000.-

ΒΑΜΒΑΚΕΡΕΣ

ΔΡΧ. 105.000.-

Το άγαλμα αυτό παριστάνει την Παυλίνα Βοναπάρτη με το άγαπημένο της «ντύσιμο». Στη ζωή της, η αδελφή του Ναπολέοντα έπροκάλεσε πολύ περισσότερα σχόλια απ' ό,τι το άγαλμα...

Το μεγαλύτερο καλλιτεχνικοκοινωνικό σκάνδαλο όλων των αιώνων: η δούκισσα της Άλβας ολόγυμνη, στο ντινάνι του έρα-στού της, του μεγάλου Ισπανού ζωγράφου Γκόγια.

ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΟΥ ΘΟΥΡΥΒΟΥ ΓΙΑ ΤΑ ΓΥΜΝΑ...

ΠΕΡΙΦΗΜΕΣ ΕΙΚΟΝΕΣ ΚΑΙ ΑΓΑΛΜΑΤΑ ΠΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΑΝ ΣΚΑΝΔΑΛΑ ΣΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΟΥΣ

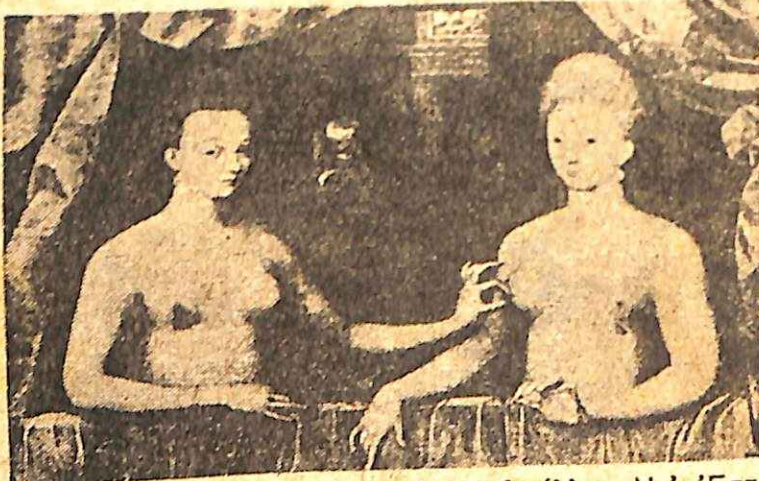
Το κύμα «ήθικης», που κατέκλυσε τελευταία τον κόσμο — στην Ελλάδα ο χαρακτηριστικός του αντίκτυπος παρουσιάστηκε με την περίφημη πιά υπόθεση των άλλοπαλλήλων δικών για τα γυμνά μπανιέτα, που άλλοι τα χαρακτήρισαν «νήθικο» και σκανδαλιστικό θέαμα» και άλλοι «καλλιτεχνικάτερες εμφανίσεις» — δεν έφθασε εύτυχως ακόμη στο σημείο να εκτοπίσει τα γυμνά έργα τέχνης που στολίζουν τα μουσεία και τα πάρκα των διαφόρων χωρών. Και έτσι υπάρχουν πάντοτε στη θέση τους θαυμάσια ανδρικά άγαλματα χωρίς... φύλλο συκής, καθώς και γυναικεία γυμνά χωρίς... μαγιό «μπικίνι»!

«Είναι αίσχος... ντροπή — διαμαρτύρονται διάφοροι πουριτανοί — να εμφανίζονται έτσι αδιάντροπα στα μάτια του κόσμου ανατομικές λεπτομέρειες, που η ευπρέπεια επιβάλλει να τις κρύβουμε! «Αν άλλοτε οι ανήθικες αυτές εικόνες εμφανίζονταν δημοσία, έξω από τα σπιτία ή τις αποθήκες όπου τις έκρυβαν, θα χολούσε ο κόσμος για το σκάνδαλο»...

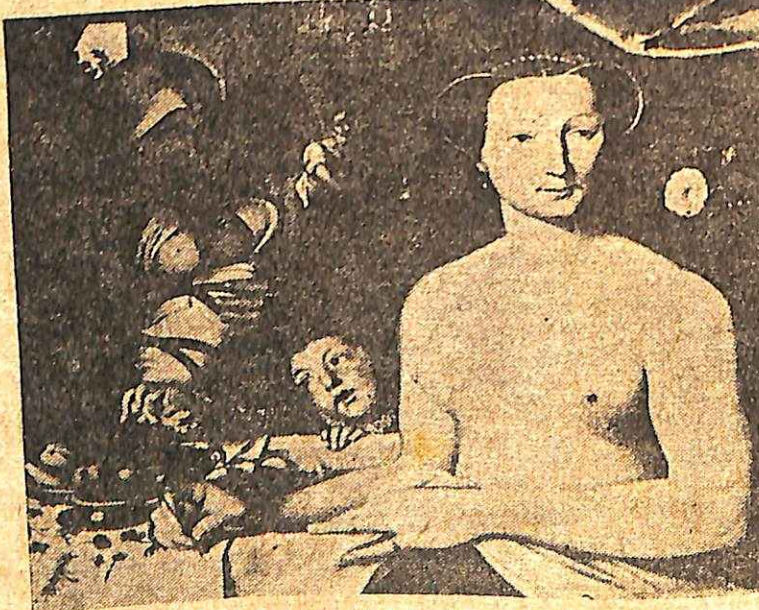
Και όμως, κάνουν λάθος οι υποστηρικτές αυτής της απόψεως. Πραγματικά, ωρισμένες από τις εικόνες και τα αγάλματα αυτά — με την εξαίρεση, φυσικά, των έργων τέχνης της κλασικής Έλληνικής εποχής, που εστήνονταν χωρίς καμιά επιφύλαξη στα πιο δημόσια μέρη και έθεωρούντο πολύτιμα στολίδια και καλλιτεχνήματα — δεν ήταν, στην εποχή τους, έκτεθειμένα παρά τα μάτια ενός περιορισμένου αριθμού προνομιούχων. Τα περισσότερα απ' αυτά τα καλλιτεχνικά έργα είδαν να παρελαύνουν μπροστά τους — με το πέρασμα των αιώνων — εκατομμύρια θαυμαστών, από τους οποίους κανένας δεν σκέφθηκε ποτέ να διαμαρτυρηθεί! Και αν συνέβησαν σκάνδαλα, στην εποχή που δημιουργήθηκαν, οι άφορμες τους ήταν έντελως άλλες από κείνες που επικαλούνται σήμερα.

«Ετσι, όταν ο ζωγράφος 'Ανρ' Λεμάν απέδωσε με το πινέλο του το τέλειο στήθος της 'Αρτέμιδος του Πουατιέ, της βακουστής έρωμένης του 'Ερρίκου 2ου της Γαλλίας, κανείς δεν εξέπληγχε που το μοντέλο ήταν στολισμένο μόνον με μερικά κοσμήματα και ένα μικρό κάλυμμα στο κεφάλι. 'Εκείνο που

χτυπούσε άσχημα, ήταν το ότι η 'Αρτεμις έμεινε έρωμένη του Βασιλέως, πολύ περισσότερο καιρό απ' όσο έπρεπε! Γιατί, αυτό ήταν κάτι που ένωχλούσε και έδραπε τις πολυάριθμες υποψήφιες που έπωθαλ-

Δεν είναι η γυμνή εμφάνιση της Γαβριέλλας Ντ' 'Εστρέ και της αδελφής της που έπροκάλεσε σχόλια και σκάνδαλο, αλλά η χειρονομία που έδειχνε προσεχή μητρότητα

Ο πίνακας αυτός της 'Αρτέμιδος του Πουατιέ έπροκάλεσε αρκετά σχόλια στην εποχή του, όχι όμως για το λόγο που θα μπορούσε κανείς να φαντασθεί...

μιούσαν τη θέση αυτή!...

Ούτε όμως και το περίφημο έργο ενός άγνωστου ζωγράφου της εποχής, που παριστάνει τη Γαβριέλλα ντ' 'Εστρέ, έρωμένη του 4ου, μαζί με την αδελφή της Δουκίσσα του Βιλάρ, έπροκάλεσε ποτέ δυσμενή σχόλια. 'Ηταν και οι δύο τους γυμνές και έπαιρναν το λουτρό τους. Τι το πιο φυσικό, σε μια εποχή μάλιστα όπου τα ίδια κάθιζε άλλο παρά αούτηρά ήταν. 'Εκείνο όμως που δημιούργησε συγκίνηση, ήταν η παράδοση χειρονομίας της Δουκίσσης... 'Εκείνη δεν είχε

θελήσει, παρά να προαναγγείλει στον γέννησι του Δουκός της Βανδώμης, ενός από τους δυο γιους που η όμορφη Γαβριέλλα έδωσε στο βασιλικό έρασή της, δειχνοντας την ανάπτυξη του στήθους της μελλούσης μητέρας... Το σκάνδαλο της γυμνής Μάγισσας του Γκόγια, είχε κάνει τότε πραγματικό θόρυβο. Για να πείσει τον ίδιο τον εαυτό του ότι, παρά την άσχημία του, ήταν πραγματικά έραστής της πανέμορφης δούκισσας της Άλβας, και ότι δεν άνοιγε, ο μεγάλος Ισπανός ζωγράφος απέκρινε ολόγυμνη τη γοητευτική έρωμένη του. Αυτό όμως έγινε άφορμή να πληροσφορηθεί επί τέλους και ο σύζυγος την κακοτυχία του και την αποδείξει που υπήρχε γι' αυτό. 'Απαιτεί λοιπόν αμέσως από τον Γκόγια να του δείξει το πορτραίτο της γυναίκας του που ζωγραφίζει. 'Ο καλλιτέχνης όμως έχει ήδη ειδοποιηθεί και σε λίγες ώρες έχει έτοιμάσει ένα αντίγραφο στο οποίο όμως η δούκισσα... φορεί ένα λευκό φόρεμα.

Την εποχή εκείνη έκυκλοφόρησε η φήμη, ότι ο δούξ δεν είχε εξαπατηθεί από το τέχνασμα και ότι, λίγους μήνες αργότερα, εκδικήθηκε την ένοχο, δηλητηριάζοντας την. 'Αλλά, το 1946, το ταρσιευμένο σώμα της δούκισσας εξέταση και εξητάση από γιατρούς, που απέφραθησαν, ότι η όμορφη άμαρτωλή είχε πεθάνει από φυματίωση. Το γυμνό άγαλμα της Παυλίνας Βοναπάρτη, της χαριτωμένης καθεότρελλης αδελφής του Ναπολέοντα, δεν είχε σκανδαλίσει κανένα στην εποχή του. 'Εκείνο που εξέπληξε, ήταν το πως η Παυλίνα είχε ποζάρει... τόσο πολύ ντυμένη! Η αδελφή του αυτοκράτορος, που είχε στο ενεργητικό της πολύ περι-

ΜΙΑΝ ΗΜΕΡΑ ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΑΝΑΠΑΥΣΙ

Σαν θέλετε να διατηρηήτε άρτια και υγιής, είναι απαραίτητο μια μέρα την εβδομάδα να ξεκουράζεστε. 'Η ζωή έχει γίνει τόσο δύσκολη, είναι τόσες πολλές οι έγνοιες, που σαν τρουβέλια βασανίζουν το μυαλό μας και την ψυχή μας, και ο οργανισμός μας δύσκολα κατορθώνει ν' αντισταθεί. Γι' αυτό είναι ανάγκη μια μέρα να ξεκουραζόμαστε. Μια μέρα την εβδομάδα ν' αφήνουμε τον εαυτό μας έντελως ελεύθερο, απηλλαγμένο από σκοτούρες, σκέψεις και έννευρισμούς.

Την ημέρα αυτή θα μείνετε όσο μπορείτε περισσότερο στο κρεβάτι — όσο σας κάνει διαθεσι, εν πάση περιπτώσει — κατεβάστε το άκουστικό του τηλεφώνου σας, αν έχετε, και μιλάτε όσο το δυνατόν λιγώτερο (αν ήξεραν οι γυναίκες τι ενέργεια καταναλίσκουν φλυαρώντας, θα σταματούσαν αμέσως). Γαληνέτε έντελως. Ξαπλώστε άπλως, μόνη στην κάμαρά σας και αναπαύστε τα κουρασμένα σας κόκκαλα. 'Ηρεμήστε και ένω θα είσατε ξεπλωμένες, χρησιμοποιήστε μια από τις καλύτερες μεθόδους για το ξανάνωμα του σώματος: αναπνεύστε, αναπνεύστε σιγά και ήσυχα, αναπνεύστε με τη μύτη άργα και πιο δυνατά, αναπνεύστε με το στόμα. Κάνετε το αυτό επί τρία λεπτά τρεις φορές κατά τη διάρκεια της ημέρας που ξεκουράζεστε. Θυμηθήτε ότι κάθε φορά που αναπνέετε, εισάγετε οξυγόνο που παρατείνει τη ζωή. Και όταν εκπνέετε, αποβάλλετε το ανθρακικό οξύ. 'Επί πλέον, κι

σότερες κατακτήσεις απ' ό,τι ο στρατηγός-αδελφός της συνήθιζε να δείχνει στους φίλους και επισκέπτες της... ολόκληρο το θαυμάσιο σώμα της, για το όποιο ήταν πολύ υπερήφανη.

Δύο ακόμη σκάνδαλα, πιο κοντά στην εποχή μας αυτά, ήταν της όμορφης Κλεό ντε Μερόν και της Μάρλεν Ντήτριχ. 'Η πρώτη, θαυμάσια χορεύτρια και ωραιότατη γυναίκα, διεμαρτυρήθη ότι το γυμνό άγαλμα που ο Γάλλος γλύπτης Φαγκιέρ εξέθεσε στην καλλιτεχνική έκθεσι του Παρισιού και του ίποιου το κεφάλι ήταν όμοιομα του δικού της, ήταν φανταστικό δεδομένου ότι εκείνη δεν είχε ποτέ ποζάρει γυμνή. 'Η δική

ούτο είναι σημαντικότερο για σας, κάθε φορά που αναπνέετε κάνετε ένα έλαφρό μασάζ στις όρτηρες σας, στην καρδιά σας, στους πνεύμονές σας και στα έντερα σας. 'Ετσι κάθε κύτταρο του σώματός σας έπωφελείται από αυτή την αύξησι του καθαρού αέρος. Και τα μάτια σας θα έπωφεληθούν και οι μαύροι κύκλοι θα σβήσουν και θα εξαφανισθούν σιγά-σιγά.

Το φαγητό σας κατά τη διάρκεια αυτής της ημέρας, πρέπει να είναι έλαφρό για να ξεκουραστή και το πεπτικό σας σύστημα. Θα έατε τροφή πλούσια σε βιταμίνες, σε σίδερο, εύκολα χωνεύτες και θ' αποσύγετε τις τροφές που παχαίνουν, που δεν χωνεύονται εύκολα και περιέχουν πολλά όξια.

Και ιδού το μενού αυτής της ημέρας: Φρούτα, χυμούς από φρούτα, σαλάτες, γιαούρτι, άσπρο τυρί, γάλα (δχι παχύ), μέλι, χυμό ντομάτας, καφέ (έλαφρό).

Μόλις ξυπνήσετε: Δυό στιμμένα πορτοκάλια ή χυμό ντομάτας.

Πρωτινό: καφές έλαφρός με μέλι αντί για ζάχαρη.

'Αν πεινάσετε ως το μεσημέρι, θα πάρετε ένα ποτήρι χυμό ντομάτας, ή χυμό από καρότα, ή ένα ποτήρι γάλα.

Μεσημεριανό (το μεσημεριανό σας μπορείτε να το πάρετε οποιαδήποτε ώρα, σήμερα δεν είσατε σκλάβοι των ώρων): Ένα ζεστό ζωμό. Μια καλή σαλάτα (φιλοκομμένη και φρέσκια). Γιαούρτι με μέλι. Ένα ζεστό τσάι.

'Απογευματινό: Το ίδιο όπως το πρωί ή ένα ζεστό τσάι με λεμόνι.

Βραδυνό: Σαλάτα ή ζωμό. Λίγο τυρί άσπρο. Μια σαλάτα από φιλοκομμένα καρότα και ένα γιαούρτι. Καφές, αν θέλετε.

Κοιμηθήτε ήσυχα. Κι' όχι δειρα άποψε.

PERMANANT

Με τα τελευταία σύγχρονα μέσα στο

M. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΥ

'Αγίου Κωνσταντίνου 12

γνωστό για τις ΦΑΡΔΕΙΕΣ ΣΚΑΛΕΣ ΚΑΙ ΧΟΝΤΡΕΣ ΜΠΟΥΚΛΕΣ. Το κατάστημα μας ανέκρινε PIZIKOS και έπλουτισε με τα καλύτερα μέσα και ΣΥΓΧΡΟΝΑ μηχανήματα. 'Επισκεφθήτε μας και θα εύρητε εκείνο που θα σας ενθουσιάσει. ΤΗΛ. 53.100.

Advertisement for 'Ελκα (Elka) featuring an illustration of a woman in a swimsuit and the brand name in large letters.

ΚΑΛΤΣΕΣ

Nylon

- * Δοκιμασμένη ποιότητα
* Διατεκτα χρώματα

ΦΩΚΙΩΝΟΣ-ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ

Large advertisement for NESTLE (ΝΤΕΣΤΡΕ) featuring a can of Nesle's Milk and various slogans in Greek.

ΑΝ ΘΑ ΚΑΤΑΠΙΝΤΕ ΤΙΠΟΤΑ...

.. Μην άνησυχήτε, στá 98ο% τών περιπτώσεων, οι σύγχρονες μέθοδοι ιατρικής δίνουν τή δυνατότητα νά άπαλλαγίτε χωρίς έγχείρησι.

Όλες οι μητέρες — και με τó δικίο τους! — φοβούνται συνεχώς μήπως τó μωρό τους καταπιή μιά καρφίτα ή μιά παρράμνα. Μά τά παιδιά δέν είναι τά μόνά που μπορεί νά παρουσιάσουν τέτοιες περιπτώσεις άτυχημάτων: Κάθε μέρα, στá μεγάλα νοσοκομεία παρουσιάζονται άνθρωποι που έχουν μέσα στόν οισοφάγο τους τά πιό άπίθανά πράγματα!

Παρουσιάζεται συχνά ή περίπτωση άνθρώπων που υποφέρουν από διανοητική παράκρουσι και που καταπίνουν συνεχώς ό,τι βρεθή μπροστά τους. Παρουσιάζεται επίσης ή περίπτωση άνθρώπων που έπειδη τρώνε πολύ γρήγορα, καταπίνουν κάποιον κόκκαλο με τó φαί τους. Οι έργάτες που κρατούν συχνά καρφία στó στόμα τους, οι μωδίστρες που μεταβάλλουν τά χείλη τους σέ θήκη γιά καρφίτσες, κινδυνεύουν πάντα νά καταπιούν κάτι άπ' αυτά. Τέλος, ύπάρχει και τó παράδειγμα άνθρώπων που φορούν μιά κακή κατασκευής όδοντοστοιχία και που καταπίνουν κάποιον κομμάτι της, που έσπασε, άν κάνουν τήν άπρονοησία νά τήν αφήσουν στó στόμα τους τή νύχτα.

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΠΙΘΑΝΟΤΗΤΕΣ

Όταν ένα ξένο σώμα εισχωρήσει στόν πεπτικό σωλήνα, τρεις πιθανότητες μπορούν νά παρουσιασθούν:

1.— Τó άντικείμενο προκαλεί έναν ισχυρό σπασμό, που τó κάνει νά ξαναβή πρós τά έξω. Ή περίπτωση αυτή είναι ή απλούστερη, αλλά — δυστυχώς — και ή σπανιότερη. Δέν είναι άλλωστε και ακίνδυνη, δεδομένου ότι, κατά τήν πρós τά έξω διαδρομή του, τó άντικείμενο, άν έχη μυτερές γωνίες, μπορεί νά δημιουργήση γρατσουνιές και τραύματα στόν πεπτικό σωλήνα.

2. Τó άντικείμενο φθάνει στó στομάχι. Καί στήν περίπτωση αυτή ό κίνδυνος είναι ελάχιστος: τó άντικείμενο βγαίνει από τόν πυλωρό, ακολουθεί τή διαδρομή του έντέρου... και τó ξαναβρίσκουμε, 24 ώρες άργότερα, στá απορρίμμάτά μας.

3.— Τó άντικείμενο σφηνώνεται στá τοιχώματα του οισοφάγου. Στήν περίπτωση

αυτή δέν μπορεί ούτε νά άνεβή, ούτε νά κατεβή. Είναι ή περίπτωση που παρουσιάζεται συχνότερα από όλες και είναι — δυστυχώς — ή σοβαρότερη. Οι κίνδυνοι που μπορούν νά εμφανισθούν από τήν περίπτωση αυτή είναι διάφοροι:

Κατά πρώτον λόγον, τó σφηνώμα. Οι σπασμοί που προκαλούνται από τήν παρουσία του άντικείμενου, έχουν αποτέλεσμα νά τó σφηνώσουν ακόμη βαθύτερα. Τότε έκλείπει πιά κάθε έλπίδα νά τó ίδούμε νά ξαναβγαίνει μόνο του.

Άκολουθεί ό τραυματισμός, που είναι τόσο πιθανώτερος, όσο πιό όγκώδες και πιό άκανονίστου σχήματος είναι τó άντικείμενο. Τó τραύμα μπορεί νά έξελιχθή από άπλή γρατσουνιά σέ διάτρηση. Στήν τελευταία αυτή περίπτωση, μπορεί νά προκαλέση αιμορραγία ή περιτονίτιδα.

Τελευταίος κίνδυνος είναι ή μόλυνσις, λιγώτερο θέβαια έπίφοδη από τόν καιρό που άνεκαλύφθη ή πενικιλίνη, αλλά πάντοτε επικίνδυνη, στήν περίπτωση μάλιστα που ό βλεννογόνος είναι τραυματισμένος.

Φυσικά, ό κίνδυνος είναι άνάλογος και με τή φύσι του άντικείμενου που καταπιαμε. Π. χ. ένα κόκκαλο δέν παρουσιάζει, συνήθως κανένα κίνδυνο, εκτός από τήν περίπτωση που σφηνώνεται κατά πλάτος στόν οισοφάγο. Τά κόκκαλα, όπως και τά τσόφλια τών αυγών, διαλύονται από τó γαστρικό υγρό. Μά δέν συμβαίνει τó ίδιο και με τά άλλα σκληρά άντικείμενα (σίδερα, ξύλα, κουμπιά κλπ.)

ΜΙΑ ΔΥΣΚΟΛΗ ΑΝΑΖΗΤΗΣΙΣ

Όταν ένα παιδί ή ένας μεγάλος καταπιή ένα άντικείμενο, τó πράγμα που έχει τή μεγαλύτερη σημασία, είναι νά ένεργήσουμε άμέσως. Πρέπει όμως νά έχουμε υπ' όψιν μας, ότι μόνον ένας γιατρός είναι αρμόδιος νά επέμβει. Στά μεγάλα νοσοκομεία, καθώς και στó σταθμό πρώτων βοηθειών, ύπάρχει πάντοτε ειδική υπηρεσία γιά τίς περιπτώσεις αυτές.

Πρίν από κάθε ένέργεια, ό γιατρός εξέτάζει συνήθως στίς ακτίνες τόν πάσχοντα, γιά νά διαπιστώσθ τó ακριβές σημείο όπου βρίσκεται τó άντικείμενο. Ή άκτινοσκόπησις μπορεί νά άποκαλύψη επίσης και τήν ύπαρξη κάποιας επιπλοκής, όπως είναι τó άν τó άντικείμενο βρίσκεται κοντά στήν αορτή, ή άν έχη άρχίσει νά δημιουργήται διάτρησης.

Δυστυχώς, ή άκτινοσκόπησις δέν είναι πάντοτε δυνατόν νά κατατοπίσθ τó γιατρό, δεδομένου ότι ώρισμένα άντικείμενα είναι διαφανή στίς ακτίνες. Στήν περίπτωση αυτή, θά βρεθή ύποχρεωμένος νά καταφύγη στήν ένδοσκόπησι.

Ή ένδοσκόπησις συνίσταται στήν εισαγωγή μέσα στόν πεπτικό σωλήνα ενός εύκαμπτου σωλήνος που είναι έφωδιασμένος με μιά μικρή ηλεκτρική λυχνία και ένα όπτικό σύστημα, που επιτρέπει στó γιατρό νά ίδη άπ' εύθείας στó εσωτερικό τών διαφόρων οργάνων. Φυσικά, είναι φανερό ότι ή ένδοσκόπησις άποτελεί μιά έξαιρετικά λεπτή επέμβασι, που απαιτεί μακρά πείρα του γιατρού και τών βοηθών του. Ένα ξένο άντικείμενο δέν βρίσκεται πάντα εύκολα. Μπορεί νά είναι σκεπασμένο με ύπολειμμάτα φαγητών ή με έκρίσεις που πρέπει πρώτα νά άπορροφηθούν με τó σωλήνα. Μπορεί επίσης νά είναι πολύ μικρό, π. χ. ένα κομμάκι γυαλί, που βρίσκεται χωμένο σέ μιά πτυχή του βλεννογόνου. Ό πεπτικός σωλήν πρέπει λοιπόν νά έρευνήθ με προσοχή σέ κάθε του γωνία.

ΜΙΑ ΛΕΠΤΟΤΑΤΗ ΕΠΕΜΒΑΣΙΣ

Όταν τó άντικείμενο βρεθή και έρθη ή σειρά τής έξεγωγής του, ή ύπόθεσις γί-

νεται ακόμη πιό λεπτή και δύσκολη. Ό γιατρός πρέπει νά εισαγάγη μέσα στόν ένδοσκόπιο μιά πολύ λεπτή και μακρά ειδική λαβίδα που θά φθάση ως τó άντικείμενο, θά τó πιάσθ και θά τó άνασύρῃ.

Με τίς μεγαλύτερες προφυλάξεις, ό γιατρός πιάνει πρώτα τó άντικείμενο με τή λαβίδα του και τó τοποθετεί στήν καλύτερη κατεύθυνσι, γιά νά μπορέσθ νά τó έξαγάγῃ: ένα μακρούλο άντικείμενο τοποθετείται όρθιο, με τίς άνωμαλίες του πρós τήν άνω άκρί, με τó τράβηγμα τά κάτω. Ύστερα άρχίζει τó τράβηγμα τού άντικείμενου, που πρέπει νά περάσθ μέσα από τόν ένδοσκόπικόν σωλήνα γιά νά φθάσθ έξω. Άν τó μέγεθός του είναι τέτοιο, ώστε νά μή χωρή μέσα στó σωλήνα, ό γιατρός πρέπει νά τó σπάσθ σέ μινά, ό γιά τούτο πρέπει νά τó σπάσθ σέ μικρότερα κομμάτια. Ή δουλειά αυτή θεωρείται καταπληκτική τήν αφάνταστα λεπτή εργασία ώρισμένων γερο-ναυτικών, που κατασκευάζουν ολόκληρα καραβάκια μέσα σέ μπουκάλες...

ΤΙ ΟΦΕΙΛΟΥΜΕ ΣΤΗΝ ΠΡΟΟΔΟ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

Πρίν από μερικά χρόνια ακόμη, όταν ένα ξένο σώμα εισχωρούσε μέσα στόν πεπτικό σωλήνα, έπρεπε — τίς περισσότερες φορές — νά έξαχθ με χειρουργική επέμβασι. Σήμερα, χωρίς στήν πρόοδο τής επιστήμης, ή περίπτωση αυτή έχει πιά γιστήμησι: μόλις 2% τών περιπτώσεων σπανιωτάτη χειρουργική επέμβασι.

Ή επέμβασις γίνεται είτε όταν ή ένδοσκόπησις είναι άδύνατη, είτε όταν τó μέγεθος του άντικείμενου δημιουργή άμεσο κίνδυνο άσφυξίας, λόγω συμπίεσεως τής τραχείας, ή ακόμη όταν τó άντικείμενο έχη μείνει ήδη αρκετές μέρες μέσα στόν οργανισμό, έχη προκαλέσει τραύματα και όργανισμό, έχη δημιουργήσι μιά κατάσταση έχη γενικά μ' ένα έπιτρέπεται νά γίνῃ τέτοια, που νά μήν επιτρεπεί νά γίνῃ ακόμη σοβαρότερη.

Βλέπετε λοιπόν ότι άν τó παιδί σας καταπιή ένα ξένο σώμα, τó άτύχημα αυτό δέν άποτελεί — όπως συνέβαινε άλλοτε — μιά δραματική ύπόθεσι. Ό γιατρός, είδομιά δραματική έγκαιρα, θά πάρη τά μέτρα που έπιβάλλονται και ή ύπόθεσις θά τερματισθ, κατά πάσαν πιθανότητα, χωρίς ματισθ. Πάντως όμως, αυτό δέν σπεί έγχείρησι... Δέν πρέπει νά προσέχετε. Δέν μαίνει ότι δέν πρέπει νά προσέχετε. Δέν πρέπει νά ξεχνάτε ότι, παρ' τίς προόδους τής επιστήμης, τó ανθρώπινο στομάχι δέχει γίνει γιά νά καταπίνῃ... καρφιά!

ΤΟ ΣΥΜΠΕΠΥΚΝΩΜΕΝΟ ΦΡΕΣΚΟ ΓΑΛΑ

Φθηνότερο και έξ ίσου καλό με τó νωπό

Χιλιάδες οίκογένειες στίς Ήνωμένες Πολιτείες παρακληθήκαν φέτος από τίς μεγάλες διαμηχανίες γάλακτος νά δοκιμάσουν ένα νέο προϊόν που γιά πρώτη φορά έμφανίζεται στήν κατανάλωσι, και νά εκφέρουν τή γνώμη τους. Πρόκειται γιά ένα νέο και έξαιρετικά έπιτυχή — όπως φαίνεται τουλάχιστον από τίς ένθουσιώδεις κρίσεις τών πελατών που τó έδοκίμασαν — τύπο συμπεπυκνωμένου γάλακτος.

Τó φρέσκο αυτό συμπεπυκνωμένο γάλα — που έπιτυγχάνεται με τήν άφαίρεσι από τó φυσικό φρέσκο γάλα τών δύο τρίτων του νερού που περιέχει — έχει ήδη άρχισι νά πωλήται από τήν άνοιξη που μας πέρασε στá γαλακτοπωλεία 150 διαφόρων άμερικανικών πόλεων. Προσφερόμενο μέσα σέ συσκευασία από χαρτόνι, τó γάλα αυτό έχει τήν έμφανισι

Διάφορες νοδείες

Ύπάρχουν οι έξης μέθοδοι γιά νά άνεκαλύψετε άν τó βούτυρο είναι νοθευμένο με μαργαρίνη:

1) Λιώνετε τó βούτυρο, ποτίζετε με αυτό ένα στυπύ, τó άνάβετε, τó σβύνετε μετά μερικά λεπτά και τó μυρίζετε. Άν ή μυρουδιά του είναι εύχάριστη, τó βούτυρο δέν έχει νοθευθ. Άν ύπάρχη μαργαρίνη, θά νοιώσετε τήν ίδια μυρουδιά, όπως σβύνετε ένα κερί.

2) Λιώνετε τó βούτυρο σέ μπαιν-μαρι, σ' ένα γυάλινο δοχείο. Άν είναι άνόθευτο, γίνεται άμέσως διαυγές μετά τó λυώσιμο. Άλλως μένει θολό και γαλακτώδες.

3) Βράζετε νερό. Λιώνετε μέσα σ' ένα κουτάλι λίγο βούτυρο. Χύνετε λίγο νερό βραστό σ' ένα ποτήρι και ρίχνετε επάνω του μιά σταγόνα βουτύρου, λυωμένου και ζεστού. Άν τó βούτυρο είναι γνήσιο, τó λιπαρό στρώμα που σχηματίζεται επάνω στó νερό χωρίζεται σέ πολλά μικρά σταγονίδια που πηγαίνουν πρós τήν περιφέρεια του νερού. Άν πρόκειται περί καθαρής μαργαρίνης, σχηματίζονται μόνο δυό ή τρείς μεγάλες σταγόνες που μένουν στó κέντρο.

Ή καλή σοκολάτα πρέπει νά έχη τή μυρουδιά του κακάου, χωρίς κανένα τάγγισμα. Πρέπει νά είναι λεία και γυαλιστερή, νά σπάσθ μ' ένα έπνο κρότο, νά λυώνη στó στόμα, κι' όταν ζεσταίνεται μαζί με τó νερό νά μήν πλύν, ούτε ν' άφίση άδιάλυτα ύπολείμματα.

Ό γνήσιος καφές πρέπει ν' άποτελήται από ξερά σπειριά, άνθεκτικά, ήχηρα που νά μή συμπιέζονται με τά δάκτυλα και, όταν ρίχνονται στó νερό, νά πηγαίνουν στόν πυθμένα χωρίς νά διαλύονται άκόμα κι' έπιπτα από πολλήν ώρα. Πρέπει τά σπειριά νά είναι διομοιομορφά και νά χωματίζουν ελάχιστα τó κρύο νερό άκόμα και άν έχουν καβουρντισθ.

και τή στερεότητα τής κρέμας. Γιά νά άνάλυσθ κανείς στήν κανονική του άναλογία τó γάλα αυτό, άρκεί νά τó προσθέσι δύο φορές περισσότερο νερό. Προκύπτει έτσι ένα γάλα που είναι έντελώς όμοιο με τó γάλα που έχει φρέσκο άρμεχθ και παστεριωθ. Ή παρουσίασις του γάλακτος με τόν τύπο αυτό, έμφανίζει πολυάριθμα πλεονεκτήματα. Ή νοικοκυρά που αγοράζει μιάμψη όκά γάλα από τó γαλακτοπωλείο, δέν θά έχη πιά νά κουβαλήσθ παρά μόνον μισή όκά βάρος — όσο θά είναι τó συμπεπυκνωμένο γάλα μετά τήν άφαίρεσι τής μιάς όκάς νερού που περιείχε. Σέ ίσες ποσότητες, τó νέο αυτό γάλα θά καταλαβάνη στó ψυγείο μόλις τó ένα τρίτο του χώρου που καταλαμβάνει τó συνηθισμένο φρέσκο γάλα. Άλλά και στήν μεταφορά του γάλακτος σέ ποσότητες από τó ένα μέρος στó άλλο θά προκύψη σημαντική οικονομία χώρου και δαπάνης.

Οι πρώτες δοκιμές του νέου αυτού τύπου γάλακτος έγιναν στó Ουίλμινγκτον του Ντέλαγουαίρ τών Ήνωμένων Πολιτειών, όπου μιά μεγάλη γαλακτοκομική εταιρία άρχισε τόν περασμένο Νοέμβριο νά διαθέτῃ γιά πρώτη φορά στήν κατανάλωσι τó φρέσκο συμπεπυκνωμένο γάλα. Διακόσιες οίκογένειες πελατών έδεχθηκαν με προθυμία νά ύποβληθούν στή δοκιμή. Ύστερα από αρκετές έδομαδες, τó 96% άπ' αυτές έδήλωσαν ότι τους ήταν άδύνατον νά διακρίνουν όποιάδήποτε διαφορά μεταξύ του συνηθισμένου φρεσκο παστεριωμένου γάλακτος και του φρεσκο συμπεπυκνωμένου γάλακτος.

Τά πειράματα και ή χρήσις απέδειξαν ότι τó φρέσκο συμπεπυκνωμένο γάλα διατηρείται στó ψυγείο τουλάχιστον διπλάσιο καιρό άπ' όσο διατηρείται τó συνηθισμένο γάλα. Ό κύριος λόγος είναι ότι περιέχει πιό πολλή λακτόζη (ζάχαρη γάλακτος). Σέ ένα πολεμικό πλοίο, διαπιστώθηκε ότι μιά ποσότης φρεσκο συμπεπυκνωμένου γάλακτος διατηρείτο θαυμάσια εικοσιέξη ολόκληρες μέρες μετά τή φόρτωσί του.

Χρόνια ολόκληρα έρευνών χρειάσθηκαν γιά νά μπορέσθ νά δοθῇ στήν κατανάλωσι τó νέο αυτό προϊόν. Ή δυσκολία που είχαν νά κατανικήσουν οι έρευνητές, ήταν τó πώς θά άφαιρέσουν τó νερό από τó φρέσκο γάλα, χωρίς νά χρειασθ νά τó ύποβάλουν σέ μεγάλη θερμοκρασία, που προκαλεί σχετική αλλοίωσι στή γεύσι του. Τελικά, τó πρόβλημα λύθηκε, με τή χρησιμοποίησι θερμοκρασίας γύρω στους 50 βαθμούς. Προκειται άναμφισβήτητα γιά μιά άπό τίς ένδιαφέρουσες ανακαλύψεις τών τελευταίων χρόνων, που ή εύρεσι τής διαδικόσις θά έπιτρέψη σημαντική οικονομία στόν προώλογοισμό τών νοικοκυρών όλου του κόσμου.

ΓΙΑ ΝΑ ΖΕΣΤΑΙΝΕΣΘΕ ΔΙΠΛΑ

Κάθε κομψή γυναίκα δίνει πάντα τή σημασία που πρέπει στή φόδρα του ταιγιέρ και του πανωφοριού της και δέν τήν περιφρονεί ποτέ. Μιά ώραία και κατάλληλη φόδρα άνταδεικνύει τήν προσωπικότητα και προσθέτει τόνο και ζεστασία στó δυνατό κρύο.

1. Τó μαύρο δελουδίνο παλτό σας γίνεται πιό άμυγιέ με μιά φόδρα από φάιν χρώματος κερασί και γαρνιτούρα πασμαντερί στó γιόκα, στίς τσέπες και στή μόστρα.

2. Αυτή ή ζακέτα από βελούρ άγγλαι άσπρο παίρνει ιδιαιτέρη χάρι όταν τήν ντυμπάρετε με έμπριμέ ταφά σέ άσπρο φόντο και τριαντάφυλλα ρόζ.

3. Συμπληρώσετε τó άπό φαβέλλα όπένσερ σας και τή φούστα με τά τέσσερα φύλλα με μιά μπλούζα και ψύδρα από ζέρσευ ριγιά.

6. Δώστε εύχάριστο τόνο στó άπό τουήντ παλτό σας καθιστώντας το και πιό εύκολο φορέτο με μιά φόδρα από τó ίδιο καρό τής φούσας σας. Πουλόβερ και μπερέ του ίδιου χρώματος.

ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΙΚΑ ΚΑΙ ΜΟΡΦΩΤΙΚΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ, ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΑ, ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ, ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ, ΑΠΡΟΟΠΤΑ ΚΑΙ ΜΙΚΡΑ ΕΥΘΥΜΑ

Ένα αστυνομικό πρόβλημα

ΟΙ ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΟΙ

κλειδιά του για να πάρη την αλληλογραφία του και ύστερα οι δυο άνδρες προχώρησαν και μπήκαν στο ασσανσέρ.

— Όπως σας έλεγα λοιπόν, είπε ο αστυνόμος, συνεχίζοντας τη συνομιλία του με τον καθηγητή, συχνά οι κατακοπινοί επικοινωνούν μεταξύ τους με τόσο μυστικό και επιτήδειο τρόπο, ώστε όσοδήποτε και αν τους παρακολουθούμε, δεν πετυχαίνουμε να εξακριβώσουμε τον τρόπο που μεταδίδουν ο ένας στον άλλον τα κλοπιμαία ή άλλα παράνομα είδη. Να ένα παράδειγμα: Στην πολυκατοικία αυτή μένουν δύο γνωστοί λαθρέμποροι ναρκωτικών, ο Άντολφ Σάμος και ο Φέλιξ Χερμόζας, που επικοινωνούν μεταξύ τους μέσα στο κτίριο. Ο Άντολφ δίνει ήρωίνη στον Φέλιξ και εκείνος φροντίζει για τη διάθεσή της στους πελάτες.

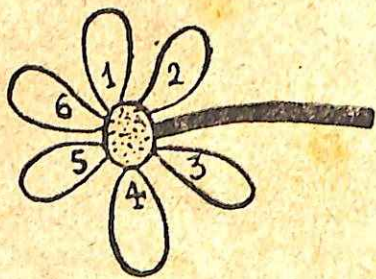
Ο Άντολφ μένει στο πρώτο πάτωμα και ο Φέλιξ στο έβδομο. Στο ασσανσέρ εργάζονται τρεις νέοι, με οκτώωρη υπηρεσία ο καθένας. Οι νέοι αυτοί είναι από πολλά χρόνια σ' αυτό το σπίτι, και είναι απόλυτα βέβαιοι για την τιμιότητά τους. Τους ανέθεσαν μάλιστα να επιβλέπουν τους δύο υπόπτους, αλλά ποτέ δεν αντέληφθησαν τον ένα να λήη την παραμικρή κουβέντα στον άλλον—ούτε καν να χαιρετούνται—ούτε και να αφήνουν πουθενά κανένα πακέτο.

Ο Άντολφ συνήθως βγαίνει στις 10 το πρωί και γυρίζει κατά τις 4 το απόγευμα. Ο Φέλιξ βγαίνει κατά τις 11 και γυρίζει κατά τις 6. Παρακολουθήσαμε τα τηλέφωνα τους, αλλά ούδέποτε εκάλεσαν ο ένας τον άλλον. Αυτοί οι δυο λοιπόν έχουν κανονίσει να μεταδίδουν καθημερινά ο ένας στον άλλον πακέτα με ναρκωτικά και σημειώματα, μέσα στο κτίριο, χωρίς να έρχονται σε έπαφή ο ένας με τον άλλον ή μέσω οποιουδήποτε τρίτου προσώπου. Πώς διάβολο το καταφέρνουν;...

Ο καθηγητής που παρακολουθούσε με προσοχή τα λόγια του αστυνόμου, χαμογέλασε: «Η απάντησή είναι πολύ φανερή, αγαπητέ μου», του είπε.

Πώς επικοινωνούν μεταξύ τους οι δύο υποπτοι μέσα στο κτίριο; Η εικόνα ίσως σας βοηθήσει να βρήτε τη λύση.

Μαργαρίτα

Σε κάθε πέταλο της μαργαρίτας, αρχίζοντας απ' το 1, τοποθετήστε κι' από ένα γράμμα, έτσι ώστε να σχηματισθί μία λέξη που να σημαίνει ένα πτωχό άνθρωπο. Αρχίστε τότε να μαδάτε ένα-ένα τα πέταλα (πρώτα το 1 κ.ο.κ.). Θα δήτε πως κάθε φορά θα μένη και μία καινούργια λέξη με διαφορετική σημασία.

Μαθαίνετε διασκεδάζοντας

1. Ποιος Ιταλός ζωγράφος του 15ου αιώνα επεχείρησε να κατασκευάση ένα αεροπλάνο;

2. Ποιος επανέλαβε το κότερ του Καρχηδονίου Αννίβα και διέδω με τα στρατεύματά του τις Άλπεις;

3. Ποιά παράλιος πόλις θεωρείται ότι είναι το ωραιότερο λιμάνι του κόσμου;

4. Ποιά είναι η μικρότερη από τις έξη ήπειρους;

5. Τι είναι η νεκρομαντεία;

6. Ποιος σοφός επιστήμων του 15ου αιώνα υπερασπίσθη από τον Πάπα να ανακαλύψι όλα όσα είχε διδάξει και άπαυνε φυλακισμένος στη Φλωρεντία;

7. Τι σημαίνει το να είναι κανείς αλτρουιστής;

8. Το Ποποκατεπέτλ είναι: α) έξωτικό τροπικό λουλούδι, β) ανώτατος ιεράρχης της Κινεζικής θρησκείας, γ) ηρώστου του Μεξικού;

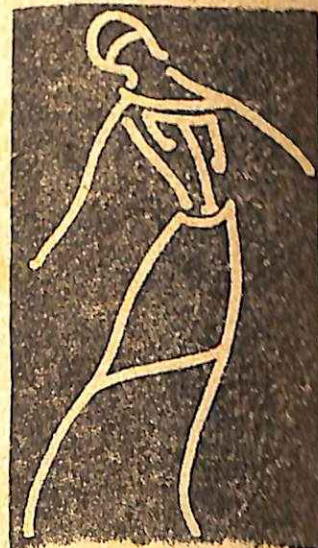
9. Μπροστά σε ποιό άγαλμα εξεμήχησε δολοφονημένος ο σουλός Καίσαρ;

10. Ποιά γυναίκα συγγραφέας, κόρη ενός Αμερικανού ιατροποστόλου, έδημιούργησε με τα διδλία της ατμόσφαιρα συμπαιθείας για τους Κινέζους;

11. Πού βρίσκεται η άδυστη ρα των Άνδεων;

12. Η κιμαλία ήταν ποιά ζωντανή;

Πώς λέγεται;

Απροσδόκητα

1) Ποιό νησί βρίσκεται σε κάθε σπίτι;

2) Ποιά Ελληνική πόλις φοβάται τα χταπόδια;

3) Ποιά Γερμανική πόλις μυρίζει;

Μπέρδεμα

ΜΥΘΗ ΕΧΕΙ, ΗΤΟΙ ΜΗΔΕΝ

Κάποιος έστειλε αυτές τις λέξεις σ' ένα φίλο του, λέγοντάς του αν μπορεί να διαβάσει μία παροιμία σ' αυτές. Μήπως μπορείτε να το κάνετε κι' εσείς, κάνοντας τις άπαιτούμενες διορθώσεις;

Παιδικό πνεύμα

Ο καθηγητής προς το μαθητή: Πού εύρίσκονται τα περισσότερα διαμάντια;

Ο μαθητής: Στα ένεχυροδυναστήρια.

Αριθμητικό

Ο πρώτος μονός αριθμός είναι το 1, ο δεύτερος το 3, ο τρίτος το 5, ο τέταρτος το 7 κ.ο.κ. Γνωρίζετε ο διακοσιοστός μονός αριθμός; (Μη μεταχειρισθίτε τα δαχτυλά σας για να μετρήσετε!...)

ΛΑΧΕΙΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ 1951

Κλήρωση: Δευτέρα 31 Δεκεμβρίου 4 μ.μ. εις την αίθουσαν «Παρνασσός»

ΚΡΥΦΗ ΑΓΑΠΗ

ΤΡΥΦΕΡΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

10^{ος}

Τό έβαλε στα πόδια, σά νά μέ φοβόταν, άφού μέ χαιρέτησε πρώτα από μακριά!

Ο Γκωτρώ γέλασε εύχαριστημένος.

— Πρέπει νά δηλογήσης, μικρή μου Μονίχ, ότι ή άνάμνησις πού θά τού έχη άφήσει ή τελευταία σας συζήτησις, δέν είναι σίγουρα από εκείνες πού μπορούν νά τόν προσεγγίσουν σέ σένα!

Η Μονίχ τόν κεραυνοβόλησε μέ μία ματιά:

— Δέν πρέπει νά γελάς γι' αυτό! Άρκετά ντρέπομαι γιά τή συμπεριφορά μου αυτή!

— Ω! ντρέπεσαι; Δέν υπάρχει λόγος.

— Έτσι βρίσκεις; Νά δώξής μ' ένα τέτοιο τρόπο, έναν άνθρωπο πού σου έσωσε τή ζωή, πού φέρθηκε...

— Σάν ένας ήρωας, μάλιστα, μάλιστα, σύμφωνοι, είπε λίγο νευριασμένος. Άλλά και σάν ένας ήλιθιος, πρέπει νά τόν δηλογήσης!

Και καθώς ή Μονίχ δέν τού άπαντούσε άλλα τόν κυττούσε μέ μία λοξή και έρευνητική ματιά, ο Μισέλ πρόσθεσε:

— Διάβολε, όταν σόζουν τούς ανθρώπους, τούς τόν λένε... είναι ο μόνος τρόπος γιά νά τόν μάθουν!

Η Μονίχ δέν τού άποκρίθηκε και ενώ διευθυνόταν πρós τήν μίση Γκέιτς πού έρχόταν εκείνη τή στιγμή, είπε μ' ένα ύφος τρυφερό και εύγενές:

— Μεγάλη μου φίλη, μπορείτε όποτε σας άρέσει νά δώσετε τή μεγάλη δεξίωση πού θέλετε, γιά τούς άρραβώνες μας.

— Έπί τέλους! είπε ή ώραία Γκλάντις, μέ έγώστηκη ικανοποίησι, θά μπορούσαμε νά ξαναρχίσουμε νά διασκεδάσουμε εδώ!

Ξανάρχισαν... και από τήν επόμενη βδομάδα, ή μεγάλη δεξίωση άργανώθηκε μέ μία ταχύτητα και μία πολυτέλεια πρωτοφανή, από τήν τρομερή μίση Γκέιτς, πού τή βοηθούσε και ο Μισέλ.

Η Μονίχ είχε εξαίρεσει τόν έαυτό της από όλες αυτές τίς προετοιμασίες, όχυρώνόντας τον πίσω από τήν άδυναμία πού αισθανόταν ακόμα, όπως έλεγε. Και μέ τόν παρμόνι αυτό, πού τόν χρησιμοποιούσε άπέναντι τού Μισέλ επί βδομάδες τώρα, παρακολουθούσε ως έρασιτέχνις στήν κίνησι των δύο άλλων.

— Είναι διασκεδαστικό! έλεγε μέ μία άνανεωμένη εύθυμία. Γιά πρώτη φορά θά έπωφεληθώ μίας διασκεδάσεως πού δέν τήν προετοίμασα εγώ. Και θά είναι μία διασκεδάσις από τήν όποία δχι μόνον θά είμαι ή πιό κερδισμένη, άλλα και πού ή αίτία της θά είμαι εγώ!

Γιατί, άν και έδειχνε μία πρωτοφανή γι' αυτήν τεμπελιά, ωστόσο ή Μονίχ φαινόταν νά είχε ξαναβρεί ένα μέρος από τόν παλιό της κέφι και τήν παλιά της ζωρότητα, από τότε πού

είχε δοισθ ή ήμερομηνία των έπισήμων άρραβώνων της. Όσο γιά τίς προσωπικές της προετοιμασίες, έδειξε μία ξεχωριστή φιλαρέσκεια και ένα πυρετώδες ενδιαφέρον. Παρήγγειλε μία ύπεροχη αϊθέρια τουαλέτα από τούλι, ρόζ πάλ, πού τήν έκανε νά φαίνεται λίγο σάν εκείνα τά χαριτωμένα άγγελούδια τά ζωγραφισμένα επάνω σέ σύννεφα.

Εκείνη, πού ήταν πάντα τόσά απλή, πού φρόντιζε νά περνά άπαρητηρητή, τόσο μέ τή στάσι της όσο και μέ τόν ντισιμό της, περιποιήθηκε μέ ζωρό ζήλο τόν κεφάλι της τόν πρόσωπό της, τά χέρια της, και χρειάστηκε γιά νά έτοιμασθ, μόνη της, τόσο χρόνο όσο χρειάστηκε ή οικοδόστεινα, ο Γκωτρώ και μία στρατιά από διακοσμητές και εργάτες κάθε είδους γιά νά έτοιμάσουν τόν διάκοσμο τής μοναδικής αυτής έορτής.

Η μίς Γκέιτς πού τή διασκεδάσε αυτό, τήν πείραζε:

— Νά τί κάνει ο έρωας! Τό μικρό μου άγριμ, θά γίνη μία μεγάλη κοκέτα γιά ν' άρέσει στό μνηστήρα της. Είναι πολύ δύσκολος ο Γκωτρώ, αυτό είναι αλήθεια!

Η Μονίχ χαμογέλουσε έλαφρώς, κοκκίνισε πολύ και έτρεχε σ' ένα άλλο δωμάτιο, όπου ξανάρχισε νά εξετάζει τόν έαυτό της σέ κάποιον καθρέφτη και τόν πρόσωπό της ιδιαίτερα, μέ μία αυστηρή προσοχή.

— Δέν είμαι ωστόσο άσχημη... τήν άκουσε νά μουρμουρίζει μιά μέρα ή μίση Γκέιτς, τή στιγμή πού έμπαινε και τήν βρήκε νά κουβεντιάζει έτσι μέ τόν έαυτό της.

— Δέν είσαι άσχημη; Μά ασφαλώς! Σαγηνευτική θέλεις νά τής, κουτό παιδί... Νομίζω, άλλωστε, πώς δέν είναι άνάγκη νά

σου τόν πη ο καθρέφτης... σου τόν έχουν πη άλλοι πριν απ' αυτόν...

Η Μονίχ έστρεψε και κύτταξε τή μεγάλη της φίλη μ' ένα βλέμμα έρωτηματικό:

— Άλλοι;

— Μά ο Γκωτρώ μ' άρέσει νά πιστέω!

Η λάμψη πού φώτιζε τόν μικρό γοητευτικό πρόσωπό, έσβυσε μονομιάς.

— Α! και ο Γκωτρώ, είπε απλά, σά νά ξαναγύριζε από ένα δειρό.

Και εξακολούθησε νά κυττάζεται, σκεπτική και σοβαρή, μέσα στόν καθρέφτη.

Όταν έβλεπε ή ήμερα πού είχαν όρισει γιά τούς άρραβώνες, ή Μονίχ έδειξε μία έξαιρετική και άσυνήθιστη νευρικότητα.

Εκείνη πού ήταν πάντα τόσο καλή, τόσο βολική, τόσο ισορροπημένη, έβλεπε κυριολεκτικά επί ποδός όλο τόν ύπηρετικό προσωπικό τού Γκλάντις Κότετς, τόν άρραβωνιαστικό της, τή μίση Γκέιτς και τούς διαφόρους προμηθευτές, πού είχαν κληθί γιά νά τήν ύπηρετήσουν.

Τήν τελευταία στιγμή, τίποτε δέν τής άρεσε πιά, έδιώξε τόν κομμωτή της γιατί δέν τής έφτιαξε καλά μία μπουκλα, διέταξε και τής έκαναν περιττά διορθώματα στήν τουαλέτα της, άλλαξε τρεις φορές γνώμη γιά τά άνθη τού κορσά, της και ζήτησε άλληλοδιαδόχους από τόν Γκωτρώ ένα καλάθι από όσχεοειδή, μία άνοδέσμη από κρίνα και ένα δάχο μέ τριαντάφυλλα γιά τόν εύτυχες γεγονός. Και όταν εκείνος της φέρεσε μπροστά στήν Γκλάντις Γκέιτς μόνον, τόν θαυμάσιο μαργαριτάρι πού θά

έπαιζε έπάνω στό δάκτυλό της, τήν ύπσχόται τούς έπειν τόν εύχαρίστησε εύγενικά τόν θαύμασε επάνω στό πώλοκο χέρι της και ύστερα τόν ένοβάλε επίμελώς μέσα στό κατί του:

— Θά τόν φορέσω μετά τή μεσάνυχτα, είπε μυστηριώδώς μπροστά στόν κατάπληκτο Γκωτρώ και τήν δχι λιγώτερο κατάπληκτη μίση Γκέιτς.

Μά άγαπημένη μου, δόκίμασε νά πη ή μίση Γκέιτς είναι...

— Έτσι θά γίνη... δέν μπορεί νά γίνη άλλοιώς, είπε νά σταθερότητα ή Μονίχ και τόν έφορ της έδειξε ότι δέν έπιδεχόταν καμμία αντίρρηση.

Ο μνηστήρ άναγκάστηκε νά ύποταχθί και ν' άρκεσθί στό χαμόγελο πού συνόδευε αυτή τή δήλωση και τού όποιον τόν μνηστήριο, θέλησε νά τόν έξηγήσει μέ μία έρωτική πρόληψη.

— Πιστεύεις, Μονίχ, ότι υπάρχει μιά ώριμή ώρα πού είναι τυχερή γιά τήν εύτυχία τού γάμου μας; Και ξανάβλεπε αυτό τόν δακτυλίδι στό κομψό του περιμένοντα νάρθη αυτή ή ώρα γιά νά τόν φορέσει; Θέλω νά πιστέω, άγάπη μου, ότι τόν κερνεις από πρόληψη...

Άλλά εκείνη τρέχοντας στό μεταξί πρós τήν καμαρίνα πού έφερνε κατί θαυμάσια λουλούδια, τού φώναξε νευριασμένη:

— Έ! πιστεύε λοιπόν ότι σου άρέσει!

Σέ όλη τήν άρχή τής γιορτής ή Μονίχ ήταν νευρική, ζωρόφληψη ύπερβολικά και έβλεπε μιά τόση ζωτικότητα, πού όλοι οι παλιοί οικείοι τού σπιτιού πού είχαν διαχθί επί βδομάδες τώρα, μέ τήν πρόφασι ότι ή άρρώστεια της δέν τής επέτρεπε νά δέληη κανένα, γιατί θά τήν κούραζε, μετά βίας πίστευαν ότι πράγματι είχε άρρωσθήσει τό σοβαρά.

Ποτέ δέν τήν έχω δει τόσο όμορφη, τόσο ζωρή, τόσο κερφάτη, είπε κάποιος στήν μίση Γκέιτς, πού άπελάμβανε μέ μία έντελώς μητρική χαρά τήν άτυχία τής νεαρής της προστατευομένης.

— Είπ' ο έρωτας, είπε εκείνη χαμογελώντας. Έγώ τόν έμάντευα από πολύν καιρό ότι λάτρευε τόν Γκωτρώ, άλλα δέν δέν ήθελε νά τήν.

Και ύπερήφανη γιά τήν άνδρεία της, ή μίση Γκέιτς πού γαίνε από συντροφιά σέ συντροφιά και διεδήλωνε σέ όλους τήν πρόωρη πεποίθησί της. Ή έσφηνικά, καθώς πρόσεξε ότι ή Μονίχ δέν τόν κουνούσε διόλου από τόν χάλ και έμενε μέ τήν μίσια κοσμοφωμένα στήν πόρτα τής εισόδου, τήν πλησίασε εύγενικά και τής είπε:

— Δέν υπάρχει καμμία άνγκη νά στέκης εδώ γιά νά ύπιδεχθής τούς καθυστερημένους. Έλα καλύτερα νά χορέψης μαζί μου... Αυτός είναι ο άποσπός σου ρόλος!

Όμως ή Μονίχ δέν φαινόταν διόλου άποφασισμένη νά έγκταλεί τήν παρατηρητήριό τήν Μεταχειρίστηκε χίλιες δύο διακοιολογίες γιά νά τόν διατηρήσει, μέχρι τής στιγμής όπου, νευγνώρισε άνάμεσα σέ μία πύρεα πού έρχόταν, μία σιλουέτα πού τήν έκαμε έσφηνικά νά κατακίτρινη.

Γιά μιά στιγμή έμεινε άκίνητος.

— Είχαν όρεξι γιά έλευρία, μουρμούρισε ο Ρολάν μέ δυσφορία. Ήταν περίττο και άνώφελο νά καθήσουν νά πούν αυτές τίς κουδέντες!

— Άχ ήταν άναγκαίο! Είμαι πολύ εύτυχής πού έμαθα τί σου χρωστώ. Έτσι άρπαξα τήν πρώτη εύκαιρία πού μου παρουσιάστηκε γιά νά σου άποδείξω τήν εύγνωμοσύνη μου...

Και ενώ εκείνος τήν κυττούσε μ' ένα βλέμμα άπορίας:

Μέ τόν νά παντρευτώ τόν Μισέλ, πρόσθεσε. Άφού τόν ήθελες τόσο αυτό! Ναι. Ξέρω ότι τού είχες πη ότι τόν αγαπούσα και ότι έκαμες τόν ένα κοντά στόν άλλο. Τότε σκέφθηκα ότι τίποτε δέν θά μπορούσε νά σ' εύχαρίστηση πιά πολύ και... είπα ναι γιά νά σ' εύχαριστήσης.

Σάν χαμένους και έξουθενωμένους από τόν κτύπημα πού δέχτηκε ο Ρολάν, επανέλαβε τόν δειλμό.

— Για νά μ' εύχαριστήσης; Έμένα;...

Ξαφνικά ή Μονίχ έχασε όλο τόν έρωτα της θάρρος, κυριεύτηκε από μία άπρόοπτη δειλία και επανέλαβε χαμηλόφωνα:

— Ναι, γιά σένα...

Ένώ μιά φωνή έπιτακτική και φλογερή τής έλεγε νά τού φωνάξει:

— Για σένα γίνονται αυτοί οι άρραβώνες, γιά σένα αυτή ή γιορτή, γιά νά σέ ξαναδώ, γιά σένα αυτό τόν φόρεμα, αυτά τά λουλούδια, ή νευρικότης μου, ή χαρά μου και ή έλπίδα μου... γιά σένα...

Άλλά μέ μιά φωνούλα άδύνατη και τρεμάμενη, δέν κατάρωσε ν' άρρώσθη παρά τίς δύο λέξεις πού ζούσαν στό μυαλό της και στήν καρδιά της:

— Για σένα...

Ο Ρολάν μετά βίας τίς ά-

να σφειγμένα και τά νύχια της νίκανη ν' άπάντησιν σ' εκείνους επί τέλους ξαναπήρε άναπνοή, διευθύθηκε μέ ζωρότητα πρós τήν παρέα, στή μέση τής όποιας ο Ρολάν Μπαρώ άφωγα κομψός μέ τόν φράκο του, προσπαθούσε όπως φαινόταν, νά κρύψη τή λεπτή σιλουέτα του, πού είχε γίνη λίγο ακόμη πιά λεπτή απ' όσο ήταν πριν λίγες βδομάδες.

Καλησπέρα! τού είπε διοντνάς του τόν χέρι ή Μονίχ, μ' έναν τόνο τόσο ξεχωριστό, πού εκείνοι πού ήταν τριγύρω τους ένστικτωδώς άπομακρύνθηκαν.

Κα...καλησπέρα, επανέλαβε σιγά ο Ρολάν, χωρίς νά τολμά νά τήν κυττάξη στό μάτι και άγγίζοντας μετά βίας τόν χέρι πού τής έδινε.

Γιατί δέν ήρθες ένωρίτερα; ρώτησε ή Μονίχ μέ ύφος προστακτικό. Σου είχα παραγγείλει μέ τόν Γκωτρώ νάρθης ένωρίς.

Φο...φοβόμουν μήπως φανώ άδιόκριτος, μουρμούρισε ο καυμένος ο Ρολάν, πού δέν είχε τολμήσει ακόμη νά τήν κυττάξει.

Και άφού ήρθες, περιφέρεις άνάμεσα σέ παρέες διάφορες, καί άδιάφορες, αντί νάρθης κατ' εύθειαν σέ μένα; Πές τήν αλήθεια: μου βαστάς κακία; Είσαι ακόμη θυμωμένος μαζί μου γιά τόν ήλιθιο τρόπο μέ τόν όποιο σου φέρθηκα τότε;

Τή φορά αυτή ο Ρολάν άπέφασισε νά ύψωση τόν δέμμο του. Ένα βλέμμα όμοια γεμάτο άπορία και άγανάκτησι:

— Θυμωμένος μαζί σου έγώ; Όχι!

Μά ναι, είπε μέ θάρρος. Ύπηρεσα πολύ κουτή και πολύ άδικη μαζί σου. Πρέπει νά μέ συγχωρήσης Ρολάν. Ξέρω, έμαθα ότι σου χρωστώ τή ζωή μου και μέ πόσους κόπους και κινδύνους μου τήν έσωσες, τή φοβερή εκείνη νύχτα πού πέσαμε

στην άσφυξία. Έχω μάλιστα αναλάβει νά σου έκφράσω όλη τή συμπάθεια και όλο τόν σεβασμό των ανθρώπων πού δόθησαν στή διάσωσί μου.

— Είχαν όρεξι γιά έλευρία, μουρμούρισε ο Ρολάν μέ δυσφορία. Ήταν περίττο και άνώφελο νά καθήσουν νά πούν αυτές τίς κουδέντες!

— Άχ ήταν άναγκαίο! Είμαι πολύ εύτυχής πού έμαθα τί σου χρωστώ. Έτσι άρπαξα τήν πρώτη εύκαιρία πού μου παρουσιάστηκε γιά νά σου άποδείξω τήν εύγνωμοσύνη μου...

Και ενώ εκείνος τήν κυττούσε μ' ένα βλέμμα άπορίας:

Μέ τόν νά παντρευτώ τόν Μισέλ, πρόσθεσε. Άφού τόν ήθελες τόσο αυτό! Ναι. Ξέρω ότι τού είχες πη ότι τόν αγαπούσα και ότι έκαμες τόν ένα κοντά στόν άλλο. Τότε σκέφθηκα ότι τίποτε δέν θά μπορούσε νά σ' εύχαρίστηση πιά πολύ και... είπα ναι γιά νά σ' εύχαριστήσης.

Σάν χαμένους και έξουθενωμένους από τόν κτύπημα πού δέχτηκε ο Ρολάν, επανέλαβε τόν δειλμό.

— Για νά μ' εύχαριστήσης; Έμένα;...

Ξαφνικά ή Μονίχ έχασε όλο τόν έρωτα της θάρρος, κυριεύτηκε από μία άπρόοπτη δειλία και επανέλαβε χαμηλόφωνα:

— Ναι, γιά σένα...

Ένώ μιά φωνή έπιτακτική και φλογερή τής έλεγε νά τού φωνάξει:

— Για σένα γίνονται αυτοί οι άρραβώνες, γιά σένα αυτή ή γιορτή, γιά νά σέ ξαναδώ, γιά σένα αυτό τόν φόρεμα, αυτά τά λουλούδια, ή νευρικότης μου, ή χαρά μου και ή έλπίδα μου... γιά σένα...

Άλλά μέ μιά φωνούλα άδύνατη και τρεμάμενη, δέν κατάρωσε ν' άρρώσθη παρά τίς δύο λέξεις πού ζούσαν στό μυαλό της και στήν καρδιά της:

— Για σένα...

Ο Ρολάν μετά βίας τίς ά-

στην όποια είχε συνήθισει ή μεγάλη του καρδιά, από τή μακρυνή εκείνη μέρα πού είχε πιστέψι ότι ή Μονίχ ήταν έρωτευμένη μέ τόν Γκωτρώ, διαλυόταν έσφηνικά, κάτω από τόν βάρος ενός πιά πικρού πόνου. Τί έρωνας! Γι' αυτόν αυτοί οι άρραβώνες; Γιά νά τόν εύχαριστήση γιά τόν ήρωισμό του; Γιά κείνον... Σφηνικά τόν κυριεύε μιά έπιθυμία νά επαναστατήση εναντίον αυτής τής λατρευτής κοπέλλας, πού στάθηκε τόσο άδική, πού ήταν τόσο τυφλή ώστε νά μη βλέπη τήν πραγματικότητα, πού ενεργούσε τόσο άσυνείδητα, πού τόν πλήγωνε τόσο, τέλος. Τού ήρθε ή διάθεσις νά τή σπρώξη, νά τή βρής, νά τήν κτυπήσιν... Ήταν έτοιμος νά τής φωνάξη τήν αλήθεια...

Και ύστερα τά μάτια του συνάντησαν τ' άκακα μάτια πού ήταν ύψωμένα και τόν κυττούσαν ίκετευτικά... Τόν έκτενιζε γιά τί πράγμα; Τυφλωμένος από τή ληψή του και τή μνησικακία του, στάθηκε άνικανος νά διαβάση καθαρά στό βλέμμα αυτό πού κυττούσε τόν δικό του μέ τόση έμπιστοσύνη και τρυφερότητα εκείνο άκριβώς πού τόν ίκετευαν. Και σκέφθηκε μέ λίσσα:

— Περιμένει νά τήν εύχαρίστησω... άφού ίσχυρίζεται ότι τόν έκαμε αυτό γιά μένα!

Και ύποκλινομένος μέ μιά ύπερβολική εύγένεια πού ήταν σχεδόν σάν μία πρόκλησις, έπτε:

— Επ'ιτρέπε μου νά σου εκφράσω, μαζί μέ τίς εύχαριστίες μου γιά τίς εύγενικές σου διαθέσεις άπέναντί μου και τή θερμιά μου συγχαρητήρια.

Και κάνοντας μιά άπότομη στροφή, μ' ένα ύφος σκληρό και άγέρωχο, άπομακρύνθηκε και χάθηκε άνάμεσα στό πλήθος των χορευτών. Μόλις κατάλαβε ότι δέν μπορούσε νά τόν δέληη πιά ή Μονίχ, τάχυνε τόν δέμμο του, μπήκε σ' ένα σαλόνι έρημο.

Δύγη από κεί στή θεράντα, κατέθηκε στόν κήπο και σάν ένας τρελλός, ώρμησε στό δρόμο μέ τόν φράκο, χωρίς νά ξέρη και ο ίδιος πού ακριβώς πήγαινε.

Επ'άνω, στα σαλόνια, όπου άντηχούσαν ή μουσική και τά γέλια των προσκεκλημένων, πού διασκεδάζαν άμέριμνα χωρίς νά φανταζονται ότι δίπλα τους παίζόταν ένα δράμα, ή Μονίχ στάθηκε γιά μερικές στιγμές άκίνητη, σάν παγωμένη.

Σά νά μ' ήθελε νά τόν πιστέψη και ή ίδια, έλεγε και ξανάλεγε μέσα τής γεμάτης πόνο:

— Μ' εύχαρίστησε. Όστε είναι αλήθεια, πραγματικά αλήθεια...

Υστερα φάνηκε ν' άντιδρά, νά έπιβάλλεται στόν έαυτό της και άφού πλησίασε τόν άρραβωνιαστικό της:

— Μισέλ, τού είπε απλάνοντας τόν δακτύλο της, πέρασέ μου τόν δακτυλίδι σου.

Μά, είπε έκπληκτος εκείνος και διατάσσοντας, δέν είναι ακόμη μεσάνυχτα, τόν ξέρεis;

— Ό, δέν πειράζει, είπε μ' ένα ύφος λίγο κουρασμένο και μελαγχολικό. Δέν πειράζει πιά... δέν έχει καμμία σημασία!

★

Προφανώς, ο Μισέλ έπρεπε νά θεωρή τόν έαυτό του ως τόν πιά εύτυχισμένο άνθρωπο τού κόσμου.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Η συνέχεια.

Τά ίχνη γιά τόν μέλλον και τήν άποκατάστασι μιās νεας οδηγούν στόν Οίκο

ΚΟΠΤΙΚΗΣ - ΡΑΠΤΙΚΗΣ

Αικ. Καραγιάννη

ΔΙΔΑΓΜΑΤΟΥΧΟΥ ΤΩΝ ΣΧΟΛΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

GUERRELA VIGNE-ECOLE PIGIER

Άκαδημίας Κοπτικής ΔΑΙΔΟΥ ΦΙΛΣ

ΑΘΗΝΑΙ: Νίκης 54-Τηλ. 33-398 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: Μπουμπουλίνας και Πλάτωνος

ΚΛΙΝΙΚΗ ΚΑΛΦΟΠΟΥΛΟΥ

ΜΑΙΕΥΤΙΚΗ - ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΗ

Σόλωνος 78. Τηλ. 23.485

Η Κλινική τού καλού κόσμου. Η Κλινική τής άπολύτου προτιμήσεως όλων.

Ο Ύγιεινολόγος τής «Γυναικας»

Dr. ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ

Παιδίατρος - Παθολόγος

Δέχεται καθημερινά, 8-11 και 3-5 Όμρου 54 (Κολωνάκι) Τηλ. 34.971.

ΔΗΜ. Π. ΙΜΠΡΟΧΩΡΗΣ

Χειρουργός Όδοντίατρος Τ. Έπιμελητής έν τή Πολυκλινική Αθηνών.

Άκαδημίας 79 Τηλ. 33-526, 3-8 και επί συνεντεύξει.

ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Συνεχώς Τρεχούμενο ΖΕΣΤΟ ΝΕΡΟ

ΜΕ ΤΟ ΝΕΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΟΥ ΕΦΕΡΕ ΣΕ ΑΜΗΧΑΝΙΑ ΤΟΝ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟ!

Αδαράϊντο

Διά Σηπτιά - ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ - ΠΛΥΝΤΗΡΙΑ - ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΑ ΚΑΛΛΟΝΗΣ - ΚΟΥΡΕΙΑ - ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ - ΤΑΒΕΡΝΕΣ - ΜΠΑΡ Κ.Λ.Π.

— ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΧΩΡΙΣ Τ3 ΚΑΙ ΑΝΕΥ ΜΕΣΟΛΑΒΗΣΕΩΣ ΕΙΔΙΚΟΥ ΤΕΧΝΙΤΟΥ. ΕΛΑΤΩΝΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΟΓΔΟΟΝ Η ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΙΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΥ ΡΕΥΜΑΤΟΣ - ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΧΕΙΡΙΣΜΟΥ. Εφαρμόζεται καθ' εύθειαν επί όλης τής οροφής τού νερού.

Υιοι Δ. ΑΝΤΩΝΟΓΛΟΥ - ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ 11

Τα το λούσιμο των μαλλιών σας μελαχειρισμένο το

Oleo Hilda

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΙ ΓΕΡΜΑΝ. ΕΦΕΥΡΕΣΙΣ

Σας προφυλάσσει από τήν τριχόπτωση
Σας απαλλάσσει από τήν πιτυρίδα
Σας γλυτώνει από τόν πόνο τού χτενίσματος γιατί δέν μπερδεύει τά μαλλιά

Το λαδι Hilda

Έμποδίζει τίς βαφές νά έπιφέρουν τά καταστρεπτικά των άποτελέσματα στά μαλλιά σας.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΟ ΑΠΟ ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ, ΜΥΡΟΠΟΛΕΙΑ & ΚΟΜΜΟΤΗΡΙΑ

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡ. ΔΡΗΣ ΒΕΡΓΙΤΣΗΣ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ 24 ΤΗΛ. 24.363 ΑΘΗΝΑΙ

ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗ ΔΙΣΠΕΡΚΕΙΑ ΣΤΟΝ ΑΝΔΡΑ

“Άρθρο του συνεργάτου μας
ΙΩΑΝ. ΧΡ. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟ-
ΠΟΥΛΟΥ, επιμελητού του Δη-
μοσίου Ψυχιατρείου Αθηνών.

Α.
ΠΟΛΛΕΣ είναι οι άγνω-
στές επικήλεις που φθα-
νουν ως το γιατρό, από έφη-
βους, από άνδρες νέους και με-
σοκόπους, από γέροντες και από
γυναίκες για τους αρραβωνια-
στικούς και συγγούς. Αιτία ή
άνδρική ανικανότητα.

Πολλές είναι οι περιπτώσεις
της ανδρικής ανικανότητας και
χίλιες δυο οι αιτίες που την
προκαλούν. Ευνόητον είναι ότι
έχει πολύ μεγάλη σημασία να
καθορισθεί η αιτιολογία, γιατί
και ή θεραπεία, ήταν είναι αι-
τιολογική, έχει πολύ καλά απο-
τελέσματα.

Για να καταλάβουμε πιά εύ-
κολα και καλά το ζήτημα, απα-
ραίτητο είναι με δυο χοντρά
λόγια να μάθουμε τον τρόπο της
πολυπλοκής σεξουαλικής λει-
τουργίας στον άνδρα.

Με την ήβη, όταν ο άνδρας
βγαίνει από την ούδετερη ήλι-
κία του παιδιού και μπαίνει
στην ηλικία του έφηβου, μέσα
στο αίμα του κυκλοφορούν, υπό
την εποπτεία του ανώτερου ορ-
μονικού κέντρου της υποφύσεως,
οι ορμόνες εκείνες, που τον ώ-
ριμάζουν και τον κάνουν ν’ α-
ποκτή τα χαρακτηριστικά του
φύλου του. Αναπτύσσονται τα
γεννητικά του όργανα, αποκτά
γένεια και τρίχωμα, χοντραίνει
ή φωνή του. Ανάλογη είναι και
ή ψυχική του μεταβολή και ώρι-
μότητα. Όλες αυτές οι μεταβο-
λές και λειτουργίες γίνονται με
συνεργασία πολλών ορμονών,
που κυκλοφορούν μέσα στο αί-
μα.

Από τα γεννητικά όργανα
φεύγουν νεύρα, που τα συνδέ-
ουν με το Κέντρον της Στυ-
σεως, που βρίσκεται στην
μείρα της σπονδυλικής στήλης.
Και αυτό συνδέεται με τον έγ-
κεφαλό δια του νωτιαίου μυε-
λου, όπου και ή ψυχική σφαίρα.
Έτσι ένα έρεθισμα από τα
γεννητικά όργανα με τα νεύρα
φθάνει στο Κέντρον της Στυ-
σεως και από εκεί δια του νωτιαίου
μυελού στον έγκεφαλό. Το ίδιο
γίνεται και αντίστροφως, δηλα-
δή από τον έγκεφαλό φθάνει
στο Κέντρον Στυσεως και από
έκει στα γεννητικά όργανα.

Οι ορμόνες που κυκλοφορούν
προετοιμάζουν και έρεθίζουν
τον έγκεφαλό, ώστε να είναι έ-
τοιμος προς δράση. Τα διαφο-
ρα σεξουαλικά έρεθίσματα, που
φθάνουν στον έγκεφαλό με τις
αίσθησεις και κυρίως την όραση
και την αφή, τον συγκλονίζουν.
Έξ’ άλλου είναι έτοιμος προς
το αυτό. Ο έρεθισμός φθάνει στο
Κέντρον Στυσεως, το δίνει τη
διαταγή, που διαβιβάζεται με
τα νεύρα στα γεννητικά όργανα
και έχουν με τη στυση, απα-
ραίτητη για τη σεξουαλική ι-
κανοποίηση, δύο φίλων.

Όταν μιλάμε για ανδρική
ανικανότητα έννοούμε πάντοτε
την τελεία έλλειψη, ή την άτελή

στυση. Η δλάβη μπορεί να έ-
ντοπίζεται στα γεννητικά όργανα,
στα νεύρα, στο Κέντρον Στυ-
σεως, στο νωτιαίο μυελό, τέλος
στον έγκεφαλό. Όταν υπάρχει
δλάβη σε κάποιο απ’ αυτά τα
όργανα, μιλάμε για όργανι-
κή ή ανικανότητα. Όταν ή
δλάβη υπάρχει σ’ άλλα
όργανα, που έχουν την έπιδρα-
σή τους στο γεννητικό σύστημα,
τότε μιλάμε για λειτουργι-
κή ή συμπτωματική
ανικανότητα. Τέλος ό-
ταν εύθύνεται ο ψυχικός παρά-
γοντας και μόνον, μιλάμε για
ψυχική ανικανότητα.

Έδώ θα πρέπει να σημειώ-
σω, ότι όπως ή σεξουαλική λει-
τουργία επηρεάζει τον οργανι-
σμό και την ψυχή εν γένει, έτσι
και αυτή επηρεάζεται πολύ ά-
πό χίλιους δυο παράγοντες και
πρώ παντός από ολόκληρο το
σύστημα των ενδοκρινών αδένων
και από τον ψυχικό παρά-
γοντα.

Α’ Οργανική αν-
δρική ανικανότητα.
Τα τοπικά νοσήματα των γεννη-
τικών οργάνων προκαλούν ανι-
κανότητα. Άλλοτε πολύ συχνή
αιτία ήταν ή βλεννόρροια, τα
έλκη, ή σύφιλις. Τώρα όμως με
την πενικιλίνη έχουν εξαφανι-
σθή πλέον και μόνον κανένα
σπάνιο κρούσμα παρουσιάζε-
ται που και πού, για να θυμί-
ζη την παλαιά αυτή μαστίγια,
που άποτελούσε το φόβο και
τον τρόμο.

Η φήμωσι, τα τραύματα, τα
έγκαύματα και γενικά οι κακώ-
σεις των γεννητικών οργάνων, ή
άλλες τοπικές αρρώστιες, ό-
πως ή φυματίωση και ο καρκί-
νος, εύθύνονται πολλές φορές
για την ανικανότητα. Επίσης
έκ γενετής κακή κατασκευή
και άτελής ανάπτυξη είναι αιτία
ανδρικής ανικανότητας.

Όταν βλάπτονται τα νεύρα,
που συνδέουν τα γεννητικά όρ-
γανα με το Κέντρον της Στυ-
σεως, όπως σε νευρίτιδες, νευραλ-
γίες, πολυνευρίτιδες, τομές νεύ-
ρων από τραύματα, πτώσεις νεύ-
ρων από ξένα σώματα και δύ-
κου, υπάρχει μερική ή και πλή-
ρης ανικανότητα.

Όλες οι αιτίες που βλαπτουν
το Κέντρον Στυσεως και το νω-
τιαίο μυελό σ’ όλη του τη δια-
δρομή, φέρνουν ανικανότητα.
Όπως οι μυελίτιδες, οι συστη-
ματικές αρρώστιες του νωτιαί-
ου μυελού, τα κατάγματα, ή
ελασθρήματα και τραύματα της
σπονδυλικής στήλης, οι διάφο-
ρες σπονδυλίτιδες, οι πτώσεις ά-
κπο δγκους, αίματώματα και κύ-
στες εχινοκόκκων και γενικά οι
κάθε αιτιολογίας βλάβη του νω-
τιαίου μυελού.

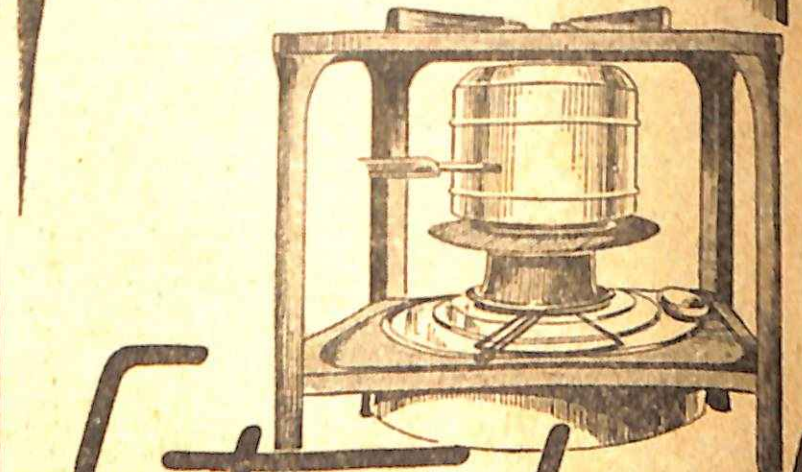
Επίσης ανικανότητα φέρνουν
τα νοσήματα του έγκεφάλου.
Όγκοι, διάφοροι, τραύματα,
κατάγματα, ήμipληγίες, σύφι-
λις, φυματίωση, αίμορραγίες,
έγκεφαλικές, έγκεφαλική μαλά-
κυνσις και γενικά κάθε οργανι-
κή βλάβη του έγκεφάλου.

Ο ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ ΑΠΑΝΤΑ

ΚΟΛΩΝΑΚΙΩΤΗΣ ΣΑ. Έντα-
θα: —Το θέμα της ανικανότητας
για το οποίο μου ζητάτε συμβού-
λο, κατά σύμπτωση το άναπτύσσω
σ’ αυτό το τεύχος της “Ευναϊκής”
και στο επόμενο. Σχετικά με τις
άλλες έρωτήσεις σας θα σας πλη-
ροφωρήσω όπως φιλικά, αφού πε-
ράσετε από το Ιατρείο μου. Άκα-

Κατόνι του Αδερφορισμού
του Ηλεκτρικού
Ρεύματος

ΕΙΝΑΙ ΤΟ
ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟ ΕΞΟΔΙΟ
ΠΟΥ ΘΑ ΒΓΑΛΗ ΑΠΟ
ΤΗΝ ΑΔΙΕΞΟΔΟ ΤΟΥ
ΜΑΓΕΙΡΕΥΜΑΤΟΣ ΚΑΘΕ ΝΟΙΚΟ-
ΚΥΡΑ, Η ΓΚΑΖΙΕΡΑ

Standard

• ΔΙΟΤΙ Η ΓΚΑΖΙΕΡΑ “Standard” ΕΝΔΕΙΚΝΥΤΑΙ
ΩΣ Η ΑΝΩΤΕΡΑ ΟΛΩΝ ΧΑΡΙΣ ΣΤΑ ΜΗΧΑΝΙΚΑ ΤΗΣ
ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ, ΕΝΑ ΕΚ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ ΕΙΝΑΙ
ΚΑΙ Ο ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΡΥΘΜΙΣΤΗΡ ΦΥΤΙΛΙΟΥ
ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΝΑΖΙ ΠΟΥ ΑΠΟΚΛΕΙΕΙ ΚΑΘΕ ΕΜΠΛΟΚΗΝ
• ΣΥΝΔΥΑΖΕΙ ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΤΙΜΗΝ

Ζητήσατε από όλη τα Καταστήματα να σας εδιδείχθῃ

ΠΡΟΪΟΝ ΤΗΣ Α.Ε.Β.Ε.

“ΔΗΜ. Σ. ΧΟΥΒΑΡΔΑΣ”

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ. ΣΛΗΜΑΝ 54 • ΤΗΛ 86-134
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΕΣΜΑΤΟΖΟΛΟΥ 5 • ΤΗΛ 20-115

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ - ΘΡΑΚΗΣ
ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ - ΚΟΠΑΤΣΑΡΗΣ
Β. ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ & ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ - ΤΗΛ. 20-45 - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Δημίας 78, 5—8 μ.μ. κάθε μέρα.
ΔΥΣΤΥΧΙ ΣΜΕΝΗ ΚΟΠΕΛΛΑ.
Ένταθα: —Τα συμπτώματα που
μου γράφετε συνιστούν στοιχείο
μελαγχολίας. Η θεραπεία, άποτε-
λεσματική και σύντομη, γίνεται με
“Ηλεκτροσάκ”. Έντελως ανώδυνη
και ακίνδυνη, έφ’ όσον είναι γερή
η καρδιά. Ασφαλώς θα σταματή-
σουν τα δάκρυα, οι θρήνοι και οι
κοπες. Αεράκι χαράς και αισιο-
δοξίας θα πνεύση και πάλιν. Στη
ζωή, που τώρα είναι άδεια, θα
είσθαι, σκοτεινή κτλ περιττή, θα θρή-
νει και πάλιν το περιεχόμενο, τη
χαρά, το ενδιαφέρον. Κανένας δι-
σταγμός και καμμία καθυστέρηση
δεν επιτρέπεται.

ΑΝΗΣΥΧΗ ΜΗΤΕΡΑ. Πρόε-
ζα: —Η ηλικία του παιδιού σας,
δηλαδή της έφηβειας, είναι εκείνη
θέβαια που γίνονται πολλές μετα-
βολές μέσα στον οργανισμό και έ-
πέρχεται γενική αναστάτωση στον
ψυχικό του κόσμο. Όμως ή άπο-
φυγή των ανθρώπων, ή μόνωση και
τά άναίσια γέλια, ής δειχνουν
την άρχή μιας σοβαρής ψυχικής
αρρώστειας, της Σχιζοφρενίας.
Γρήγορα λοιπόν στον ψυχίατρο
για ν’ άρχισή το γρηγορώτερο θε-
ραπεία. Έως άργότερα είναι πλε-
ον πολύ άργα.

Ι. ΧΡ. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΕΡΝΑΤΕ ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
ΠΑ	ΤΕ	ΡΑ	Σ	Θ	Α				
Α	Ν	Α	Η	Γ	Ε	Μ	Ω	Ν	
Φ	Ο	Υ	Σ	Τ	Α	Ε	Ρ	Ω	
Υ	Ι	Π	Ι	Ν	Α	Κ	Α		
Δ	Α	Λ	Ο	Ν	Τ	Α	Ξ	Ι	
Α	Α	Ν	Θ	Ο	Ν	Μ			
Σ	Α	Χ	Τ	Ε	Σ	Ο	Δ	Α	
Ε	Ν	Α	Τ	Ο	Σ	Ε	Λ		
Σ	Τ	Ο	Ι	Τ	Α	Λ	ΙΑ		
Η	Ω	Σ	Ι	Ν	Η	Η	Λ	Ι	
Ρ	Ν	Φ	Α	Σ	Α	Ρ	ΙΑ		

ΠΩΣ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΝ
4Χ4—4=12.

ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΟ
“Ο διακοσιστάς μοιός αριθμός
είναι το 399.”

ΟΙ ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΟΙ
“Ο άστυνόμες έβγαλε τα κλειδιά
του για να πάρη την αλληλογραφία
του. Αυτό σημαίνει — όπως φαί-
νεται και στην εικόνα μας — ότι
την είσοδο της πολυκατοικίας έ-
τηρχαν κούτιά με το όνομα κάθε έ-
νοίκου, για την αλληλογραφία του.
Οι δυο λαθρεμπόροι είχαν φροντίσει
να έχουν κλειδιά που άνοιγαν το
γραμματοκιβώτιο του άλλου. Έτσι,
μπορούσαν χωρίς να έρχονται σε καμ-
μία έπσφή, να ανταλλάσσουν δέματα
με ήρωίνη και σπικειώματα, άφίνον-
τάς τα μέσα στα αντίστοιχα κούτιά.

ΠΩΣ ΛΕΓΕΤΑΙ
“Όπως μπορείτε να δῃτε πολύ εύ-
κολα, το όνομα που σχηματίζεται ά-
πό τα γράμματα που άποτελούν τη
παιούετα της είναι ΑΝΙΤΑ.

ΚΑΘΑΙΝΕΤΕ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΟΝΤΑΣ

1. “Ο Λεονάρντο ντι Βίντσι.
2. “Ο Ναπολέων Ιος.
3. Το Ρίο ντε Τζανέιρο της Βρα-
ζιλίας.
4. Η Αυστραλία.
5. Τέχνη των μαγισσών, που διε-
κρίνουν ότι επικαλούνται με τους
“κρούς” και μαθαίνουν απ’ αυτούς
το μέλλον.
6. “Ο Γαλιλαίος.
7. Το να ενδιαφέρεται κο.εις προ-
βληματικά και άφοσιώνονται στην έ-
κπνέτησι των άναγκών των άλλων.
8. “Ηφαίστειο στο Μεξικό.
9. Στο άγαλμα του Πομπηίου.
10. “Η Μέρα Μπάκ.
11. Στη Νότιο “Αμερική.
12. Ναι, γιατί άποτελείται από
τά άστρακα μικροσκοπικών ζώων,
του έξησαν πριν πολλούς αιώνας.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ
“Απορος — πόρος — όρος — Ρός
— ός — ς.”

ΑΠΡΟΣΔΟΚΗΤΑ

- 1) “Η Θύρα (θύρα).
- 2) “Ο Άστακός.
- 3) “Η Κολωνία (κολώνια).

ΜΠΕΡΔΕΜΕΝΑ
“Η τιμή τιμή δεν έχει.

ΤΟΣΤΟΜΑΧΙ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 18)
σκέτο νερό. Το γάλα που έχει
κανονική ποσότητα παχυνών μέ-
νει στο στομάχι επί μία ή και
περισσότερη ώρα. Η πιτύα του
γαστρικού υγρού το πήζει και
το μεταβάλλει σε ήμισιτέρα ού-
σια. Ένα λίθρινη στη σάρα
χωμνείται αρκετά γρήγορα από
το στομάχι. Τα παχεία φάρια
όμως ή τα μαγειρεμένα με σάλ-
τσες και λίπη ή το χοιρινό κρέ-
ας και οι ψητές πατάτες, μέ-
νουν πολύ περισσότερες ώρες
στο στομάχι.

Όποιαδήποτε όμως και άν
είναι ή τροφή που έχετε φάει,
δεν πρόκειται να έγκαταλειψη
το στομάχι πριν ρευστοποιηθή
απόλυτα. Και για τήν έργα-
σία αυτή, ή κίνηση της μηχανι-
κής συσπάσεως που κάνει το
στομάχι είναι εξ ίσου σημαντι-
κή, όπως είναι ή έργασια της
χωμνύσεως, που εκτελεί το γα-
στρικό υγρό.

Υπάρχει και άλλο ένα ση-
μείο σημαντικό για το στομάχι.
Όταν είσθε πεινασμένη και σας
έρθη ή μυρωδιά ενός ώραιου
φαγητού, το στομά σας υγραί-
νεται. Οι σιελόγονοι αδένες σας
άρχίζουν να έκκρινουν σίελο
πριν από την ώρα του φαγητού.
Οι αδένες του στομάχου κάνουν
και εκείνοι το ίδιο.

Όταν βλέπουμε, μυρίζουμε
ή δοκιμάζουμε μία τροφή, προ-
καλείται έκκρισις γαστρικού ύ-
γρου. Το ίδιο συμβαίνει και έ-
ναν άπλωδ σκεφθούμε κάποιο
φαγητό που μας άρέσει ή που
πρόκειται να φάμε σε λίγο. “Αν-
τιθέτως, ο φόβος και ή άνησυ-
χία περιορίζουν τις γαστρικές
έκκρίσεις. “Ο θυμός, το πάθος,
τις αύξάνουν. Όταν έξάπτεσθε
και κοκκινίζετε από τα νεύσα
σας, συμβαίνει το ίδιο και στο
στομάχι σας. “Ο βλενωγόνος
παύειναι τοπική συμφορησις,
πρήζεται και δάζει μεγάλη
ποσότητα γαστρικού υγρού.
Όταν άσπριστε από το φόβο
σας, το στομάχι σας άσπρίζει
άκριβώς κατά τον ίδιο τρόπο
και παύει να παράγη γαστρικό
υγρό. Και οι στενοχώριες και
οι άπογοητεύσεις έχουν πάντο-
τε στενωτάτη σχέση με τις γα-
στρικές άνωμαλίες.

Είναι άπολύτως φανερά τα
συμπεράσματα που βγαίνουν
από τις άπλές έξηγήσεις που
σας έδασαμε για τον τρόπο με
τον όποιον λειτουργεί το στο-
μάχι και για τη σχέση του με
τη συναισθηματική μας κατά-
σταση. Μη σκέπτεσθε ποτέ στε-
νόχωρα και δυσάρεστα πράγ-
ματα την ώρα του φαγητού. Μη
παίρνετε τις στενοχώριες σας
μαζί σας, στο τραπέζι! Τρώτε
με καλό κέφι, σε περιποιημένο
τραπέζι, και φροντίζετε το φα-
γητό σας να είναι όρεκτικά μα-
γειρεμένο και παρουσιασμένο.
Γλεντήστε το φαγητό σας και
μάλιστα για εύχαριστα πράγ-
ματα την ώρα του τραπέζιου.
Μη τσακωνεσθε και μη σκέπτε-
σθε τα δυσάρεστα πράγματα
που πρόκειται ίσως να κάνετε
όταν σηκωθήτε από το τραπέ-
ζι!...

Κ. ΓΑΡΟΦΑΛΙΔΗΣ

Νευρολόγος — Ψυχίατρος
Επανάλεβε τάς έργασίας του και δέ-
χεται Πανεπιστημίου 46, γωνία Χαρ.
Τρικούπη.

Μπορείτε να ΕΙΣΘΕ ΩΡΑΙΑ ΧΩΡΙΣ ΜΑΚΙΓΙΑΡΙΣΜΑ

Πρακτική συμβουλή στις γυ-
ναίκες που δεν μπορούν να
χάσουν πολλή ώρα στην πε-
ριποίηση της όμορφιάς τους.

Ακόμη και στο σπίτι σας, με
την ρόμπα σας, είναι πολύ έν-
διαφέρον για την εύτυχία σας να
μη σας βλέπουν ποτέ άλλοιώς,
παρά όμορφη.

Ακολουθήστε αυτήν την συμ-
βουλή.
Βάλτε πρωί και βρόδυ, στο
πρόσωπό σας, στο λαιμό και στα
χέρια σας λίγο από αυτόν τον
άγνον κηρόν, που σοφοί κατάρ-
φεραν να μαζέψουν από τα πιο
σπάνια άνθη. Θα το βρήτε στο
έμπόριο με το όνομα CIRE ASE-
PTINE. Τα άποτελέσματα είναι
καταπληκτικά. Το δέρμα σας γί-
νεται όμορφο, άπαλό, βελούδι-
νο, σαν ροδοπέταλο. Δεν δάχε-
τε πιά άγριο δέρμα, ούτε μαύρα
ορυράκια, ούτε άνοιγμένους πό-
ρους. Σε όλες τις περιπτώσεις ή
CIRE ASEPTINE σας βοηθάει και
προστατεύει τα χέρια σας και το
πρόσωπό σας από τις δουλειές
του σπιτιού και την κακοαίρια.

Μία δοκιμή φθάνει για να σας
πειση για την έπιτυχία σας.

Προϊόν έπιστημονικής μελέ-
της, έχει το πλεονέκτημα να
φρεσκάρη και να διατηρή το
δέρμα και να εξαλείφει τις ρυ-
τίδες.

Πωλείται παντού.
Παρακαταθήκη Κεραμεικού 19.
Τηλ. 53.604.

Χριστογεννητικά άγγελούδια

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 17)
σειρές-σειρές τα φτερά από σγο-
υρό. Άσπρο χαρτί πάνω στη βάση,
που γίνεται από σκληρό, κολλάρι-
στο λευκό ύφασμα, όπως το άπλω-
το κάμπος ή ο άλατςας.
Αφού κόψετε τα φτερά και ως
βάσι ράψετε γύρω-γύρω σκληρό
σύρμα για να μη χαλάη το σχήμα
τους. Έπειτα ράψετε σειρές-σειρές
τά κάθετα φτερά, άρχίζοντας από
τη μέση πλευρά, όπως δείχνει το
διάγραμμα 6. Η λουρίδα που το-
ποθετείται στην έξωτερική πλευρά
κόβεται πλατύτερη, για να σκεπά-
ζη το τελείωμα, όπως δείχνει το
διάγραμμα 7. Το χαρτί κολλάται
με λευκόπλάστ.

Προσθέστε κατόπιν τις γλωσ-
σάτες λουρίδες, καμπυλώνοντάς
τις σύμφωνα με το σχήμα. Όταν
φθάσετε στην άκρη, κολλήσετε το
χαρτί όπως στο διάγραμμα 9. “Ο-
λες οι έλευθερες πλευρές του χαρ-
τιού πρέπει να τεντώνονται λίγο
για να κυματίζουν σαν βολανάκια
και να είναι κάπως φουσκωτές, έ-
ξελοντας από την έπιφάνεια του
φτερού.

Τα διαγράμματα 10 και 11 δεί-
χνουν τα τελειωμένα φτερά με τις
κορδέλες, που στερεώνονται στο
έπάνω μέρος της βάσεως, έρχονται
έμπρός πάνω από τους ώμους,
σταυρώνουν, γυρίζουν πίσω κάτω
από τις μασχάλες και περνούν από
τις θηλές που είναι ραμμένες στο
κάτω μέρος της βάσεως (στη μέση
δηλ.) και έπειτα γυρίζουν και δέ-
νουν έμπροσθ στη μέση, με χάρι.

ΤΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ: Το λευκό φό-
ρεμα μπορεί να γίνει όμοιο με το
άπλό σχήμα που δείχνει το διά-
γραμμα 12. Οι ραφές των ώμων
είναι λίγο λοξές. Το άνοιγμα του
λαιμού για να περνά το κεφάλι
γίνεται στον άριστερό ώμο. Μία
στοργυλή φάσα συγκρατεί τις
σοφρές γύρω-γύρω στο λαιμό. Οι
μασχάλες γίνονται με άπλό άνοιγ-
μα της ραφής (δύο γλ. 13).

Τα άγγελούδια σας θα φαίνω-
νται θαυμάσια ή όρθια στέκονται ή
δρσκονται σκυμμένα και γονατι-
σμένα αν φωτίζονται το μέρος όπου
στέκονται με χρυσό φως, που το
έπιτυγχάνετε τυλίγοντας με χρυ-
σοχαρτό ένα μέρος του γλόμπου.

Και λίγο χιούμορ

Μία νεκροφόρα κατεβαίνει ά-
δειαν σ’ ένα στενωόκακο και
παραινεί ένα γαδρία. “Η νε-
κροφόρα σταματάει, ο οδηγός
και ο εργολάβος κατεβαίνουν
άνησχοι.

“Ο πιτσιρίκος άνασπώνεται,
άγριοκυττάζει και τους βάζει
πόστα:

— Δέ μου λες ρέ... Στο δρό-
μο θα τη φορτώσεις!...

Μία γυναίκα σε έξαλλη κα-
τάσταση, φορώντας μία μπλε-
μαρέν ζακέτα και... μία ροζ κυ-
λότα, μπαίνει τρέχοντας στο
Γραφείον άπολεσθέντων άντι-
κειμένων του Λονδίνου και
ρωτά:

— Μήπως βρήκε κανείς μια
μπλε-μαρέν φούστα με τέσσε-
ρα μικρά παιδάκια πιασμένα
έπάνω;

— “Έρχεσαι, σε παρακαλώ
γιατρέ, να δῃς τον άνδρα μου;
είπε ή γυναίκα στον ψυχίατρο.
Βγάξτε δακτυλίδιο καπνού από
τη μύτη του. Είναι στιγμές που
τρομάζω πολύ όταν τόν βλέπω.

— Δεν βλέπω για ποιών λό-
γο να σας άνησυχά και να σας
τρομάζει το θέαμα αυτό. Δεν
είναι άσυνήθιστο πράγμα να
βγάξη κανείς καπνούς από τη
μύτη, άπάντησε ο ψυχίατρος.

— Σύμφωνοι, για ρέ, είπα
τότε ή γυναίκα. “Αλλά ο άν-
δρας μου δεν καπνίζει!...

ΜΙΛΟΥΝ ΤΑ ΑΣΤΡΑ

και προλέγουν τὸ μέλλον γιὰ τὸ διάστημα ἀπὸ 20 Δεκεμβρίου—2 Ιανουαρίου γι' αὐτὲς πού γεννήθηκαν στοὺς παρακάτω ἀστερισμοὺς.

ΚΡΙΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—30 Μαρτίου): Ἡ κατάσταση γενικά θ' ἀλλάξῃ τὸ συντομότερο. Μὴ πρέπει νὰ κάνετε λίγη ὑπόμονη. Πάντως αὐτὲς τὲς μέρες κατὰ τὸ εὐχάριστο σὰς περιμένει.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (31 Μαρτίου — 9 Ἀπριλίου): Στὸ δεύτερο στάδιο θὰ περάσετε μὴ ἀπενεργία.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (10 — 19 Ἀπριλίου): Ἡ χαρούμενη περίοδος συνεχίζεται, μὰ φροντίστε νὰ μὴ ἀπολησμονήσετε τὴν χαρὰ.

ΤΑΥΡΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20 — 30 Ἀπριλίου): Ὁ καινούργιος χρόνος ξεκινάει γιὰ σὰς μὲ ἀισιοδοξία.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 Μαΐου): Προσέξτε ποῖο πρόσωπο θὰ διαλέ-

ξετε γιὰ νὰ σὰς βοηθήσῃ στὸ σκοπὸ σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Μαΐου): Μὴν ἐμπιστευθῆτε ἀπὸ τὲς ἐκδηλώσεις αὐτὲς. Προσπαθήστε νὰ τὸν συγκινήσετε.

ΔΙΔΥΜΟΙ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 Μαΐου): Μὴν ἀμελεῖτε τὴν ἐμφάνισί σας. Ἡ κοкетάρια εἶναι ἀπαραίτητη σὲ μὴ γυναίκα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Ἰουνίου): Μπορεῖτε νὰ τραβήξετε ἀποφασιστικὰ ἐμπρός.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—21 Ἰουνίου): Ὁ Ἅγιος Βασίλης σὰς ἐπιφύλασσει μὴ ἐκπλήξει.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22 Ἰουνίου — 2 Ἰουλίου): Ἐρωτική ἀντίζηλια. Αἱ σθηματικές στενοχώριες.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3—12 Ἰουλίου): Ἐξουσιοδοτεῖται γιὰ καινούργια σχέδια. Προτιμήστε ὅμως τὰ παλιά.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13—22 Ἰουλίου): Κι' ὅλα διορθώνονται. Μάλιστα θὰ χαρῆτε γιὰ τὴν προηγούμενη ἀτυχία.

ΛΕΩΝ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Ἰουλίου — 2 Αὐγούστου): Θὰ ἔχετε ὅλες τὲς γιορτὲς ἐναντίον ἐκτενισμῶν μὲλλον δι-καταλογητέων.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3—11 Αὐγούστου): Θὰ ἔχετε ὅλο τὸ δεκαπενθήμερο πολὺ εὐχάριστη διάθεσι πού θὰ διευκολύνῃ πολλὰ τὰ ζήτημά σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12 — 22 Αὐγούστου): Πολὺ καλὴ ἀντάφαιρα.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (13 Αὐγούστου — 2 Σεπτεμβρίου): Κάποιο ἐρωτικὸ γράμμα θὰ μπλεχθῇ στὴ ζωὴ σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3 — 12 Σεπτεμβρίου): Θὰ συμβῇ κάτι πού πιθανόν νὰ μὴ τὸ ἀντιληφθῆτε, ἀλλὰ θὰ ἐμπροσθῇ τὴ ζωὴ σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13 — 22 Σεπτεμβρίου): Κρέμεται ἀπὸ πόνους σὰς μὴ ἀόριστη ἀπειλή.

ΖΥΓΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Σεπτεμβρίου — 2 Ὀκτωβρίου): Θὰ τασκωθῆτε μὲ συγγενικά σας πρόσωπα, καὶ μάλιστα τὴν πρὶν γιορτινὴν μέρα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3 — 12 Ὀκτωβρίου): Θὰ γίνουν γύρω σας μερικές μηχανογραφίες, στὲς ὁποῖες θὰ βελάσουν νὰ σὰς μπλέξουν. Προσέ-

ξτε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13 — 22 Ὀκτωβρίου): Ἐκείνος θὰ δείξῃ περισσό-τερο ἐνδιαφέρον.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Ὀκτωβρίου — 2 Νοεμβρίου): Μὴ διάθεσι ἀπατά-λης θὰ σὰς κυριεύσῃ. Κάνετε ὅλα νομίζετε γιὰτὶ δὲν σὰς περιμένουν πολὺ εὐχάριστες μέρες.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3—11 Νοεμβρίου): Θὰ εἰσθε τόσο χαρούμενη αὐτὸ τὸ δεκαπενθήμερο, πού θὰ πῆτε: καὶ καλὸ μου!

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12 — 22 Νοεμβρίου): Πνευματικὴ διαύγεια καὶ ἐξέ-νεια, πού θὰ σὰς βοηθήσῃ νὰ ξε-μπλέξετε.

ΤΟΞΟΤΗΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22 Νοεμβρίου — 2 Δεκεμβρίου): Ἀκολουθήστε τὸν ἀν-τίθετο δρόμο. Ὁ ἄλλος εἶναι γεμά-τος ἀγκάθια.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3 — 11 Δεκεμβρίου): Θὰ ἔχετε μὴ κουραζιδικὴ διάθεσι ὅλο αὐτὸ τὸ δεκαπενθήμερο, πού μπορεῖ νὰ ἔχῃ σοβαρὲς συνέ-πειες. Συγκρατηθεῖτε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12 — 22 Δεκεμβρίου): Διακόψτε, διακόψτε, δια-κόψτε.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Δεκεμβρίου — 1 Ἰανουαρίου): Μέσα σ' αὐτὸ τὸ δεκαπενθήμερο γεννηθήκατε. Θὰ σὰς εἶναι γουρλιδικο.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2 — 11 Ἰανουαρίου): Καϊούργιοι δρόμοι χαράζον-ται μπροστά σας. Ὁ ἕνας ὁδηγεῖ πρὸς τὴ θάλασσα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12 — 21 Ἰανουαρίου): Τὸ μέλλον, σὰς ἐπαναλαμ-δόνουμε, εἶναι ἀδέσποιο.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22 — 30 Ἰανουαρίου): Ἐπὶ τέλους θὰ καταλάβετε πρὸς ποῖον στρέφονται τὰ αἰσθήματά σας καὶ θὰ τοῦ τὸ δώσετε νὰ τὸ καταλάβῃ.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (31 Ἰανουαρίου — 9 Φεβρουαρίου): Θὰ συνδεθῆτε μὲ πρόσωπα ἐνδιαφέροντα καὶ πολὺ μορφωμένα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (10—20 Φεβρουαρίου): Κι' ὅμως κατὰ χαράζει στὸν μακρινὸ ὁρίζοντα. Εἶναι ὅμως ἀνά-μα πολὺ μακριὰ καὶ δὲν φαίνεται.

ΙΧΘΕΙΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21 — 29 Φεβρουαρίου): Πάρτε μὴ βαθεῖα ἀσπνοὴ κι' ἀρχίστε.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Μαρτίου): Θὰ γίνετε περιζήτητη στὴ συντρο-φία τῶν ἀνδρῶν. Αὐτὸ θὰ δημιουρ-γήσῃ ζήλειες ἀπὸ ἄλλες γυναῖκες.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Μαρτίου): Θὰ τασκωθῆτε μὲ μὴ φίλη σας φαι-νομενικά γιὰ ἕνα ἀσήμαντο πράγμα, στὴν πραγματικότητα ὅμως γιὰ ἕνα αἰσθηματικὸ ζήτημα.

ΣΙΒΥΛΛΑ

ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΟΥΛΑΝΤΑ
ΣΑΠΟΥΝΙ ΛΑΝΟΛΙΝΗ ΠΗΤΕΡ

PETER'S
LANOLINE
FACED
SOAP

Η ΟΔΟΝΤΟΛΟΓΙΑ
ΠΡΩΤΗ ΕΠΙΣΤΗΜΗ

DR. D. KYLE
D. KYLE'S

ΥΓΕΙΑ
ΑΡΡΩΣΤΙΑ
ΛΑΜΨΗ

Εἶναι πολὺ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ.
Τὰ πιὸ ὠραῖα δόντια δὲν
εἶναι πραγματικὰ σίγου-
ρα παρὰ σὲ υγιεινὰ οὖλα.
Ἡ Ἀμερικανικὴ ὁδοντο-
λογία DR. KYLE'S γιὰ τὸ mas-
sage τῶν οὐλῶν:
1. Δυναμώνει τὰ οὖλα.
Μὴ λησμονήτε ὅτι ἡ ἀπώ-
λὴ δοντιῶν στὲς περισσότερὲς
περιπτώσεις ὀφείλεται σὲ
ρῶσται τῶν οὐλῶν.
Ἡ ὁδοντοκρέμα DR. KYLE'S
ἐκ παραλλήλου πρὸς
καθαρίσμα τῶν δοντιῶν
τρέχει εἰς τὴν ὑγίαν τῶν
οὐλῶν.
Γι' αὐτὸ μετὰ τὸ καθα-
ρισμὰ κάνετε massage τῶν
οὐλῶν.
2. Προστατεύει τὰ δόντια
ἀπὸ τὴν τερηδόνα.
3. Χαρίζει λάμψι στὰ δόντια.
4. Χαρίζει δροσιά καὶ ὁμο-
μα' στὸ στόμα.

ΠΡΟΣΟΧΗ
ΩΡΟΛΟΓΙΑ
ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ
ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ
Εἰς τιμὰς ὅπως καὶ τῶν
μετρητοῦς

ΠΛΑΤΩΝ ΜΙΧΑΗΛ
ΤΗΛ. 35.007

ΑΘΗΝΑ

Μιτταίρε
ΓΟΥΛΑΚΟΥ

Τρέϊν-σκότ
ΓΟΥΛΑΚΟΥ

Τανίτες
ΓΟΥΛΑΚΟΥ

Παιδικὰ
ΓΟΥΛΑΚΟΥ

Κοστούμια Παιδιά
ΕΠΙ ΜΕΤΡΑ

Ἄπαντα τὰ εἶδη σὲ λογικὰς τι-
μας εἰς τὸ κατάστημα:

Ι. ΓΟΥΛΑΚΟΥ

ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 55, ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 25

Οἱ ἄνδρες πρῶτα ἀδιαφοροῦσαν...

ΤΩΡΑ μὲ τριγυρνοῦν

«Πρέπει νὰ ὁμολογήσω ὅτι ἀπὸ
τότε πού μεταχειρίζομαι τὰ
καλλυντικὰ ΤΟΚΑΛΟΝ εἶμαι
ἐνδουσιασμένη. Κάθε μέρα
αὐξάνει ἡ δύναμις τῆς γοητείας
πού ἐξασκεῖ σὲ κάθε ἄνδρα
ἕνα δέρμα δροσερό, ἀπαλὸ καὶ χωρὶς ἐλαττώματα».

Θὰ ἔχετε ἐπιτυχία ἀπὸ τὲς πρῶτες μέρες.

Βάλετε μόλις ξυπνήσετε τὸ πρωῒ, τὴν λευκὴ κρέμα
ΤΟΚΑΛΟΝ, λιπαρὴ ἢ μὴ λιπαρὴ ἀνάλογα μὲ τὸν τύπο τοῦ
δερματός σας. Θὰ δῆτε νὰ ἐξαφανίζονται οἱ μικρὲς
ἀτέλειες τοῦ δερματός σας, τὰ μαύρα στίγματα, πού
τόσο σὰς ἐνοχλοῦν.

Ἡ λευκὴ κρέμα ΤΟΚΑΛΟΝ, μπαίνει βαθεῖα στὸ δέρμα
καὶ ἐξουδετερώνει κάθε σκόνη ἢ μικρόβιο πού τὸ ἐρε-
θίζει. Οἱ ἀνοικμένοι πόροι ξανασιγγοῦν. Ἄν κυττα-
θῇ στὸν καθρέπτη σας, θὰ διακρίνετε ἕνα δέρμα
ἐντελῶς διαφορετικὸ, τοῦ ὁποῖου τὴν γοητεία θὰ θελή-
σετε νὰ συμπληρώσετε μὲ τὴν πούδρα ΤΟΚΑΛΟΝ
FASCINATION. Τὸ βράδυ πρὶν πλαγιάσετε, θὰ βάλετε
στὸ πρόσωπό σας καὶ στὸν λαιμό σας τὴν ροζ κρέμα
ΤΟΚΑΛΟΝ.

Χάρη στὸ ΒΙΟCEL, οἱ ρυτίδες σας θὰ ἐξαφανισθοῦν
κατὰ τὸν ὕπνο σας καὶ θὰ ξυπνήσετε μὲ ἕνα πρόσωπο
πιὸ νέο καὶ πιὸ δροσερό ἀκόμη.

Ἡ ἐπιτυχία σας εἶναι ἐξασφαλισμένη.

HYNAIKA

ΚΑΙ ΤΟ ΣΗΠΤΙ

2. 2. Kometariskva